

IRMAK
OKULLARI

TEMMUZ 2009 - Sayı 14

**ÖZEL İRMAK OKULLARI ADINA SAHİBİ
VE KURUCU TEMSİLCİ**
Ulku Arıoğlu

GENEL YAYIN YONETMENİ VE OKUL MUDÜRÜ
Atilla Küçükıkkayıkçı

YAYIN KOORDİNATÖRLERİ
Hilal Fidan
Boyza Şahin

YAYIN KURULU
Irmak Okulları Dergi ve Bülten Komitesi
Irmak Okulları Yazı İnceleme Kurulu

TASARIM VE UYGULAMA
Şahlı Tasarım www.sahliajans.com

BASKI:
Umur Basım ve Kırtasiye San. ve Tic. A.Ş.
Dedeli Organize Sanayi Bölgesi 2. Cadde No:5 34778
Ümraniye / İstanbul Tel: 0.216 648 42 00

İLETİŞİM:
Irmak Okulları
Cemil Topuzlu Cad. No: 100
Caddebostan - İstanbul 34728
Tel: 0.216 411 39 23 - 24 - 25
Faks: 0.216 411 39 26
e-posta: bilgi@irmak.k12.tr
www.irmak.k12.tr

BAŞLIKLAR	SAYFA
İÇİNDEKİLER	1
OKUL MÜDÜRÜMÜZ ATILLA KÜÇÜKKAYIKCI'NIN MESAJI	2 - 3
KURUCU TEMSİLCİMİZ ÜLKÜ ARIOĞLU' NUN MESAJI	4
ÖĞRENCİ KONSEYİ	5
MEZUNİYET	6 - 8
OKUL AİLE BİRLİĞİ	9
ÖDÜL	10 - 11
ETKİNLİK	12 - 19
BİZDEN	20 - 48
CRANBROOK	49
ÇOCUK VE KENT	50 - 52
RÖPORTAJ	53 - 54
PYP	55 - 58
MYP	59 - 62
REHBERLİK	63
MUN	64
GEZİ	65 - 68
KÜLTÜR SANAT	69 - 76
SPOR	77 - 80

IRMAK SULARI PIRIL PIRIL AKMAYA DEVAM EDİYOR

Öğretmenin asıl görevi; öğrenciye bilgiyi nerede ve nasıl bulacağını, bulunduğu bilginin doğru olup olmadığını sorgulamayı, bilgilerin içinde başka sınırlar saklayan yeni bilgileri ortaya çıkarmayı öğretmek ve bu bilgileri doğru yerde, doğru zamanda kullanabilen yaratıcı insanlar yetiştirmektir. Bu da ancak "öğrenmeyi öğretmek" ile mümkündür.

Her birimiz değişik zekâ düzeyine, değişik zekâ özelliklerine ve değişik zekâ bileşimlerine sahibiz. Elimizin, yüzümüzün, boyumuzun ve kilomuzun birbirinden farklı olması gibi duygularımız, kişiliklerimiz ve zekâlarımız da birbirinden farklıdır.

Yabancı dil, matematik, fen, sosyal, edebiyat, spor, resim ya da müzik alanlarından birinde güçlü olabiliriz. Biz, bir yandan güçlü olduğumuz alanlarda kendimizi en iyi bir biçimde ortaya koyarken, değişik yeteneklerimizi keşfedip geliştirmek için elimizdeki olanakları da en iyi şekilde değerlendirmeliyiz. Kendimizi çok yönlü geliştirmek üzere bu alanların hepsini önemsemeliyiz. Toplumsal yaşamdaki etkimiz ve gücümüz de ancak o zaman artacaktır.

Bu çok yönlü yetişmede okulda gerçekleşen her bir etkinliğin ayrı bir önemi ve değeri vardır. Sadece okul içinde değil, okul dışındaki ortamlarda da bu güzellikleri yaşamalı ve yaşatmalıyız.

Orda bir Irmak var, çok yakında
İstanbul'un Anadolu yakasında.
Yeşillikler içinde
Marmara'nın mavi kıyısında.
Pırl pırlıdır suları,
Akar durur bilime, akla
Akar durur sanata, spora
Akar durur insanlığa.

Güzel dilimiz "Türkçe" ile beslenir Irmak suları

Yaratıcı Çocuklar Derneği "Oyuncakların Öyküsü"nü yazmalarını ister çocuklardan. "Oyuncakların Öyküsü" (birincilik), "Oyuncakların Hikâyesi" (dördüncülük), "Cici Bella" (birincilik), "İçimdeki Yalnızlık" (ikincilik), "Yokuş" (üçüncülük), "Sırdış" (dördüncülük) adlı öyküleriyle Yaratıcı Çocuklar Derneği'nin nerdeyse tüm ödülleri alıp götürür Irmak suları.

RTÜK'ün düzenlediği "Televizyona Mektup" yarışmasında ise bu kez, "Sevgili Televizyona Merhaba" (birincilik), "Sevgili Televizyon" (üçüncülük) adlı mektuplarla, güzel duygular taşar gelir Irmak suları.

Yaratıcılık mayasındadır Irmak sularının

Semep Proje Gününde, "Engellilerin Yaşamının Farkında mıyız?", "Kadıköy'ün Eski Dükkanları", "Sadun Boro'nun Seyir Defterinden" konulu üç çalışma, üç mansiyonla döner Irmak kıyılarına.

Bilimle beslenir Irmak

Tübitak'ın "Enerji Verimliliği" üzerine düzenlediği yarışmada mansiyon ödülü alan lise öğrencilerimiz, düzenlenen 1.Ulusal Enerji Forumu'na taşırlar projelerini.

İstanbul Okullar Arası Araştırma Proje Yarışması'ndan "The Neutralization of Carbondioxide During Fire" konulu proje ile "birincilik" ödülü, "Secret Power of Soil" konulu proje ile "Jüri Özel Ödülü" ile dönerler okullarına.

Sanat yaşam kaynağıdır Irmak sularının

KASDAV'ın "İşte Benim Ailem" konulu resim yarışmasında birincilik ödülü Irmak anasınıflı öğrencisini bulur. TÜBİTAK Ulusal Metroloji Enstitüsü "Ya Ölçemeseydik" konulu resim yarışmasında ikincilik, Eyüpoğlu Okulları'nın düzenlediği "Aktif Resim Yarışması"nda ikincilik ve üçüncülük, UNİMED Sağlık Kuruluşu'nun düzenlediği "Aşılar ve Sağlıklı Yaşam" konulu resim yarışmasında ise mansiyon ödülü akar gelir Irmak sularıyla.

Irmak sularıyla taşımaya devam eder zekâ pırlıtlarını paylaşmaya

İstanbul İlköğretim Okulları arasında düzenlenen 8. Satranç Turnuvası'nda 5. sınıf öğrencimiz en güçlü kategoride (1. masalarda) üçüncülük derecesi elde ederek madalyasını buluşturur Irmak sularıyla.

Kadıköy ve Üsküdar ilçe ilköğretim okullarından toplam 30 ilköğretim okulunun katılımıyla gerçekleştirilen "23 Nisan Satranç Turnuvası"nda ise 3., 4. ve 5. sınıf kategorilerinde öğrencilerimiz birincilik ve ikincilik ödülleri taşırlar Irmak sularına.

Toplam 6 bireysel madalya ile en fazla madalya kazanan Irmak Okulları "23 Nisan Satranç Turnuvası"nda tüm okullar içinde birincilik kupasını elde eder.

Pırl pırlıdır Irmak suları

Bu yıl dördüncüsü düzenlenen "Küçük Kalemler" yarışmasına yurt içinden ve yurt dışından yüzlerce katılım gerçekleşti. Bir şenlik havasında geçen yarışma sonuçlandırıldığında, "Yaşamak İstiyorum Diyen Doğa" ya yazılan mektuplarda Küçük Kalemler, hatalarımızı düzeltmek için hâlâ bir şeyler yapabileceğimizi ne güzel dile getirdiler.

Duygu yüklüdür Irmak

Türk ve dünya edebiyatından çeşitli örneklerin görkemli bir şekilde sunulduğu "Duyguya Yolculuk" konulu şiir gecesinde, öğrenciler kendi yazdıkları şiirleri de seslendirdiler. Bu gecede farklı bir şey daha gerçekleştirdiler. "Engelleri Aşmak" ve "Engellilere Gönlümüzü Açmak" için şiirlerini "Dost Eller İşitme Engelliler Okulu" nun desteği ile öğrendikleri işaret diliyle okudular.

Toplumsal sorumluluk alanlarına doğru akar Irmak suları

5. sınıf öğrencileri, velilerinin de desteğiyle "Elimi Tut" ünitesi altında düzenledikleri kermesten elde ettikleri gelir ile yürüme engelli kişilere tekerlekli sandalye, Çocuk Esirgeme Yurdu'nda kalan çocuklara çeşitli ihtiyaç malzemeleri, Ordu İli'nin Akkuş İlçesi Halil Uşacı Musullar Köyü'ndeki ilköğretim öğrencilerine de müzik dersinde ihtiyaç duydukları çeşitli araç ve gereçleri sağladılar.

5. sınıf öğrencilerimiz yine bu amaçla verdikleri konser ve gerçekleştirdikleri sahne gösterileriyle de büyük beğeni topladılar. Hazırladıkları proje ve sunumları sınıflarda veliler tarafından dikkat ve ilgiyle izlendi.

Irmak uluslar arası sularda da kendini kanıtlıyor

Okulumuz, geçen yıl IB tarafından PYP uygulamada yetkinlik belgesi ile tescillenmiş ve PYP sergisi sonunda 5.sınıf öğrencilerimize bu yıl ilk kez uluslar arası geçerliliği olan PYP sertifikaları verilmiştir.

Uluslar arası deneyimleri taşıyor kaynağına Irmak suları

Cranbrook Okulları resim öğretmeni Denise Samuels, lise öğrencilerimizle okulumuzdaki görsel sanat düzenlemelerine katılmış; yaratıcılıkla ilgili beceri, duygu ve düşüncelerini paylaşmıştır.

Uluslar arası sularla gelecekteki buluşmalara hazırlanıyor Irmak

Okulumuzun Model United Nations (MUN) kulübü başarılı çalışmalarıyla 6, 7 ve 8. sınıfta okuyan öğrencilerimize de "model" olmuştur. Okulumuzda ilk defa bu yıl düzenlenen Irmak Schools Junior Model United Nations (ISJMUN) konferansı çok geniş bir katılımı hedeflenen başarıyı yakalamıştır.

Irmak suları bu kez sahnede zor bir yolu seçiyor

William Shakespeare'in ünlü yapıtı "Romeo ve Juliet" , gönüllü ve kalabalık bir 10. sınıf öğrenci grubu tarafından zorlu bir prova sürecinin ardından başarılı bir şekilde sahneye taşındı.

"Okuma" keyiflidir Irmak sularında

Irmak'ta her gün kitap okumayı alışkanlık haline getiren öğrencilerimiz, 14. sünü düzenlediğimiz

kitap fuarına katılan yazarlar Canan Sarman, Nurettin İğci, Rimeysa Kutay, Derman Bayladı, Mine Soysal, Sinan Meydan, Melek Güngör, Orhan Çekiç, Asya Çağlar, Nedim Sipahi, Nur İçöz ve Banu Bozdemir ile çok mutlu, sanat ve bilgi dolu keyifli günler geçirdiler.

Spor yapmak ayrı bir tutkudur Irmak'ta

Irmak basket, voleybol, tenis, futbol, jimnastik derken kış okulları ve şimdi de kardeş okul Cranbrook' tan gelen iki öğretmenin zenginliğini de yaz okuluna taşıyarak yılın her mevsiminde yapılacak spor etkinlikleriyle şenleniyor Irmak suları.

Türkiye'deki toplum projeleriyle yan yanadır Irmak

"2010 Avrupa Başkenti İstanbul" projesi sloganını Irmak kendi sularında çoktan gezdirmeye başladı bile. "Çocuk ve Kent" projesi kapsamında sergiler, konferanslar ve koleksiyonlarla Irmak sularında bir yıl boyunca coşkulu dönemler yaşandı. Evlerdeki özel koleksiyonlar taşındı sergilenmek üzere okula. Pul, para, oyuncak, deniz kabukları, uçak, misket koleksiyonları derken otuzdan fazla koleksiyon çeşidini ağırladı Irmak sularında.

İlk kez tamamen kendi gücü ve olanaklarıyla "Irmak Kumu" gazetesi doğdu Irmak sularının derinliklerinden.

Mavi beyaz renkleriyle ilk Irmak Bandomuz, hepimizi çok uzak yıllarda kalmış anılarımıza taşıdı armonisiyle.

2007 ve 2008 yıllarında İstanbul'da yabancı dille eğitim yapan özel okullar içinde yakaladığı başarıyı ilk sıralara doğru taşımaya devam edecek Irmak suları. Yine bu yıl ilk kez sonuçlarını alacağımız SBS' de de dur durak dinlemeden çağıl çağıl başarıya doğru akmaya devam edecek.

Yatağında biriktirdiği zenginliklere zenginlik katacak Irmak

Günün modasına uyan şeyleri yaparak değil, geleceğin yaşam zenginliğini yaratacak kaliteyi yakalayarak kendini durmadan geliştirip yenileyecektir Irmak.

Orda bir Irmak var, çok yakında
İstanbul'un Anadolu yakasında.
Yeşillikler içinde
Marmara'nın mavi kıyısında.
Pırl pırlıdır suları,
Akar durur bilime, akla
Akar durur sanata, spora
Akar durur insanlığa.

Atilla KÜÇÜKKAYIKCI
Okul Müdürü

Değerli Okurlarım, Öğrencilerim, Öğretmenlerim ve Velilerim,

Bu yıl da hem öğrencilerimiz, hem öğretmenlerimiz hem de yöneticilerimiz açısından yoğun, dolu dolu ve koşturarak geçti.

Derslerin yanında, kulüp çalışmaları, spor turnuvaları, özel günler ve geceler ve tabii sınavlara hazırlanmak vardı programın içinde.

ÖSS ve SBS'nin yarattığı maddi ve manevi baskı, öğrencilerimizin ve bizim bu sınavlar için ayırdığımız zaman, gerçek öğrenmeden ve bunun için yapılan program geliştirme çalışmalarından çalınan zamandır; ayrıca hedef şaşırtmadır. Eğitim ve hayat için gerekli olan bilgi ve becerileri kazanmak yerine kritik düşünmeden uzak birtakım kalıp ve kısa yolları kullanarak sorulara doğru cevap verenler, başarılı ve gerçek öğrenenler olarak kabul edilmektedir.

Ayrıca gerçek öğrenmenin gelişimine engel yaratan, çocuklarımızın gelişimi için özel zaman bırakmayan, aile bütçesinden gereksiz fakat önemli bir harcamaya mal olan, eğitim sistemimiz içinde inanmadığımız ve eleştirdiğimiz bir canavarı besliyoruz. Üzülerek belirtmeliyim ki ülkemiz koşullarında bu canavara hizmet eden çalışmaları yapmanın gerekliliği gerçeğini de görmezden gelemiyoruz.

Her zaman söylüyoruz; eğitimin her yılında, her aşamasında sürekli ve bilinçli öğrenme, sınav başarısını da hazırlar. Bunun yanında Irmak Okulları'nın programında sınava özel hazırlama dersleri ve alıştırmaları zaten yer alır. Yeri gelmişken tekrar altını çizmek isterim ki velilerimiz okul ile işbirliği yaparlarsa, özel öğretmene ve dershaneye gereksinim duymadan, öğrencilerimiz sınava doğal bir ortamda, güvenle hazırlanacak ve sınavlarda başarılı olacaklardır. Ayrıca çocuklarımız, sevdikleri işlere ve dinlenmeye zaman ayırabileceklerdir.

Bildiğiniz gibi Irmak eğitim planlamasında her çocuğun özel olduğu, özelliklerinin keşfedilmesinin gereği ve her insanın kendini gerçekleştirme yeteneği ile doğduğu gerçeğini göz önünde bulundurarak çocuklarımıza kendilerini dinlemeyi, iç seslerini değerlendirmeyi öğretmek, bu alışkanlık için onlara kaliteli düşünme ortamı yaratmak gibi çok önemli bir sorumluluk taşımaktayız. Bu bilinçle Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık bölümü, öğretmenlerimiz ve danışmanlarımız, her öğrenci için özel zaman ayırarak çalışırlar. Özellikle bu yıl erken yaştan başlayarak bir yandan çocuklarımıza özel testler uygulandı. Diğer yandan testlerden gelen verilerin doğru

değerlendirilmesi için öğretmenlerimize özel eğitim verildi. Yine bildiğiniz gibi danışmanımız Doçent Dr. Tamer Ergin, velilerimizle özel bir söyleşi yaparak özellikle erken yaşta aile içinde çocuğun gözlemlenmesinin ve okulla birlikte olumlu desteklenmesinin yararları üzerinde durdu.

Irmak'ta öğrenci merkezli bir eğitim vardır. Her öğrenci kendi başarısını geliştirmek için kendisiyle yarışır. Çocuk geliştikçe, büyüyüp olgunlaştıkça eğitim programı da bütünsellik içinde sürekli gelişir ve yenilenir. Öğretmenlerimiz de Irmak'ta esas olan 'yaşam boyu öğrenme' gerçeğine inanırlar. Bu kapsamda sürdürülen inter-aktif çalışmalarımıza önümüzdeki yıllarda da devam edilerek çalışmalarımız PYP ve MYP programları ile desteklenip büyük sınıflara doğru geliştirilecek, gelişme sürekli kılınacaktır.

İnsanın istediği alanda, istediği başarıyı elde etmesi yaşam mutluluğudur; başka bir deyişle, insanın dünyaya geliş sebebi, her yaşta gelişmesini sürdürerek boşa geçmemiş bir yaşamı gerçekleştirmesidir.

Bu nedenledir ki öğrencilerimizi hayata hazırlama sorumluluğu taşıyan okulumuzda; okul öncesinde başlayıp ilköğretim ile devam eden ve liseyi kapsayan bütünsel bir gelişim süreci uygulanır. Öğrencilerimizin bu bütünsel programın içinde, lise sona kadar kalmasının, öğrenci ile okulun birlikte paylaşacağı **başarı öyküleri** yaratacağı inancındayız.

Sevgili öğrencilerim, aramıza hangi aşamada katılmış olursanız olun, eğitiminizi Irmak'ta sürdürün ve tamamlayın. **'Yarının Okulu' Irmak farklıdır; sizler de fark yaratacak ve mutlu insanlar olarak etrafınıza ışık saçabileceksiniz.**

Ülkü Arıoğlu
Irmak Okulları Kurucu Temsilcisi
3 Haziran 2009

GÖREVDEKİ İLK VE TEK SENENİN SONUNDA

Irmak Okulları olarak bir eğitim-öğretim yılını daha geride bıraktık. Öğrenci Konseyi adına başarılı bir sene geçirdiğimizi düşünüyoruz. Bu sene bizler için ilkler senesiydi. Yıl içinde daha önce denenmemiş birçok etkinliğe imza attık. Bir o kadarını da planladık. Bu dönem için planladığımız aktiviteler arasında okulumuzun eski geleneklerinden olan yetenek gösterilerini ve Irmak Şenliği'ni hayata döndürmek de vardı; ancak okul yönetimimiz, bize dönem programının çok yoğun olduğunu ve bizlerin akademik temposunun bu aktiviteler için uygun olmayacağını söyleyerek bu projeleri onaylamadı.

İkinci dönem ağırlıklı olarak "Nasıl Bir Irmak İstiyoruz?" projesi ile geçti. Bu proje ile amacımız, adından da anlaşılacağı gibi, arkadaşlarımızın nasıl bir okul istediklerini belirlemektir. Hedefimiz, okuldaki sorunları belirleyerek herkesin hoşuna gidecek yaratıcı çözümler üretmektir. Aynı zamanda istek kutusuna dönüşen meclis toplantılarını da düzene sokmayı amaçladık.

İlk dönemki gözlemlerimiz sonucunda bazı öğrencilerin, yapılan etkinlikleri sadece itiraz etme amacı ile eleştirdiğini fark ettik. Bu yüzden karar verme aşamasına onları da dahil edersek hem itirazların önüne geçeceğimizi hem de daha kapsamlı projeler üreteceğimizi düşündük. Tüm öğrencilerin tek bir amaç için çalışmasının da okul ruhuna katkıda bulunacağı düşüncesiyle bu projeyi hayata geçirdik.

"Nasıl Bir Irmak İstiyoruz?" projesi, çok kapsamlı bir beyin fırtınasından oluşuyordu. Proje dört aşamada uygulanacak şekilde planlandı. Bu aşamalar bireysel düşünme, sınıfça düşünme, meclis toplantısı ve genel kurul şeklindeydi. Planlar tamamlanınca proje tüm okula tanıtıldı, kategorileri açıklandı. Daha sonra herkes bu kategoriler üzerinde bireysel olarak düşündü. Ardından sınıf temsilcileri liderliğinde her sınıf, rehberlik saatinde tartışarak bizler tarafından hazırlanan formları doldurdu. Bu formlardan elde edilen öneriler gerekli düzenlemelerin ardından meclis toplantısında tartışıldı. Meclis toplantısında her madde bir bir tartışıldı ve genel kurula sunulacak rapora eklenecek maddeler belirlendi. Oluşturulan rapor son halini aldıktan sonra tüm lise ve sekizinci sınıf öğrencilerinin katılımı ile gerçekleştirilen genel kurulda tartışıldı. Küçük eklemeler yapılarak tamamlanan proje raporu uygulanmak üzere okul yönetimimize sunuldu. "Nasıl Bir Irmak İstiyoruz?" projesi arkadaşlarımızın beğenisini kazanan ve onlara fikirlerinin önemsendiğini hatırlatan bir etkinlik olarak yenilikçi uygulamalarımız arasındaki yerini aldı.

Sizlere biraz da Öğrenci Konseyi'nin ne iş yaptığından ve bizim hangi ilkeler doğrultusunda çalıştığımızdan bahsedeceğim. Öğrenci Konseyi tek cümleyle okuldaki tüm öğrencilerin mutluluğundan sorumludur. Yöneticiler ve öğrenciler arasındaki iletişimi sağlayarak iki tarafında isteklerinin gerçekleştirilmesi için çalışır.

Öğrenci Konseyi genellikle okuldaki sosyal aktiviteler ile ilgilenir. Çeşitli etkinlikler ile öğrencilerin okulu benimsemesini ve okulda olmaktan mutlu olmasını sağlamayı amaçlar.

Biz göreve geldiğimiz ilk andan itibaren bu doğrultuda çalıştık. Tüm arkadaşlarımızın, okulda onların mutluluğu için çalışan bir Öğrenci Konseyi olduğunu fark etmesini istedik. Bu amaçla sene başından itibaren konseyi tanıtmak için çalıştık. Öncelikle Öğrenci Konseyi için bir logo tasarladık. Her türlü etkinliğimizde, her posterimizde bu logoyu kullandık. Ne zaman törende bir konuşma yapsak arka fona logomuzu yansıttık. Okuldaki herkesin logo ile etkinliklerimizi, projelerimizi, misyonumuzu bağdaştırmasını hedefledik. Kısa süre içinde Öğrenci Konseyi arkadaşlarımızın güvenini kazandı ve logomuz bu güveni temsil etmeye başladı. Yavaş yavaş Öğrenci Konseyi'ne olan bakış açısı değişti. Önceden var olan formalite icabı "Üç beş öğrenci konseye seçiliyor." izlenimi, yerini "Öğrenci Konseyi bizim için çalışıyor." düşüncesine bıraktı. Şimdi görevdeki ilk ve tek senemizin sonunda geriye dönüp bakınca gerçekleştirdiğimiz tüm projeler, imza attığımız bütün ilkler arasında en önemli ilkin bu düşüncüyü oluşturmak olduğunu düşünüyoruz. Artık arkadaşlarımız arasında "Irmak'ta Öğrenci Konseyi var." düşüncesi hakim ve konseye olan bir güven var. Bu durumu da "Siz gördüğümüz en iyi konseyisiniz." şeklinde dile getiriyorlar.

Biz bir yıl boyunca organizasyonlarımızla sizleri şaşırtmak, eğlendirmek, düşündürmek ve en önemlisi mutlu etmek için çalıştık. Tüm projelerimizi "Irmaklı fark yaratır" ilkesi doğrultusunda planladık. Önceki konseylerden bir farkımız olsun istedik ve bunu başardığımızı düşünüyoruz. Yalnız, bizim başlattığımız yenilikler devam ettirilmez ve olumlu projelerimiz sonlandırılırsa bizler başarısız sayılırız. Bir senelik uğraşımız boşa gider. Bu yüzden düşünmeye, sorgulamaya ve fark yaratmaya lütfen devam edin.

Yıl boyunca bizi destekleyen rehberlik birimine, kurumsal ilişkilere, yöneticilerimize ve sene içinde Öğrenci Konseyi'nin düzenlendiği etkinliklerde bizlerle birlikte çalışan tüm arkadaşlarımıza çok teşekkür ederiz.

Ali Soruşbay
Öğrenci Konseyi Başkanı

IRMAK İLKÖĞRETİM OKULU MEZUNİYET TÖRENİ

Irmak İlköğretim Okulu 8.sınıf mezuniyet töreni 15 Haziran Pazartesi günü Irmak Kültür Merkezi'nde gerçekleşti. Mezuniyet töreni, okul yönetiminin duygu dolu konuşmaları, velilerimizin öğrencilerimizle ilgili özel ve anlamlı paylaşımlarıyla unutulmaz bir şölene dönüştü.

Törende okulumuzdan dereceyle mezun olan öğrencilerimizden Ecem Alantuğ, Gamze Nur İşen ve Esra Gürbüz mezuniyet belge ve hediyelerini aldılar.

IRMAK LİSESİ MEZUNİYET TÖRENİ

2008-2009 Öğretim Yılı Irmak Lisesi Mezuniyet Töreni 18 Haziran Perşembe günü Irmak Okulları Kültür Merkezi'nde yapıldı. Yönetim Kurulu Başkanı Yrd. Doç. Dr. Müfit Yıldırım ve Yönetim Kurulu Üyesi Köksal Anadolu yaptıkları konuşmalarda mezun olan öğrencilere gelecek yaşamları için başarı dileklerinin yanı sıra tavsiyelerde bulundular.

Dereceyle mezun olan öğrencilerin plakettekinin ve hediyelerinin verilmesinin ardından ödül alan öğrenciler açıldı.

BİRİNCİ
Ali SORUŞBAY

İKİNCİ

Eda TERAZİ

ÜÇÜNCÜ

Selin TÜMER

YAPI MERKEZİ ÖDÜLÜ

Selin TÜMER

GENÇLİK KÜLTÜR VE HİZMET VAKFI ÖDÜLÜ

Ali SORUŞBAY

DR. ERSİN ARIOĞLU ÖDÜLÜ

Ali SORUŞBAY

ERTUĞRUL CEYLAN ÖDÜLÜ

Eda TERAZİ

ÜLKÜ ARIOĞLU ÖDÜLÜ

Eda TERAZİ - Ali SORUŞBAY

YRD. DOÇ. DR. MÜFİT YILDIRIMALP ÖDÜLÜ

Berkay DEMİRCİOĞLU - Sedef ULUĞ

Elif KAYHAN-Ali YAVER

IRMAK OKULLARI MÜDÜRÜ ÖDÜLÜ

Ali SORUŞBAY

SOSYAL ETKİNLİKLER ÖDÜLÜ

Reysi SAPAN - Seda NACAR

FEN BİLİMLERİ ÖDÜLÜ

Selin TÜMER - Oykun SARGİN-Melike CANDEMİR

YABANCI DİL ÖDÜLÜ

Ali SORUŞBAY

BİLGİ TEKNOLOJİLERİ ÖDÜLÜ

Can SÜRMEİ

SOSYAL BİLİMLER ÖDÜLÜ

Gizem YAZIR - Eda TERAZİ

SPOR ÖDÜLÜ

Göknur İMAMOĞLU-İhsan SİRAL

MÜZİK ÖDÜLÜ

Reysi SAPAN

PLASTİK SANATLAR ÖDÜLÜ

Sedef ULUĞ

MEZUNLAR DERNEĞİ ÖDÜLÜ

Metin TATARİ-Fatih TINARLI-Hakan YAKUT

IRMAK OKULLARI MEZUNİYET YEMEKLERİ

İrmak İlköğretim Okulu 8.sınıf öğrencilerimizin mezuniyet yemeği kutlaması Moda Deniz Klubü'nde lise öğrencilerimizin mezuniyet yemeği ise okul bahçesinde okul yönetiminin, öğretmenlerimizin ve velilerimizin katılımı ile özel bir kutlamaya dönüştü. Öğrencilerimize bundan sonraki yaşamlarında başarılar diliyoruz.

IRMAK OKUL AİLE BİRLİĞİ 2008-2009 FAALİYET RAPORU

Okul Aile Birliği olarak 2008-2009 Eğitim-Öğretim yılında da daha önceki senelerde olduğu üzere faaliyetlerimizi, aile birliği üyelerinin ve okul sınıf temsilcilerinin gönülden katılımları ile gerçekleştirdik. Bu beraberliğin temelindeki okul yönetimi, eğitim kadrosu ve öğrencilerin katkısı bizim için çok anlamlı ve değerli olmuştur.

Bu sene de her yıl tekrarladığımız gibi tüm öğretmenlerimiz adına Öğretmenler Günü' nde Ağaç Dikme kampanyası ile yeni fidanların yeşermesi için umut ektik. Ayrıca yine Öğretmenler Günü' nde, Gençlik Kültür ve Hizmet Vakfı'nın burs verdiği öğretmen adayları ile bir araya gelerek hediyelerimizi sunup, anlamlı günü geleceğin öğretmenleri ile kutlamanın gururunu yaşadık.

En kapsamlı kampanyamız olan; Hakkari'deki "Şehit Binbaşı Murat Özyalçın Anadolu Öğretmen Lisesi"ne elli iki koliden oluşan bot ve montun yanı sıra kütüphane kurulumu için kitap ve giysi gönderim kampanyası, tüm değerli velilerimiz ve öğrencilerimizin katkıları ile başarı ile tamamlanmıştır. Ayrıca toplanan giysi, oyuncak, kitaplardan oluşan on sekiz koli, Yardımseverler Derneği kanalı ile, sekiz koli ise Gençlik Kültür Hizmet Vakfı kanalı ile ihtiyaç sahiplerine ulaştırılmıştır.

OAB birliği olarak okulumuza bir tekerlekli sandalye hediye ettik.

"Anneler Günü"nde Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği' nin okulumuzda gerçekleştirdiği kermese OAB olarak biz de katılıp, buradan elde edilen gelir ile iki öğrencinin okul bursunu karşıladık.

Bu faaliyetlerin gerçekleştirilmesinde emeği geçen tüm velilere, okul yönetimine, tüm öğrencilerimize ve Okul Aile Birliği üyelerine teşekkür ederiz.

IRMAK OKULLARI OKUL AİLE BİRLİĞİ

TÜBİTAK UME RESİM YARIŞMASI

Tübitak Ulusal Metroloji Enstitüsü'nün 20 Mayıs Dünya Metroloji günü kapsamında, yurt çapında düzenlediği "Ya Ölçemeseydik" konulu resim yarışmasına Irmak Okulları olarak katıldık. Öğrencilerin resim sanatına ilgisini artırmak, yaratıcı çalışmalarını desteklemek ve toplumda ölçümün öneminin yaygınlaşmasını sağlamak

amacıyla düzenlenmiş olan bu yarışmada 6.sınıf öğrencilerimizden Kaan Önder 6-7-8. sınıf kategorisinde 2. olarak dereceye girdi. Gebze Tübitak yerleşkesinde düzenlenen ödül töreninde çalışmalar bir kokteyle sergilenerek, öğrencimize plaket ve 1000 TL. ödül takdim edildi.

IRMAKLI ARAŞTIRMACILAR

Uluslararası Enerji Verimliliği Forumu "Sanayi Sektörü Orta Öğretim Okullar Arası TÜBİTAK Enerji Verimliliği Proje Yarışması" ödül töreni 15 Ocak 2009 tarihinde Yeşilköy-Convention Center'da yapıldı.

Bu yarışmada 11. sınıf öğrencilerimiz Alara Dirik ve Alize Dirik, Biyoloji öğretmenimiz Benan Gülay'ın rehberliğinde "GÜNEŞ ENERJİSİ İLE TUZLU SUYU ARITMA" konulu deneysel projeleri ile mansiyon ödülü aldılar.

Foruma EİE Genel Müdürü Kemal Büyükmihç, TÜBİTAK Başkanı Prof. Dr. Nüket Yetiş, TOBB Başkanı Rifat Hisarcıklıoğlu, Enerji Bakanı Dr. Hilmi Güler katılarak konuşmalarını gerçekleştirdiler. Gün boyunca "Enerji Verimliliği Sanayi Projeleri Fuarı" etkinlikleri yapıldı. Akşam verilen "Gala

Yemeği"nde ise sanayi sektörü ve okullar arası proje yarışmaları ödül töreni yapıldı. Bu törende öğrencilerimize ödül olarak birer dizüstü bilgisayar, birer şilt ve ÖSS' de ek puan alma hakkı ödül olarak verildi.

Ankara, İzmir, Gaziantep, Kahramanmaraş ve İstanbul'dan olmak üzere toplam 6 lisenin dereceye girdiği etkinliklere, dereceye giren öğrencilerin öğretmen ve velileri de davet edildi. İki gün süren etkinlikler sırasında dereceye giren okul ekiplerinin katıldığı çeşitli sergi, yemek, konaklama, konferans ve gezilerdeki harcamaların tümü sponsor firmalar ve TÜBİTAK tarafından karşılandı.

Nazım HAMDİOĞLU
Mat-Fen Bölüm Başkanı

4. ERGUVAN ÇEVRE ŞENLİĞİ

T.C. İstanbul Valiliği Çevre ve Orman İl Müdürlüğü tarafından düzenlenen 4. Erguvan Çevre Şenliği kapsamında yapılan afiş yarışmasında okulumuz 11 Fen A sınıfından Onat POLAT' ın fizik öğretmeni Hande KANTEK rehberliğinde yapmış olduğu çevre konulu afiş çalışması 11000 yarışmacı arasından

yapılan eleme sonucu sergilenmeye değer en iyi 10 afiş arasına girmiştir. Öğrencimizin çalışması 03.06.2009 tarihinde yapılan törenle diğer dereceye giren çalışmalarla birlikte Cemal Reşit Rey Konser Salonu' nda sergilenmiştir.

KADIKÖY BELEDİYESİ ANASINIFLARI ve YUVALAR ARASI RESİM YARIŞMASI

Kadıköy Belediyesi "İşte Benim Ailem" konulu Anasınıfları ve Yuvalar arası ödüllü resim yarışmasında 5 yaşındaki öğrencimiz Kaya Bolgan birinci oldu. Yaratıcı, farklı ve konuyu en özgün şekilde anlatan, bireyler arasındaki sevgiyi,

paylaşımı, bir bütün olmanın mutluluğunu, görsel sanatların temel öğelerini ışıkla, renkle, biçimlerle sunan çalışma, resim dilinin ne kadar evrensel ve etkileyici olduğunu da göstermiştir.

AKTİF RESİM YARIŞMASI

Irmak Okulları olarak bu yıl 11.si düzenlenen Eyüboğlu Aktif Resim Yarışması'na 4.-5.-6.-7.-8. sınıflar olarak katıldık. Aktif resim yarışması öğrencilerin bireysel olarak çalıştığı, verilen zaman içerisinde konuyu ve tekniği en başarılı yapanların seçildiği, zamanlı, aktif bir yarışmadır. 4. sınıflardan Efe Özalp, Öykü Mete ve Arda Arman; 5. sınıflardan Arda Kesler; 6. sınıflardan Beliz Ürkmez,

Ayça Umut Öztok ve Irmak Küçükay; 8. sınıflardan Yonca Çopuroğlu ve İlayda Çözer adlı öğrencilerimiz katılım belgesi alırken, 6-7.sınıfların katıldığı İkinci Kategoride 7/A sınıfından Öykü Eraydın üçüncü, 8-9. sınıfların katıldığı üçüncü kategoride 8/A sınıfından Başak Ertekin ikinci olarak dereceye girdiler.

SEMEP PROJESİ

16 Mayıs 2009 günü Özel Koç Okulları'nda yapılan Semep Proje Günü'nde 6/C sınıfı öğrencilerinden Beren Oğuz ve Nazlı Ertesin, Ekoloji Kulübü Öğretmeni Yasemin Dedeoğlu gözetiminde yaptıkları "Engellilerin Yaşamımızdaki Yerinin Farkında mıyız?" isimli proje ile "Mansiyon Ödülü" almışlardır.

Öğrencilerin bu projeyi yapmalarındaki amaç; Dünya Engelliler Haftası'na denk gelen 11-16 Mayıs tarihlerinde insanların ilgisini bu konuya yönlendirerek, az da olsa bir katkıda bulunmaktır. Bu proje ile öğrenciler, engellilerin günlük yaşamlarında karşılaştıkları zorlukların neler olduklarını gözlemlemişler, gereksinimleri için sunulan hizmetleri öğrenmişlerdir. Yaptıkları röportajlar ile toplumun dikkatini çekmeye çalışmışlardır.

“ÇANAKKALE SAVAŞI TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN ÖNSÖZÜDÜR”

Türk tarihine olduğu kadar, dünya tarihine de büyük katkılar sağlayan, insanlığın kaderinde önemli etkiler bırakan savaşlar olarak tarihe geçen Çanakkale Savaşları, öz yurdunu korumak için şahlanan yaralı bir ulusun, sayı ve maddi açıdan üstünlüğü tartışılmaz olan düşmanlarını yenerek onları felce uğrattığı bir savaştır.

Mustafa Kemal' in Çanakkale' deki başarılarını gören Türk ulusu, Kurtuluş Savaşı sırasında O'nun

çevresinde birleşmiş, yurdunu, bağımsızlığını, birlik ve bütünlüğünü korumak için verdiği savaşımı, yeni bir destan daha yazmış, şanlı geçmişine altın bir başarı halkası eklemiştir. Atatürk'e inanmanın ve güvenmenin Ulusumuz için en büyük ödülü, bağımsız yurt toprakları üzerinde kurulan laik, demokratik, çağdaş Türkiye Cumhuriyeti olmuştur.

İşte bu önemli tarihin 94. yıldönümü okulumuzda öğrencilerimiz tarafından hazırlanan etkinliklerle kutlandı.

ŞİİR GECESİ 2009

Düşünmekle başladı her şey, insanoğlu düşünerek buldu duyguyu. Sonra bu keşfi dillendirdi, kaleminden damla damla akıttı sarı, beyaz sayfalara ve adına "şiiir" dedi. Onun için şiiir gecesinde "duyguyu" seçtik bu sene ve her duyguyu bağladık ki birbirine bu yolculuk böyle sürüp gitsin diye. Ardından "dinlemek" geldi. Bu hız çağında, bencilce tüketilen tüm erdemlerin panzehiri gibi karşımızda dimdik duran "dinlemek." Üstelik "şiiiri dinlemek." Bunca telaşa, bunca korkuya, bunca savaşa ve bunca acıya rağmen dinlemek, iyi niyetle, içtenlikle...

Ve bütün bunları ne adına yaptığımızı düşündük. Aklımıza tek bir sözcük geldi: Sevgi.

Sevgileri yarınlara bırakmak istemedik. Onun için önce "engellerimizden" kurtulmalıydık.

Yanında olarak değil,
Yerine koyarak değil,
"Öteki" hiç değil.

Engelin kendisi olmadan, onunla yaşamayı öğrenmeden "biz" olamazdık.

Birlikte mutlu ve güzel bir dünya yarınlara kalmadan ancak böyle kurulur. İşte biz İrmak Okulları olarak, buna inandık, yola böyle çıktık. 20 Mart günü okulumuz Gösteri Merkezi'nde "Duyguya Yolculuk" konulu Şiiir Gecesi'nde öğrencilerimiz Türk ve dünya edebiyatlarından çeşitli örneklerin yanı sıra, kendi yazdıkları şiiirleri de seslendirdiler. Ayrıca tüm "engelleri aşmak" ve "engellilere gönlümüzü açmak" için şiiirlerini "Dost Eller İşitme Engelliler Okulu" nun desteği ile öğrendikleri işaret diliyle okudular.

23 NİSAN ULUSAL EGEMENLİK ve ÇOCUK BAYRAMI

23 Nisan 1920 Türkiye Cumhuriyeti tarihinde önemli bir gündür. Bu önemli gün, dağılmaya yüz tutmuş bir ulusun, yeniden toparlanma, ayağa kalkma, yurduna ve kendi geleceğine sahip çıkma kararını aldığı gündür. Atatürk bu günü ölümsüzleştirmek için, onu geleceğe armağan etmiştir. Bu bayram yalnız Türk çocuklarının değil, tüm dünya çocuklarının armağanıdır. Bu eşi bulunmaz bayram, bugünün küçüğü, yarının büyüğü olan dünya çocukları arasında barışın ve sevginin en sağlam temelini oluşturacaktır.

Büyük Önderimiz Mustafa Kemal ATATÜRK' ün çocuklara armağanı "23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı" etkinliklerini ülkemiz ve dünya çocukları ile paylaşmak için düzenlediğimiz Çocuk Festivali bu yıl 4. yaşını kutluyor.

Aynı zamanda farklı kültür ve geçmişlere sahip çocuklar arasında sosyal ve kültürel etkileşimi artırmak amacı ile düzenlediğimiz festival kapsamında yer alan "Küçük Kalemler Yarışması"nın bu yılki konusu, "Yaşamak İstiyorum Diyen Doğa'ya Mektup" olarak belirlenmiştir.

KÜÇÜK KALEMLER YARIŞMASI

Çocukların hayal güçlerini geliştirerek onlara yazma sevgisi aşılamak, Türk ve dünya çocuklarından seçilen eserleri bir araya getirerek çocuk edebiyatına katkıda bulunup gelecek kuşaklara keyifle okuyacakları unutulmaz bir armağan bırakmayı amaçlamaktadır.

"Küçük Kalemler" yarışmasına katılan eserler önce okulumuz Türkçe-Sosyal Dersler Bölümü öğretmenleri tarafından ilk elemenden geçirildikten sonra ,Doç.Dr. Melike Gürel (İTÜ Çevre Müh. Fak. Öğretim Üyesi), Güven Eken (Doğa Derneği Yönetim Kurulu Bşk.), Vera Bulgurlu (Türmepe Yönetim Kurulu Üyesi), Burcu Arık (Bilim Çocuk Dergisi Yazarı), Beyza Şahin (Irmak Okulları Türkçe- Sosyal Dersler Blm. Bşk.), Nizamettin Turan (Irmak Okulları Yabancı Diller Blm. Bşk.), Stuart Haynes'ten (Irmak Okulları İngilizce Öğretmeni) oluşan jüri üyeleri tarafından seçilen eserler, "Dünya Çocuklarından Yaşamak İstiyorum Diyen Doğa'ya Mektuplar" adıyla kitap olarak basılmıştır.

Yarışmamıza bu yıl da yurt içinden ve dışından yüzlerce katılım oldu. Kitabımızda basılmaya değer bulunan mektuplarda gördük ki; Küçük Kalemler, doğaya karşı yaptığımız hataları düzeltmek için hala vakitleri olduğunu düşünüyorlar. Yarışmada dereceye girenler aşağıdadır;

CAN AHMED AKAD
YAĞMUR AKAR
SELİN AKPINAR
A. FURKAN AKSU
GÜLNİHAN ATAY
SONAY BARÇEDOĞMUŞ
EBRU CİHANGİR
EDANUR ÇIKIM
BARAN ERKAN
YASEMİN GÜMÜŞBOĞA
GÖKÇEN KARAMAN
EBRU KESENCİ
F. BÜŞRA KÖSE
BÜŞRA ÖZCAN
İLKUNUR ŞAŞMA
SOKOLOVA ANNA
CHISTOV ANTON
JONATHAN COHEN
OLIVIA GREGSON
ELİSE RICHARDS

MEHMETÇİK İlköğretim Okulu-6B Sungurlu - ÇORUM,
MİTHAT PAŞA İlköğretim Okulu-8C İskenderun - HATAY
İSMET İNÖNÜ İlköğretim Okulu-8A Seyhan - ADANA,
CUMHURİYET İlköğretim Okulu-6B TOKAT
MALTEPE İlköğretim Okulu-6E Tandoğan - ANKARA,
SANCAK İlköğretim Okulu-8A Merkez - BİNGÖL
SİNCAN MALAZGİRT İlköğretim Okulu-8A Sincan - ANKARA,
Ö.SANKO İlköğretim Okulu-8B GAZİANTEP
TELSİZLER İlköğretim Okulu-8D Altındağ - ANKARA,
SANCAK İlköğretim Okulu-8A Merkez - BİNGÖL
BESİME ÖZDERİCİ İlköğretim Okulu-8I Melikgazi - KAYSERİ,
ARIBURNU İLKÖĞRETİM OKULU-7B SAMSUN
BESİME ÖZDERİCİ İlköğretim Okulu-8I Melikgazi - KAYSERİ,
BURÇ ÖGE İlköğretim Okulu-7 Çukurova - ADANA
KILBASAN 75. YIL İlköğretim Okulu-8A KARAMAN,
MOSCOW INTERNATIONAL GYMNASIA
MOSCOW INTERNATIONAL GYMNASIA,
MALVERN PRIMARY SCHOOL, MELBOURNE
MALVERN PRIMARY SCHOOL, MELBOURNE,
MALVERN PRIMARY SCHOOL, MELBOURNE

19 MAYIS ATATÜRK'Ü ANMA GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI

Ulusların geçmişinde, onların yazgısını değiştiren, yarınlarnı aydınlatan, toplumu bütünüyle kavrayıp köklü bir değişmeye, gelişmeye, yeni bir yapıya, yeni bir oluşuma iten tarihler vardır. Bu tarihler, eğer bir büyük geleceğin, bir büyük devrimin ilk adımı, başlangıcı olabilmek mutluluğuna ererse kutsallaşır, ölümsüzleşir.

Başlangıçları sonsuzlaştıran, başlangıçları unutulmaz yapan, başlangıçları yücelten, o başlangıçlardan doğan geleceğin aydınlığı, yaratıcılığı, üretkenliği ve sürekliliğidir. 19 Mayıs 1919 böyle bir başlangıçtır, böyle bir ilk adımdır.

19 Mayıs korkak ve aciz mandacı zihniyete karşı yalnız ve yalnız büyük Türk Milletinin binlerce yıllık köklü tarihine dayanarak ve mazlum milletlerle birleşerek emperyalizme karşı bir varlık yokluk mücadelesine girmenin adıdır.

Atatürk; düşüncesi, öğretisi ve uygulamasıyla kendini dogmalara bağlayan, gelecek kuşakların o dogmalar demeti içinde ideolojik bir eğitimle yetiştirilmesini isteyen bir önder değildir. Yol gösterici olarak dogmaları değil, 'akıl', 'bilim'i önermiştir. Atatürk cumhuriyetçidir, ulusçudur, halkçıdır, devletçidir, laikdir; ama tüm bunların sonunda devrimcidir, insancıdır. Onun için Atatürk'e dönmek, Atatürk gibi düşünmek devletimizle, ulusumuzla, toplumumuzla ve toplumumuzun tüm bireyleriyle bağımsız, çağdaş, ulusal, devrimci olmaktır.

19 Mayıs, Samsun' dan Cumhuriyete uzanan yolculuğun başlangıç günüdür. Atatürk'ün bu bayramı gençliğe armağan etmesi anlamını daha da pekiştirmekte, daha da yüceltmektedir.

19 MAYIS ATATÜRK'Ü ANMA GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI HAFTASI KUTLAMA ETKİNLİKLERİMİZ, bu yıl da büyük bir coşku içinde ve şölen havasında gerçekleşti.

Törenimizin ilk bölümünde, okulumuz "Hareket Atölyesi Gösteri Grubu" nun hazırladığı vals, flamenko ve tango gösterilerini izledik. Bu unutulmaz dans gösterisinin ardından Türkiye'nin ilk prima balesini ve bir devlet sanatçısı olan Sn. Meriç SÜMEN'in öğrencilerimizle yaptığı söyleşi gerçekleşti.

Tören'in öğleden sonraki II. bölümünde öğrencilerimiz, okul koromuzun parçaları ile coştular. Okulumuz 11/ TMA sınıfından Arda BARLAS'ın "Neden Atatürk Gibi Düşünmek Zorundayız?" mesajını taşıyan konuşmasının ardından, 10 / TMA sınıfından Alper TÜZÜN'ün hazırlayıp sunduğu "Atatürk ve Gençlik" konulu barkovizyon gösterisi ile öğrencilerimiz konuyla ilgili bilgilerini tazelediler.

Edebiyat Öğretmeni Muhammed Gündoğdu'nun "Ata'nın Gençliğe Hitabı" nı seslendirmesinin ardından, 10. sınıf öğrencilerimiz tüm Irmak Okulları öğrencileri adına cumhuriyetimizi koruyup geliştireceklerine, bu konuda tüm güçleri ile çalışacaklarına söz verdiler.

21 Mayıs'ta, okulumuz 8. sınıfları ile tüm lise öğrencilerimize uygulanan **"ATATÜRK'Ü EN İYİ BEN TANİYORUM"** konulu yarışmada 8/A sınıfından Ayşenur HACIALİOĞLU ile 8/B sınıfından Uğurhan UZKAL eşit puan alarak birinciliği paylaştılar.

22 Mayıs'ta "ATAMIZIN İZİNDE" konulu panelde görev alan 9/A sınıfından Lara Kasırğa ile 9B sınıfından Duygu Minareci, liseli arkadaşları tarafından büyük bir dikkat ve beğeni ile izlendiler.

Irmak öğrencileri, bu coşku dolu haftayı Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyetin emanetçileri olma bilinciyle, tek yürek olarak kutladılar.

OKUL SONRASI KURSLAR

Resim bölümü tarafından 2008-2009 öğretim yılında da ilköğretim ve lise sınıflarına yönelik olarak görsel sanat alanında ilgili ve gelişime açık öğrencilerimizi desteklemek amacıyla okul sonrası kurslar açılmıştır. Bu çalışmalarla çocuğun kendi yetenekleri doğrultusunda sanatın herhangi bir alanına yönlendirilmesiyle onun kendini ifade etmesinde, duygusal paylaşımına ve bunun sonucunda da sosyal gelişimine olumlu etkiler sağlamak hedeflenmiştir. Öğrencilerimiz sanatsal donanımlarının yanı sıra el-göz koordinasyonu, yaratıcılık, iletişim gibi birçok beceriyi geliştirme imkanı bulurken son derece keyif aldıkları sanat dolu saatler geçirdiler.

IRMAK'TA PANOLAR DA FARKLIDIR

9. sınıf öğrencilerimiz, **Türk Edebiyatı** dersiyle ilgili kazanımlarını ve belirli günlerle ilgili çalışmalarını yıl boyunca hazırladıkları panolarla sergilediler. Yapılandırıcı eğitim modeliyle işlenen derslerde öğrenilenlerin kazanıma dönüştürülmesi amacıyla, öğrencilerimizce hazırlanan sonuç ürünlerinin sergilendiği panolar periyodik olarak

beğeniye sunuldu. Irmak öğrencileri, tümüyle özgün ürünler ve tasarımlarla hazırladıkları çalışmalarda yaratıcılıklarını yansıtırken öğrencilerimizin takım ruhu sergilemeleri de bizi gururlandırdı. Çeşitli temalarda hazırlanan çalışmalar, sınıflar arası yarış havası yaratması bakımından farklı sınıf düzeylerindeki öğrencilerimize de örnek oluşturdu.

BİR USTANIN İZİNDEN...

Dans iyi kullanıldığında diller üstü bir iletişim aracı, ırklar üstü bir bütünlük aracı ve ilaçlar üstü bir şifa kaynağıdır. Tüm bu kazanımları yaşamak için kimi hayatını adar, kimi kendi çizdiği bir başka yola onu cetvel yapar. O; her girdiği bedende yaratıcılığın sınırlarını zorlar, felsefe sevdası aşılıyarak sorgulayan zihinler yaratır. Bedeniyle barışık olan birey; varlığını gösterdiği hemen her alanda, bilinçli salınımıyla hayranlık uyandırır ve bedeni iyi okumayı öğrendiği içindir ki karşı bedenlerle iletişimde son derece seçici davranır.

Hayatının ne kadarını bu araştırmaya ayıracağın ise büyük bir çatal ayrımıdır. Sadece temel başlıklar bile saygı uyandıran makamlara ulaşacağımız bu yolda önümüze zarif ve anlamlı bir ışık tutacaktır. Ama bunun yanında eğer küçük yaşlardan itibaren "Bale" sanatına sevdalanmışsanız kazanacak da çalışacak da çok başlık sayabiliriz. Çünkü bale öyle bir sanattır ki içinde barındırmadığı sanat yoktur. Hikâyenin yazılmasıyla başlar, fotoğraf kareleriyle ilerler, kostüm ve dekorla şıklaşır, müzikle beden bulur, afişlerle dünyayı dolaşır, kitaplarda ölümsüzleşir ve sayamayacağım nice sanat dallarına tat verir.

Eğer bu cevher sanatla, kısıtlı zaman aralığında ve tüm hayatınızı yatırmayacağınızı bilerek, emanet aldığınız bedenlerle paylaşmak üzere buluştuyunuz, işinizde çok boyutlu, sistemli ve heveslendirici ilerlemeye mecbursunuz; çünkü bu durumda herhangi bir bale salonunda yapacağınızdan da özenli ve yaratıcı bir özgün program üretme gereği doğuyor. Karşınıza gelenler önce bedeninin kıymetini bilmeli, onunla tekrar tanışmalı ve adeta kullanım kılavuzunu yazıp tekrar öğrenmeli. Büyük bir keşif yolculuğu, bale sanatının izi sürülmek bahane edilerek ele alındığında ilgi odağı insan bedeni oluyor. Heyecan başlıyor ve o heyecan çocuğun tam gelişme çağında kendisiyle barışık olmasını, öz güven kazanmasını, yaratıcılığını kitlelere sunma arzusunu geliştirmesini sağlıyor.

İyi dans etmekten de önce, çok doğru izleyiciler olmayı hedefliyoruz. Anlamlı bir eseri iyi değerlendiren, iyi sanat okurları yetiştirmeye gayret ediyoruz. Öğrencilik yıllarında çeşitli dans tekniklerinin basit adımlarını da olsa tatbik eden öğrencilerimiz, işin nasıl oluştuğunu, hangi süreçlerden geçtiğini, kitleye sunarken hangi değerlerin öne çıktığını bilirlerse ülkemizde bilinçli seyircilerin, yöneticilerin, anne ve babaların artacağını biliyoruz.

Bu hedefler ışığında zaman zaman öğrencilerimizin büyük ustalarla tanıştırdığımız onları

tecrübelerinden faydalanmalarını sağlamaya çalışıyoruz. Bu yıl öğrencilerimiz Türk Klasik Bale sanatçılarının tanrıçası gibi değerlendirebileceğimiz, Devlet Sanatçısı ve Prima Balerin Sayın Meriç Sümene'le söyleşi şansı buldular. Dünyada modern dans alanında ekol yaratmış Marta Graham'ın okulunda ders verebilmiş tek Türk öğretmen ve dansçı Sayın Zeynep Tanbay'la tanıştılar. Her iki usta çok farklı izler bıraktı onlarda.

Meriç Sümene, öğrencilerimizi sahnede izledikten sonra onların bedenlerini keşfetme yolunda ilerlerken izledikleri yolu takdir ettiğini belirtti. Topluluk karşısında bir çalışmayı sunmanın zorluklarına değinerek onları daha da dik durmaya davet etti. Kendi hayatından verdiği birkaç örnekte ön plana çıkan nokta kendi öğrencilik yılları oldu.

Ve zarif adımlarıyla sahneye çıkıp, çocuklarımıza yönelip kendini tanıttı...Sanatçının bizimle yaptığı paylaşım özetle şu şekildeydi:

"Profesyonel sanat hayatıma 1961 yılında Ankara Devlet Opera ve Balesi'nde başladım. Bale sevgim ise çocukluğuma dayanıyor. Bale sanatına ilk adımı 1951 yılında Ankara Devlet Konservatuarı Bale Yüksek Bölümü'ne girerek attım. 1961 yılında konservatuvardan mezun olduktan sonra Ankara ve İstanbul Devlet Baleleri'nde başdansçı olarak Barcarol, La Revenante, Giselle, Kuğu Gölü, Kanlı Düğün, Kamelyalı Kadın gibi önemli yapıtlarda birçok kez sahne aldım. Ayrıca konuk sanatçı olarak Amerika, İngiltere, Pakistan, Polonya, Rusya, İtalya, Almanya gibi pek çok ülkede de dans ederek Türkiye'yi temsil ettim. Uluslararası bale yarışmalarında da en iyi dansçı ödülleri kazandım ve 1981 yılında da bale sanat dalında devlet sanatçısı unvanıyla onurlandırıldım. 2005'te de İstanbul Devlet Opera ve Balesi Müdürlüğü ve Sanat Yönetmenliği görevini üstlendim. 16 Ekim 2007 tarihine kadar Devlet Opera ve Baleleri Genel Müdürü olarak çalıştım. Bu kuruluşun ilk kadın müdürü olarak görev almak da beni çok mutlu etti. Dünyanın en uzun süre dans eden balerinlerinin başında geliyorum. Çünkü konservatuarın son sınıfından bu yana dans ediyorum. Tam 50 yıldır dans etmenin gururunu yaşıyorum..."

Bir başarı öyküsüyle daha karşılaşan öğrencilerimiz biliyorum ki kendilerine düşen payı almışlardır. Son olarak belirtmek isterim ki bu programda aslında bale bir bahanedir; asıl anlatmak istediğimiz, ilerde her ne branşı seçerlerse seçsinler, "ona çok yönlü bakmak" ve "çok çalışmak" prensibini benimsemeleri gerektiğidir. Bu misyonla ilerleyen Hareket Atölyesi kulübünün tüm öğrencilerini bir kez daha kucaklıyorum...

Rüya BOZTEPE Hareket Atölyesi

ANNELER GÜNÜ

Irmak Okulları ve MVP İbrahim KUTLUAY Sportif Organizasyonlar işbirliği ile düzenlenen Anneler Günü Spor Şenliği bu yıl sekizinci kez Irmak Okulları bahçesinde düzenlendi. 10 Mayıs Pazar günü gerçekleşen etkinlik kapsamında düzenlenen Anne ve Çocuklar Basketbol Turnuvası'nın galibi Irmak İlköğretim Okulu 7-B sınıfı öğrencisi Can Özgür ve annesi Şebnem Özgür oldular.

5. SINIF ÖĞRENCİLERİ TOPLUMSAL SORUMLULUK ÇALIŞMALARINI TAMAMLADILAR...

5. sınıf öğrencilerimiz PYP sergisi kapsamında ve çalışmalarının bir parçası olan toplumsal sorumluluk projesinde etkin rol aldılar. "ELİMİ TUT" ünitesi başlığında toplumda ihtiyacı olan kişiler için 17 Mart 2009 Salı günü bir kermes düzenlediler.

Bu kermeste aynı zamanda velilerimiz de etkin rol aldılar. Öğrencilerimiz evlerinden getirdikleri, velilerimiz de kendi iş gruplarına ait malzemelerin okulumuzda satışını sağlayarak bu projeye destek verdiler. Yine 5. sınıf öğrencilerimiz çekiliş için piyango biletleri sattılar ve kendilerinin rol aldıkları bir konseri okulumuz Kültür Merkezi'nde düzenlediler. Öğrenci, veli ve okul çalışanları bu kermes için çok iyi organize olarak sonunda önemli bir miktar gelir sağlamışlardır. Elde edilen gelire;

- Yürüme engelli 4 kişiye tekerlekli sandalye,
- Akut'a (Arama Kurtarma Ekibi) maddi destek,

- Trafik kazasında hayatını kaybeden okulumuz çalışanı Serdar KIZILIRMAK'ın ailesine yardım,
- Gençlik Kültür Hizmet Vakfı 4 yüksek öğrenim öğrencisine birer aylık burs,
- Çocuk Esirgeme Yurdu'nda kalan çocuklara giyecek, çamaşır ve bulaşık makinesi,
- Ordu İlinin Akkuş ilçesi Halil Uşığı Musullar Köyü'nde müzik dersi için öğrencilere blok flüt, müzik defteri, nota sehпасı ve yine öğrenciler için bot,
- Adapazarı Akdoğan İlköğretim Okulu'na ihtiyaçlarını karşılayacak spor malzemeleri alınarak teslim edilmiştir. Toplumsal sorumluluk görevlerini en iyi şekilde yerine getiren 5. sınıf öğrencilerimize ve bu çalışmalarını destekleyen velilerimize teşekkür ederiz.

Eda CEYLAN
İlköğretim Md. Yrd.

8. SINIFLAR PIZZA PARTİSİ

8. Sınıflar "Pizza Partisi" 6 Haziran Cumartesi günü SBS ardından okul bahçesinde düzenlendi. Sınav sorularını da birlikte cevaplayan öğrencilerimiz puanlarını hesapladıktan sonra bahçede eğlendiler.

BİR TÜR KAFA ve DÜŞÜNCE JİMNASTİĞİ: MÜNAZARA

6. SINIFLAR MÜNAZARA

6 Nisan 2009'da okulumuz 6. sınıf öğrencileri arasında gerçekleştirilen münazarada "Konusunu gerçek hayattan alan kitaplar okumalıyız. / Konusunu hayal dünyasından alan (fantastik) kitaplar okumalıyız." düşünceleri tartışılmıştır. Irmak Okulları Gösteri Merkezi'ndeki münazarayı "Konusunu gerçek hayattan alan kitaplar okumalıyız." düşüncesini savunan grup kazanmıştır.

7. SINIFLAR MÜNAZARA

3 Nisan 2009'da okulumuz 7. sınıf öğrencileri arasında gerçekleştirilen münazarada "Teknoloji dünyamıza yarar sağlar. / Teknoloji dünyamıza zarar verir." düşünceleri tartışılmıştır. Irmak Okulları Gösteri Merkezi'ndeki münazarayı "Teknoloji dünyamıza yarar sağlar." düşüncesini savunan grup kazanmıştır.

9. SINIFLAR MÜNAZARA

23 Şubat 2009'da 9. sınıf öğrencilerinden Berkay Alpogut, Bora Kent, Yiğit Yalçın, Lisa Archibald, İdil Şerbetçi, Duygu Minareci, Miray Karabulut ve Ayçim Likos "İstanbul'u geleceğe taşıyacak olan doğu yakası mı, batı yakası mıdır?" konusunda

düzenledikleri münazara aracılığıyla arkadaşlarıyla bilgi paylaşımında bulundular. Münazarayı "İstanbul'u geleceğe taşıyacak olan batı yakasıdır." diyen İdil Şerbetçi'nin başkanlığını yaptığı grup kazandı.

10. SINIFLAR MÜNAZARA

Bu yıl münazara günlerimize 10. sınıflarla başladık. Konu, güncelliği kadar keskindi de...

Türk klasiklerinin senaryolaştırılıp dizi olması edebiyatımıza bakışı geliştiriyor ve merak uyandırıyor. Anti-tez olarak da Türk klasiklerinin

senaryolaştırılıp dizi olması merak uyandırmıyor, ilgiyi azaltıyor.

Takımlarımız ise şöyleydi: Yazarlar-Yükseller
Yazarlar Topluluğu B. Can Gözgülü - N. Eda Ateş -
Melis Oçar - Alper Tüzün
Yükseller Topluluğu Ece Merve Sert - İpek Akbaş -
Belit Sak - Kubilay Salçın

10. SINIF PANEL

19 Şubat 2009 tarihinde 10. sınıf öğrencilerinden Serra Battaloğlu, Ela Battaloğlu, Nazlı Eda Ateş, Gizem İşçi ve Billur Kavala'dan oluşan konuşmacılar; Burak Can Gözgülü'nün

başkanlığında düzenledikleri 'Sinema' konulu panel aracılığıyla 9. ve 10. sınıf arkadaşlarıyla bilgi paylaşımında bulundular.

MEZUNLAR GÜNÜ BARBEKÜ PARTİSİ

Irmak Lisesi Mezunlar Barbekü Partisi 5 Haziran Cuma günü okulumuz bahçesinde yapıldı. İlk mezunlarımızın üniversiteyi bitirdiği günlere rastlayan partiye bu yıl mezun olan öğrencilerimiz de katıldı.

FİLM PRODUCTION CLUB

Geçtiğimiz dönem "Sokak Oyunları" adlı filmle çalışmalarını tamamlayan Film Production Club, istek üzerine "Sokak Oyunları 2" adlı filmin provalarına başladı. Eğlenceli geçen çekimlerde öğrenciler oyun oynamaya doyamadılar.

6. ve 7. sınıfların faaliyet gösterdiği kulüp ise Cranbrook Schools ile Kültür Projesi hazırladı. Amerika'nın Michigan eyaletinde bulunan ilköğretim okulu Brookside öğrencileri ile Irmak öğrencileri; çevre, kültür, boş zamanları değerlendirme ve beslenme alışkanlıkları üzerine görsel bir paylaşım çalışması hazırladılar.

YARATICI ÇOCUKLAR DERNEĞİ ÖYKÜ YARIŞMASI

Yaratıcı Çocuklar Derneği tarafından ülke çapında düzenlenen "Oyuncakların Öyküsü" konulu öykü yarışmasında öğrencilerimiz katıldıkları tüm kategorilerde büyük başarılar elde ettiler, 22 Şubat 2009 Pazar günü yapılan ödül töreninde neredeyse tüm ödülleri toplayarak adeta diğer okullara ödül bırakmadılar.

Yaratıcı Çocuklar Derneği "Oyuncakların Öyküsü" Yarışması Sonuçları:

3-4.sınıf kategorisinde

Birinci: Nazlı Deniz Beşikçi / Oyuncakların Öyküsü 3/C

Dördüncü: Melis Kazan / Oyuncakların Hikâyesi 3/A

Lise Kategorisinde

Birinci: Kubilay Salçın / Cici Bella 10/Fen A

İkinci: Aybige Elmacıoğlu / İçimdeki Yalnızlık 10/TMB

Üçüncü: Ece Hamdioğlu / Yokuş 10/Fen A

Dördüncü: Ceren Uzyol / Sırdaş HzA

CİCİ BELLA (Liseler Kategorisi 1. si)

Bir oyuncak... Hem de bez bebek. Bir çocuğu nasıl büyüleyebilir ki?

Yıl 1975, İstanbul. Türkiye'nin gelişimini sürdürdüğü fakat hala eksikliklerinin olduğu, bazı oyuncakların yurtdışından geldiği bir dönem. Cici Bella da bunlardan biri. Öykünün geçtiği yer İstanbul, Moda. Kahramanımızın adı Melek. Melek henüz üçüncü sınıfta. Kadıköy İlköğretim Okulu'nda öğrenimini sürdürüyor. Ailesi orta halli olmasına rağmen, Melek'in babası çocuklarının iyi bir ortamda yetişebilmeleri için bazı harcamalarını kısıtlayarak Moda gibi iyi bir profile sahip

olan semti seçmiştir. Melek'in ailesi hoşgörülü anlayışına sahip ve çocuklarını bu şekilde yetiştiren bir ailedir. Melek'in annesi kızının sorunlarını dinleyen ve onun için elinden gelen her şeyi yapmaya, hazır bir annedir. Babası daha önceden anlatıldığı gibi fedakâr ve aynı zamanda kızlarının üzerine titreyen bir babadır. Bir de ablası vardır. Ablası Melek'ten altı yaş büyük olmasına rağmen yaşından büyük bir olgunlukla davranmaya çabalıyordu. Melek ablasının bazı yaptıklarını bir türlü anlayamıyordu. Ablasının birçok oyuncak ve bebeği olmasına karşın onlarla ilgilenmiyor ve çok çabuk sıkılıyordu. Geride kalanlar ise Melek'e aitti. Giysileri yıpranmış bebekler, üstünde bazı çizik ve kırık olan tahta oyuncaklar, ezilmiş teneke arabalar ve daha niceleri... Bunlarla yetinmeye çalışıyormuş gibi davransa da, aslında Melek sadece ona ait olan ve kendini özel hissettirecek bir şey istiyordu. Fakat bunu ne annesine, ne ablasına ne de babasına söylüyordu. Babasına söylese onun için sıradan olan bir bebek alacağını ve daha fazlasına gücü yetmeyeceğini bildiğinden susmakla yetiniyordu. Okul ile evlerinin arasında fazla bir mesafe yoktu. Bu yüzden tek başına yürüyerek gidip geliyordu. Sokakların yanlarında dip dibe sıralanmış olan dükkânları her gün büyük bir zevkle inceliyordu. Özellikle dikkat ettiği bir dükkân vardı: Bir oyuncakçı. Tam olarak oyuncakçı denemezdi; çünkü o dönemde kitap ve oyuncaklar birlikte satılırdı. Her gün önünden geçtiği bu dükkâna dikkatle bakardı. Çünkü yeni gelen bütün oyuncaklar öndeki rafta yerlerini alırlardı. Parlak, temiz ve her çocuğun gönlünü kolayca kazanabilecek oyuncaklar. Melek'in ilgisini bugüne kadar bunlardan hiçbirini çekememişti. Yine aynı düşüncelerle okula gitti. Bütün gün okulda hayal ettiği oyuncaklarını düşündü. O aslında bir arkadaş arıyordu. Onunla konuşabilecek, onu dinleyecek ve gece yanına alıp ona sarılabilecek bir oyuncaktı hayal ettiği. Okul çıkışı arkadaşlarıyla yürümekten o, uzun yolu tercih ediyordu. Çünkü mutluluğu önünden geçtiği dükkânlarda ve oyuncakçıda arıyordu.

Yine bir gün dükkânların önünden geçerken bir an duraksadı. Gözüne bir şey çarpmıştı. Sanki ona sesleniyordu. Koşar adımlarla en çok sevdiği dükkânın önüne yani oyuncakçının vitrinine yapışmış haldeydi. İşte hayal ettiği oyuncak büyüleyici bir şekilde orada duruyordu. Bir bez bebek fakat hayal ettiğinin de ötesinde. Masmavi elbisesi ve şapkasıyla ona bakıyordu. Elbiseleri pırı pırdı. Kumaşı bembeyaz, saçları ipek gibiydi. Melek heyecandan hala yapışmış olduğu camdan bir türlü ayrılamamıştı. Dükkân sahibi Nuri Bey, cama uzun süredir dikkatle bakan ve gözlerini bir an olsun bile ayırmayan Melek'e en sonunda neden bu kadar çok ilgiyle baktığını sordu. Fakat bir cevap alamadı.

Melek sanki bir sihrin etkisindeymiş gibi gözleri bebeğin üzerinde, elleri ise avucunun sıcaklığından buhar yapmış olan camda, hareket etmeksizin duruyordu. Nuri Bey hala ne olduğunu anlayamamıştı. Bugüne kadar birçok ithal bebek ve oyuncak getirmiş ve çocukların ilgisini çekebilmeyi başarmıştı. Fakat Melek kadar bir bebekle ilgilenene rastlamamıştı. Nihayet gözlerini bebekten aldığı anda bu sefer de rafın üzerinde duran büyük harflerle yazılmış olan tabelaya yönelmişti. Harfler ona ışık saçıyor, gözlerini kamaştırıyordu. Büyük harflerle yazılmış olan "CİCİ BELLA" yazısını tekrar okuyup iyice hafızasına kazımak istiyordu. Yanında durmakta olan Nuri Bey'i sonunda fark edip, bebeğin nereden geldiğini sordu. Almanya'dan geldiğini öğrendi. Gökyüzüne baktığında havanın yavaş yavaş karardığını gördü. Eve geç kalıyordu. Koşarcasına evin yolunu tuttu. Eve vardığında nefes nefeseydi. Yıldızlar onu duymuş ve istediği şeyi ona göndermişlerdi. Annesi neden bu kadar geç kaldığını sorunca dükkânların önünde fazla oyalandığını söylemişti. Odasına girdi ve kapıyı kapattı. Yalnız kalmak ve onu düşünmek istiyordu. Ansızın aklına bir şey geldi. Bebeğin fiyatını sormayı unutmuştu. O dönemde fiyatlar ürünlerin üzerinde yazmazdı. Melek fiyatını tahmin etmeye çalıştı fakat onu o kadar etkileyen bir bebeğe fiyat biçemiyordu. Hemen kumbarasına koştu. Yatağın üzerine döktüğü bozuk ve kâğıt paraları saymaya koyuldu. Gözüne az gelse de bunun yetebileceğini umuyordu.

Sabah kahvaltısını aceleyle bitirip, bir an önce dükkâna gitmek istiyordu. Kızını ilk defa bu halde gören Nalân Hanım, ne olduğunu merak ediyordu. Melek hızla evden çıkıp taşlı yollardan koşarcasına ilerliyordu. Kumbarasını sağlamca tutuyordu. Oyuncakçıya vardığında ilk önce bebeğine daha sonra da kepenklere baktı. Dükkân henüz açılmamıştı. Hayal kırıklığıyla okulun yolunu tuttu. O gün derslerinin hiçbirini dikkatle dinleyememişti. Aklı ondaydı. Bebeğinde. Okul paydos zili çaldığında arkadaşlarına ve öğretmenine hiçbir şey söylemeden fırlayarak okuldan çıktı. Her zaman gittiği yol bugün ona hiç bitmeyecek gibi geliyordu. Oyuncakçının önüne varmıştı. Nuri Bey dükkânının önünde okuldan yeni çıkan çocukları izliyor ve kendi çocukluğunu hayal ediyordu. Hızla yaklaşmakta olan Melek'i görünce ne olduğunu anlamak için yavaşlamasını söyledi. Melek'in kalbi hızla atıyordu. Daha Nuri Bey'in konuşmasına fırsat vermeden elindeki kumbarayı masanın üzerine bıraktı. O bebeği almak istediğini ve parasının kumbarada olduğunu söyledi. Nuri Bey teneke kumbarayı yavaşça açtı ve paraları masanın üzerine döktü. Hem paraları sayıyor hem de gülüyordu. Melek çok bozulmuştu. Neden güldüğünü sorduğunda, hiç duymak istemediği cevap karşısında kalmıştı. Bebek, Almanya'dan geldiği ve özel yapım bir bebek olduğu için çok pahalıydı. Melek'in parası buna yetmiyordu. Nuri Bey, onu kırmadan açıklamaya çalıştı. Fakat Melek daha Nuri Bey'in sözü bitmeden ağlayarak hızla oradan uzaklaştı. Kumbarasını bile masanın üzerinde bırakarak sokağın sonunda gözden kayboldu. Eve geldiğinde annesi onu yanına almış ve neler olduğunu öğrenmeye çalışıyordu. Melek anne ve babasının o bebeği alamayacaklarını bildiği için bebekten hiç

bahsetmedi. Arkadaşıyla kavga ettiğini ve buna çok üzülmediği söyledi. Fakat Nalân Hanım bunun altında başka bir şey olduğunu sezdiği halde başka bir şey söylemedi.

Melek odasına gittiğinde okul formalıyla kendini yatağına attı. Gözlerinin önünden bebeğin yüzü ve güzelliği gitmiyordu. Daha sonra ablasından kalan bebeklere baktığında Cici Bella kadar onu mutlu edecek hiçbir bebeğin olmadığına karar verdi. Yemekte suskundu. Büyük olasılıkla babası da annesinden öğrendiği kadıyla kızının mutsuz olduğunu anlamıştı. Melek tabağındaki yemeğe ağızını hiç sürmemiş, çatalıyla oynuyordu. Babası, Adnan Bey, ne olduğunu sorduğunda annesine söylediği yalanın aynısını söylemek zorunda kaldı. Birden babasına bebeğin fiyatını söyledi. Babası için bu miktarın ne kadar önemli olduğunu anlamak istiyordu. Fakat ne bebekten ne de onu almak istediğinden söz etmişti. Adnan Bey, bu fiyatın onları aştığını açıkladı ve neden böyle bir şey söylediğini sordu. Melek, sadece bir yazıda okuduğunu ve ne kadar pahalı olduğunu merak ettiğini söyledi. Babası tatmin olmuştu benziyordu. Melek de derin bir "oh" çekerek odasına yöneldi. Ablası ile hiç ilgilenmiyordu. Çünkü ona kırgındı. Her zaman ilk oyuncaklara onun sahip olmasına rağmen neden onları terk ettiğini anlayamıyordu. Odasına girip, kapıyı iyice çekti. Yatağına uzanıp, gözlerini kapadı. Kendini bir ormanda buldu. Cici Bella da yanındaydı. Masmavi elbisesi, gülen suratı ve güneşin yansımasıyla oluşan parlaklık, Melek'in kendisini bir cennette hissettirdi. Daha sonra çimenlere uzandı. Bebeği de yanındaydı. Ona sımsıkı sarıldı. Onu bir arkadaş gibi görüyordu. Onu ne kadar çok sevdiğini, başka bir oyuncakçı asla sevmeyeceğini söyledi. Bugüne kadarki bebeklerin hiçbirine böyle sarılmamıştı. Çünkü onlar sertti. Fakat Cici Bella öyle değildi. Yumuşacıktı. Annesi onu uyandırdığında hala kendini rüyada sanıyordu. "Cici Bella" diye sayıklıyordu. Annesi onun kim olduğunu sorduğunda bir kitapta okuduğu bebeğin adı olduğunu söyledi. Sabah okula giderken, ilk defa dükkânların önünden geçmedi. Onu görmek istiyordu. Aslında istiyordu fakat ona sahip olamayacağını bildiği için unutmaya çalışıyordu. Okulda, arkadaşları Melek için endişelenmişlerdi. İlk defa onu böyle mutsuz görüyorlardı. Okul bitmişti. Eve gitmek için dışarı çıktı. Hangi yoldan gideceğine karar veremiyordu. Kararını alıp bir daha dükkânların önünden gitmemeye karar verdi. Yürümeye başladı. Daha sonra birden durdu ve hızla koşmaya başladı. Dayanamamıştı. Oyuncakçının önüne geldi. İşte bebeği ordaydı. Sanki ona bakıp, gülümsüyordu. Kendini yine cama yapışmış vaziyette buldu. Nuri Bey, Melek'i izliyordu fakat bir şey söylemedi. Uzun süre orda bebeğini izledi. Hava kararlamaya başlayınca Nuri Bey, Melek'i uyarıp eve gitmesini söyledi. Melek istemeyerek evin yolunu tuttu. Sokağın sonuna kadar bebeğine dönüp baktı. Eve geldiğinde annesini çok kırgın bir şekilde buldu. Annesi sesini fazla yükseltmemeye dikkat ederek neden iki gündür geç kaldığını sordu. Melek telaşlanmıştı. Dükkânların önünde fazla oyalandığını söyledi. Annesi bir daha böyle bir şey olmasını tembihledi. Melek özür dileyerek odasına çekildi.

Günler birbirini kovalıyordu. Melek'in umutları da hızla tükeniyordu. Fakat her gün bebeğine gitmekten vazgeçmiyordu. Her okul çıkışında geç kalmamaya özen göstererek, bıkmadan, usanmadan ziyaretlerine devam ediyordu. İçinde hala bir umut vardı. Bir gün ona sahip olacağını biliyordu. Yaklaşık bir ay geçmesine rağmen bebek hala satılmamıştı. Moda gibi lüks bir semtteki insanlar bile bebeği almayı düşünmüyorlardı. Bu Melek için iyi bir haberd. Çünkü Nuri Bey, bu bebekten sadece bir tane getirmişti. Eğer ilgi görürse daha da getirtebileceğini Melek'e açıklamıştı. Günlerden bir gün, her zamanki gibi Melek yine oyuncakçının önündeydi. İlgili bebeğini izlerken, annesinin arkadaşı Handan Hanım, Melek'in bu halini görüp merak etti. Bir bebekle bu kadar neden ilgilenmediğini anlayamamıştı. Gidip ona sormak yerine, annesi Nalân Hanım'a gördüklerini anlattı. Zaten Nalân Hanım bir şeylerden şüpheleniyordu fakat kızını fazla üzmemek için bu konudan fazla söz etmiyordu. En sonunda Melek'le konuşmaya karar verdi. Melek sanki bir sihrin etkisindeymiş gibi eve gülümseyerek girdi ve annesinin boynuna sarıldı. Fakat annesi her zamanki içtenliğiyle karşılık vermemişti. Melek bir şeyler olduğunu anlamıştı. Annesi ona kucaklayarak camlarının önündeki koltuğa oturttu. Aşağıya bakınca insanı etkisine alan Moda manzarası şimdi Melek ile annesinin konuşmasına kulak vermişti. Annesi fazla kınacı olmamaya özen göstererek zaman zaman neden geç kaldığını ve o bebekle ne gibi bir alakası olduğunu sordu. Bu Melek için en üzücü andı. Annesi sırrını öğrenmişti ve biliyordu ki çok geçmeden babası da öğrenecekti. Onun tek korkusu babasını üzmemektir. Fakat olan olmuştu. Fazla lafı uzatmadan bebeğini ve ona duyduğu büyük sevgiyi annesine bir masal gibi anlattı. Annesi çok etkilenmişti. Kızını ilk defa böyle mutlu ve umutlu görüyordu. Melek bazen heyecandan kekeleyerek bazen de ne diyeceğini unutarak konuşmasını sürdürdü. Annesi bu heyecanını görünce o bebeği almaya karar verdi. Fakat Melek her şeyi anlatmışken bebeğin fiyatını söylemeyi unutmamıştı. O gece büyük bir huzurla derin bir uyku çekti. Nihayet saklayacak bir sırı kalmamıştı. Ertesi sabah okula gittiğinde, annesi de oyuncakçının yolunu tutmuştu. Nuri Bey, Nalân Hanım'ı görünce konunun Melek ile ilgili olduğunu hemen anladı. Nalân Hanım, daha bir şey söylemeden Nuri Bey bebeği işaret etti. Nalân Hanım, Melek'e hak verdi. O kadar etkileyici bir güzelliğe sahipti ki, Melek gibi her şeyi zor beğenen bir kızın bu oyuncakçıya nasıl büyük bir sevgi duyduğunu şimdi daha iyi anlamıştı. Bebeği eline alıp kasaya doğru yöneldi. Fiyatı sorduğunda, yüzünde bir şok ifadesi belirdi. O kadar yüksek bir fiyata sahip olacağını düşünmemişti. Ne yapacağını bilemedi. Bebeği olduğu yerde bırakıp dışarı çıktı. Fiyat onların bütçesini aşıyordu. Fakat arada canından çok sevdiği kızı vardı. Aynı şey büyük kızının başına gelse belki de bu kadar önemsemeydi. Çünkü ona alınan bütün oyuncaklar birkaç gün sonra kızının tabiriyle eskiyordu. Fakat Melek öyle değildi. O ilk defa böyle bir oyuncakçıya bağlanmıştı ve ne yapıp edip kızına o bebeği almak istiyordu. Akşam kızına bir şey sezdirmemeye çalışarak eşine bebeği ve Melek'in ona karşı duyduğu sevgiyi en ince ayrıntısına kadar anlattı. Adnan Bey de ne yapacağını bilememişti. Fakat kızıyla konuşması gerekiyordu. Akşam yemeğinden sonra kızının odasına gitti. Melek, babasının geleceğini tahmin ediyordu. Adnan Bey, önce onu ne kadar sevdiğini ve kırmak istemediğini açıkladı. Daha sonra bebeğinden bahsetti. Melek Cici Bella'nın adının geçtiği zaman, gözleri parlıyordu. Babası da bunun farkındaydı. Fakat onun ne kadar pahalı olduğunu ve durumlarının müsait olmadığını açıklamak zorunda kaldı. Melek bunların olacağını biliyordu ama içinde bir umut hep vardı. Artık umudu da bitmişti. Her gün geçtiği oyuncakçıya artık eskisi gibi ümitle bakmıyordu. Hep bir hüznün vardı içinde. Arkadaş hayali de yok oluyordu. Artık biliyordu ki ona asla sahip olamayacaktı...

Birkaç yıl sonra Türkiye'de "Fatoş" isimli ilk yerli bebek çıkmıştı. Babası kızına o bebeği alamadığı için hala içinde bir ukde kalmıştı. Bebeğin reklamlarının gazetelerde çıktığı ilk günlerde, Adnan Bey haberi görmüş ve bir tane Fatoş bebekten almıştı. Büyük bir hediyeye paketi yapıp kızına armağan etmişti. Melek buna sevinse de, biliyordu ki Cici Bella'nın yerini hiçbirisi tutamayacaktı. Zaten Nuri Bey de satılmadığı için bebeği geri iade etmek zorunda kalmıştı. Melek Fatoş Bebek'te hiçbir şey bulamıyordu. Cici Bella içinde kalacak bir hatıraydı onun için.

Yıl 2008. Melek kırk bir yaşına gelmiştir. Akademik kariyeri oldukça iyidir. Öğrencileri tarafından çok sevilen ve sayılan bir edebiyat öğretmeni olmuştur. Çocukluğunda hayal ettiği gibi Kadıköy Anadolu Lisesi'nde öğretmenliğini sürdürmektedir. Çocukluk hayaline nihayet erişmiştir. Evli ve bir çocuk sahibidir. Hala Moda'da oturmaktadır. Hayatı gayet düzenli ve mutlu gitmektedir. Fakat anne ve babasının vefatının üzüntüsünü hala kalbinin en derinliklerinde yaşamaktadır. Ablası ise Almanya'da çalışmaktadır. Tek başına kalmış ama bu yalnızlığını eşi ve biricik oğluyula gidermektedir. Anne ve babasından gördüğü hoşgörü anlayışını eşine ve çocuğuna da göstermektedir. Günlerden bir gün okuldan eve dönerken, iki gün sonra oğlu Can'ın doğum günü olduğunu hatırlayarak bir alışveriş merkezine doğru yolunu değiştirdi. Kendi çocukluğunda doğum günlerinde hep giysi alınırdı ama Melek hep oyuncak gibi daha çocuksu şeyler isterdi. Her çocuk gibi Can'ın da bir oyuncakçıya sevinebileceğini düşünerek büyük bir oyuncakçıya girdi. Bir anda kendi çocukluğu geldi aklına. Onun zamanında bir ya da iki oyuncakçı vardı. Şimdikiiler ne kadar şanslıydı. Oğluna kıpkırmızı bir araba almıştı. Kasaya doğru yönelmişken gözüne bir şey çarptı. Önce inanmadı fakat daha yakına gelince heyecandan ellerinin titrediğini fark etti. Karşısında Cici Bella'ya tıpatıp benzeyen bir bebek vardı. Aynı mavi elbise ve şapka, aynı gülümseme. Eline alıp şapkasını hafifçe okşadı. Ama eksik olan bir şeyler vardı sanki. O sıcaklığı onda bulamıyordu. Kendini özel hissettirecek bir şey göremiyordu. Çünkü o Cici Bella değildi. Onun Cici Bella'sı, Melek'i özel hissettiriyordu. Ona bir oyuncaktan öte bir arkadaş gözleriyle bakıyordu. Çünkü o tekti ve hiçbir zaman, hiçbir bebek onun yerini tutamayacaktı. Bebeği yerine koyup ona şans diledi. Çünkü onun kadar güzel bir bebeğin iyi bir de sahibi olmalıydı.

Kubilay SALÇIN 10 FENA

İÇİMDEKİ YALNIZLIK (Liseler Kategorisi 2.si)

Oyuncaklarım benim umutlarımdı. Bazen seyrederdim onları, dokunmaya kıyamazdım. Annem onları çok zor alırdı. Özellikle ağlattığını düşünürdüm. Oyuncaklarım gün geçtikçe çoğalır sonuçta zafer kazandığımı düşünürdüm. Onlar benim dünyamı oluştururdu. Hiç kuramadığım dostlukları onlarla kurardım. Anlatırdım onlara düşüncelerimi, ileride olacakları... Söylediklerim gerçekleşirdi. Sonradan benim uğurum olduklarına inandım. Olmasını istediğim şeyleri onlara anlatırdım, sonra da olması için çabalardım. Bazen hayal kırıklıklarım olurdu. Her hayal kırıklığında bir oyuncakımı kırardım. Umutlarım gün geçtikçe eksilirdi. Elimde kalan en değerli umudum oyuncak bebeğimdi. İnsana benzerdi. Yanımdan ayıramazdım onu. En büyük dostumdum. Bunları yaparken daha 6 yaşındaydım. Şu an 20 yaşındayım. Oyuncaklarım tek sırdaşlarım olsun isterdim; çünkü şu an etrafıma baktığımda hissettiğim tek şey yalnızlık...

Yalnızlık nedir? Bunu sordum kendime. Cevaplayamadım, korktum. Öyle olduğuma inanmak istemedim. Sorunumdan yine kaçtım. Deniz kenarına gittim ve gelen her dalğanın mutluluğum olduğunu hayal ettim. Bu da işe yaramadı. Mutlu olmaya o kadar uzaktım ki. Kendimi zamanın akışına bırakalı çok olmuştu. Hiçbir çaba harcamadan... Gözümü açtığımda çoğu şey değişmişti. Artık umutlarıma yaşadıklarımı anlatamıyordum. Artık büyümüştüm. Eskiden olduğu gibi sinirlendiğimde umutlarımı kırılmıyordum. O kadar çok kırılmışım ki elimden bir şey gelmiyordu. Hep sorardım insanlara " Mutlu olmak kolay mı? " diye. Hepsi çok kolay olduğunu, hayatlarında mutsuzluğa yer olmadığını söylerlerdi. Bana çok şaşırtıcı gelirdi. Sonradan çoğunun kendini kandırdığını anladım. Neden herkes birbirini etkileme çabası içersindeydi? Bu yolu ben de denemeye kalktım; ama kendimi etkileyemedim. İnsanın kendisini kandırması ne kadar zormuş. Keşke kolay olabilseydi. Kendi yarattığımız dünyada yaşayabilseydik. Kendimi bu kadar sorgularken hayata ne kadar sığ baktığımı anladım. Aslında hepimiz şaşırtıcı hayatın oyuncaklarıydık. Biz eskiden sıkıldığımızda nasıl oyuncaklarımızla oynadıysak, hayat da bizimle oynuyordu. Tek fark biz oyuncaklarımızla oynamaktan sıkılırken o bizden sıkılmıyordu. Bunu kabul etmek zorundaydım. Zorluk sadece benim başıma gelen bir şey değildi. Eski odamı gözümde canlandırdım. O dünya o kadar bana yakındı ki. Hiçbir şey anlamıyordum. Kendimi tanımaya kalksam bir hayal kırıklığı yaşamazdım. Kendimi sorgulayacak kozu kendime veremezdim çünkü dertsizdim. Defterime sarıldım. Yeni oyuncakıma, yeni umuduma... Bütün kuralları benim koyduğum bir dünyaya başladım. Sadece kendim belirleyebileceğim biçimde şekillendirdim

her şeyi. Kontrol bende olmalıydı. Kendi hayatımı yaşarken başka hayatların esiri olamazdım. Sıfırlarken her şeyi başlangıca dönmeyi acısını yaşadım. Elimin tersiyle yaşadıklarımı bir kenara ittim. Yeni bir hayatın başlangıcındaydım.

Bugün bunları yazalı iki ay oldu. Oyuncaklarımı tekrar çıkardım. Şu an onlara bakıyorum. Ne kadar güzel bir hayatım varmış. İçimde endişe yok artık. Artık onları kırmıyorum. Mutsuzluklarımla ve ümitlerimle yaşamayı öğrendim. Hissetmeyi er geç öğrenebildim. Sadece içimdeki acı bazen tekrar ortaya çıkıyor. Çıktığı an oyuncaklarıma bakıyorum. Eskiden de mutluydun şimdi de olacaksın diye düşünüyorum. Onlar benim hâlâ uğurlarım. Yalnız olmadığımı gün geçtikçe farkına varıyorum. Aslında hiçbir şey insana kâr değil. Ne gücü ne zayıf yönleri ne de ruhu... Rüyalarım, hayallerime sıkı sıkı tutunuyorum. Hayata güvenemezken onlara içimden inanmak geliyor. Mutluluklarıma tutunuyorum. Gerçeklerime sırtımı dayadım. Önümde yalanlarım vardı. Aslında tercih yaptım. Gerçeklik bana en yakınıydı. Altından kalkmak zordu; ama düşüncesi bile bana hayat veriyordu.

Günler çabucak geçti. Zamanı suçlamamayı öğrendim. Üzüntülerim sevince dönüşmeye başladı. Kendi derinliğim içinde boğulmadım. Kendimi bu kadar sıkımlamalıyım. Aynada gözlerimin içine bakarken yaşadığım içerisinde olduğumu fark ettim. Hayatıma sahip çıkıyorum. İçim rahat, sadece biraz yorgunumum. Kendimi buluyorum. Yaşamak istemediğim şeyleri yaşasam da kendimi artık tanımaya başlamak o kadar güzel ki. Bazen anılarımı kaldıramasam da onları atlatacağımı biliyorum. Onlar da bitince kontrol ellerimde olacak. Baştan başlamak kötü değildi. Kalbimde iyiliğini hissediyorum. Umutlarım geniş yer tutuyor. Aslında pek kötü bir şey hissedemiyorum.

Bugün tam 1 yıl geçti. Koskoca bir yılda her şeye yeniden başladım. Hani kendimi tanımaktan bahsediyordum ya ben hep aynıydım. Sadece yolumu seçemiyordum. Yol ayrımına geldiğimi fark edince enerjim sönmüştü. Hissederek gülümsüyorum. Oyuncaklarıma geçen gün son defa baktım. Onlara en uzun bakışımdı. Yaşamak istediklerimi onlara anlatmama gerek yoktu. Hayal kırıklıklarına yer vermiyorum. Anılarımla yaşamayı öğrendim. Hepsi çok güzeldi. Baştan yaratmak elimdeydi ve o tercihimizi kullandım. Dün gözümdeki son yaşı da sildim. O son umutsuzluk gözyaşımdı. Oyuncaklarımı kaldırdım. Evden hızla çıkıp yalnızlığımı ilk defa hissedince gittiğim deniz kenarına gittim. Gülümsedim. Her dalğanın mutluluk olduğunu kalbimde hissedebildim. O kadar çok mutluluğum oluşmuştu. Sonra içimden dedim ki: "Yaşadım. Yaşıyorum. Yaşayacağım."

Aybige ELMACIOĞLU 10 TMB

YOKUŞ (Liseler Kategorisi 3.sü)

Renklerim vardı benim. Sonsuz bir şeffaflık içinde yeşil, turuncu, sarı... Parıltılarım vardı benim. Küçücük bir ışık demetini alıp herkesi aydınlatırdım. Çocuklar vardı beni seven, bir yerlere çarpar dururdum; ama eninde sonunda onların yumuşacık ellerinde hayat bulurdum. Gün olurdu kırmızı mavi desenli kilimlerde gezer, kimi zamansa Arnavut kaldırımını sokakların girinti çıkıntıları arasında yol alırdım. Kendi kendime bir dünyaydım ben; bir bütündüm sanki.

Yıllardan beri bir sahibim vardı. Küçüklüğünden beri onunlaydım. Sonra bir kutuya kapattı beni, uzun yıllar orada kaldım. Seneler aktı, ben o kutuda bekledim kutunun açılacağı günü. O gün geldi. Öyle uzun süre karanlık kalmıştım ki, gözlerim kamaştı gün ışığıyla. Yine şefkatli bir çocuk eli aldı beni avuçlarına. O an anladım, benim yeni sahibim bu yeşil gözlü, kumral kıvrıkcık saçlı küçük çocuktuktu.

Bir mayıs sabahıydı. Küçük sahibimin beni eline almasıyla uyandım. Kapıya doğru yöneldiğimizi hissettim. Yine oradan oraya yuvarlanacağım saatler gelmişti. Tam sokağa çıkmıştık ki sahibim beni cebine atıverdi. Ne kadar zaman geçti orada bilmiyorum, ama sanırım öğlene doğruydum ki içinde bulunduğum cep hızla sarsıldı birden. Hep hareketli olurdu orası evet; ama bu öyle bir sarsıntıydı ki o küçük delik içinde oradan oraya savruldu. Sonra bir anda o karanlık kayboldu, yerine sesler, ışık, görüntüler doldu. Boşluktaydım o an ama hareket de ediyordu etrafımdaki her şey. Düşüyordum. Ne olduğunu ancak yere çarptığım an anlayabildim. Sonra yine başka bir hareket başladı, daha tanıdık olduğum bir şeydi bu. Yine yuvarlanıyordum ama bu sefer bir yokuştan aşağı iniyordum. Küçük çocuğu gördüm uzakta, top oynuyordu. Bağırardım, beni fark etmesi için ama sesimi duymadı. Gittikçe uzaklaşıyordum ondan. Bir anda umutsuzluğa kapıldım, sonsuza dek yuvarlanıp gidecek miydim böyle? Öylesine sahipsiz, yalnız hissediyordum ki... O sırada; çok garip bir şey oldu. Yavaşladı sanki zaman. Bana sıcacık gülümseyen güneşi, etrafımdaki insanları, yolun aşağısından geçen dondurmacıların sesini, o kısacık andaki özgürlüğü fark ettim. Sahipsiz ya da terk edilmiş değildim, ben özgürdüm! Sonra her şey akmaya başladı birden; ama ben aynı korku dolu, umutsuz gözlerle bakmıyordum gördüklerime, duyduklarıma. Kocaman bir yokuştaki, küçüktüm ben. Kimse beni fark etmezdi; onları seyretsem, yaşamlarının kargaşasında nasıl boğuldıklarını izlesem.

Bu yolun sonu nereye varacaktı bilmiyordum; ama artık bu yolculuğumdan zevk almaya başlamıştım.

Küçük bir bakkal dükkanının önünden geçtim, içerde çiklet alan çocuklar vardı. Sonra bir başka dükkanın önünden geçtim, içerde yüzlerine beyaz beyaz köpükler sürülmüş adamlar vardı yüksek sandalyelerde oturan. Bir kırtasiyeciyi yeni görmüştüm ki durdum, hareket edemiyordum. Üstümdeki baskıyı hissettim. Sanırım bir kapının arasına sıkışmıştım. İçeriden gelen sesleri duydum. Bir erkek sesi bağırıyordu. Bütün ev çınlıyordu sanki. Hiçkırın çocuğu gördüm. Yüzü mosmor olmuş tir tir titreyen bir kadının arkasına sığınmıştı. Az sonra bağırın sesin sahibini de gördüm. Kapkara bıyıkları arasından kelimeler kusuyordu öfkesiyle birlikte. Kocaman elini kadının koluna doladı ve hızla itti onu. Zaten küçücük olan kadın, odanın bir ucuna savruldu, kıvrıldı, iyice küçüldü. Çocuğun gözünden inen yaşlar artık bir korku seline katılıyordu. Bir an, gözüne gelen ışığı gördüm. Adamın köşeye kısırdığı o sıska çocuk çevik bir hareketle oradan sıyrıldı ve hızla bana doğru koşmaya başladı. Beni görmemiş olacak ki, kapıyı açtı ve koşarak yolun karşısındaki ara sokağa daldı. Kapının açılmasıyla ben, yeniden yoluma koyulurken, çocuğa yetişemeyeceğini anlayan adam yeri sarsarcasına adımlarla içeri yöneldi. Kadının gözlerindeki nefret dolu korkunun son ışıkları da

ardından kapının kapanmasıyla kayboldu.

Ne olduğunu anlayamadığım o gürültülü olayın etkisinden daha çıkamamıştım ki bir kalabalığın ayakları altında eziliyordum az kalsın. Kocaman bir yapı vardı yanda; görkemli kubbesi ve göğe doğru uzayıp giden kollarıyla çok ihtişamlı bir yapıydı bu. İçinde olduğum kalabalığın belki on katı vardı bahçesinde. İnsanların ağzından "bıçak", "kavga", "ölüm" gibi yabancı sözcükler dökülüyordu. Anlamamıştım.

Yoluma devam ettim. Birkaç çingırağın sesi bana eşlik etti bir süre. Sonra kayboldular. Biraz sonra büyükçe bir evin önünden geçtim. Bahçe tellerinin hemen arkasında bir çocuk vardı, 10 -11 yaşlarında. Oturuyordu. Bir sandalyede gibiydi ama daha önce hiç öyle bir şey görmemişim, aynı bisikletinki gibi tekerlekleri vardı. Yalnız gibiydi, gözleri mutlu bakmıyordu. Çocukluğun parıltısı yoktu sanki bakışlarında. Neden diğerleri gibi sokağa çıkıp oynamadığını anlamamıştım. Göz göze geldik bir an. Ellerini bana doğru uzattı. Yolculuğumu seviyordum ama küçük ellerine biraz mutluluk verebilmek umuduydu ona yaklaşmaya çalıştım, ama yönümü değiştiremedim. Neden ayağa kalkıp tellerin arasından bana uzanmadı bilemiyorum, kavuşamamanın hüznüyle ellerini yavaş yavaş indiren çocuğa son bir kez bakıp yoluma döndüm.

Güneş, sokaklardan çekilmeye başlamıştı. Ahşap bir köşkün saçakları altından bana doğru gelen bir kedi gördüm. Tekir, yavru kedinin yemyeşil gözleri vardı. Beni minicik patilerinin arasına aldı, yuvarlandık birlikte. Ben uzaklaşmaya çalıştıkça sarıldı bana iyice. Batmakta olan güneşin aksine, bu sevimli kediciğin oyunlarıyla içime neşe doğuyordu sanki. O mutluluk anına bir de beş yaşlarında bir çocuk eklenince iyice sevinmişim. Evden çıkan bu beyaz tenli, sarı saçlı çocuk önce beni aldı ellerine, sonra da tekir yavruyu kucakladı. Birkaç basamak çıktıktan sonra oyun arkadaşımı yere bıraktı ve birlikte içeri girdik. Üzülümüşüm, ne eğlenmiştik onunla oysa. Karanlık bir holden geçtik, fotoğraflar asılıydı duvarlarda. Boyaları dökülmüş, ahşap çerçeveler içinde solmuş yüzlerin resimlerin vardı. Soldaki ilk kapıyı açtı küçük çocuk, bir anda ışık doldu o kasvetli boşluğa. Aydınlik odada yumuşacık bir sıcaklık vardı. Yeşil çiçekli perdeleri sonuna kadar açtı. Onca yılın ışığı, onları da soldurmuştu. Odanın ortasında büyükçe bir karyola vardı. Gülkurusu çarşafı içinde, bembeyaz yüzlü, yorgun ama ışıltılı gözlerle bize bakan yaşlı bir kadın yatıyordu. Çocuk: " Bak nine!" dedi, " Bunu yolda buldum. Hani sen anlatırdın ya, küçükkün misketlerim vardı diye. Aynı senin anlattıklarına benzemiyor mu? " Örtülerin arasından bir el kalktı yavaş yavaş, küçük çocuk beni yaklaştırdı. Kırış kırıştı el, yorgun ve ağır. Ama değdiğim an anladım; küçük çocuğun yumuşak, şefkatli ellerinden hiçbir farkı yoktu. Yaşlıydı belki biraz, belki biraz da bitkindi; ama bir kız çocuğununki kadar nazik ve hevesliydi. Elin içinde atan kalbi duydum sanki bir an, sakın sakın ama tekleyerek. Bu çocuk ruhlı yaşlı kadının ellerinde yaşamın anlamını bulmuştum ben, sessizliği ve heyecanı bir arada yaşamamanın mutluluğuyla doluydu içim. " Evet oğlum, aynı benimkiler gibi." dedi ve gevşedi beni tutan el. Yavaşça kaydırm parmaklarının arasından, o kırışık tenin ardındaki minik kalbin son atışını hissettim parmak uçlarında ve durdu zaman. Sessizleşti her şey bir anda. Bir tek benim tahta zemindeki ayak seslerim duyuldu. Bir delikten içeri düşerken gördüğüm son şey, çocuğun ıslak yanaklarının perdelerden sızan ışıkla parıldayışydı.

O günden beri düştüğüm o delikteyim ben. Perdeler kapanalı çok oldu. Odadan sesler kesileli çok oldu. Kimi zaman düşünüyorum. Odanın bir köşesinde sinip kalmış olan kadını, sokağa taşmış o kalabalığı, tekerlekleri olan sandalyedeki çocuğu... Sonra da eski evimin karşısındaki bakkalı düşünüyorum, her akşam geçen dondurmacıyı, yeşil gözlü kıvrıkcık saçlı küçük sahibimi... Onun beyaz dünyasında ben; yeşildim, sarıydım, turuncuydum. Gerçeğin rengârenk karanlığında kayboldum.

Ece HAMDİOĞLU 10 FENA

OYUNCAK (Liseler Kategorisi 4.sü)

Herkesin oyuncacı kendine göre çok anlamlı ve özeldir ve benim de kendime göre çok özel bir oyuncam var. Her insanın bir zamanlar olduğu gibi... Nedeni ilk oyuncam olmasından veya oyuncaklarım arasından en güzelinin o olmasından değil. Gördüğüm her an ona anlatacağım bir şeyler olmasından. Her konu hakkında içimden ne anlatmak istesem hep anlatırım. Daha doğrusu anlatırdım. Çünkü artık onunla konuşmak için vaktim yok. Ama benim neler yaşadığımı her zaman hissettiğini biliyorum. Odamın bir köşesinde durup beni izlediğini, beni yalnız bırakmadığını, olan biteni ona anlatmasam da anladığını biliyorum. En azından öyle umuyorum. Çünkü o benim güvenimi kazanan tek oyuncam. Bir kız olmama rağmen benim oyuncam bebek değil. Kocaman pespembe bir tavşan. Belki de en sevdiğim oyuncamın hayvan olmasının nedeni içimdeki hayvan sevgisidir. Çünkü her an hayvanlara içimdeki sevgiyi dışarıya vuran bir insan olarak oyuncaklarım da aynı tepkiyi veriyor olabilirim. Belli bir adı da yoktu aslında. Nedenini bilmiyorum. Ama adının olmaması benim için daha iyiydi. Çünkü bu sayede benim istediğim oyuncak haline gelmiyordu. Diğer oyuncaklarımdan özgün ve daha doğal kılıyordu. Hepimizin hayatında bir kerede olsa hiç unutamadığı bir oyuncacı olmuştur. İşte benim de unutamadığım tek oyuncam tavşanımdı. Çok sevdiğim birisinin bana onu hediye etmiş olmasından değil. Ki zaten kimin hediye ettiğini de hatırlamıyorum; çünkü çok küçüklüğümde beri benim yanımda. Yeri geldiğinde

bir köşede unuttuğum, hırpaladığım tavşanımda benim her zaman yanımdaydı. Hani olur ya bir oyuncacına çok bağlanır bir insan. Ama eskidiğinde veya zarar gördüğünde en fazla birkaç dakika üzüldükten sonra yeni bir oyuncak geldiğinde eskisini hemen unuturlar. İşte ben onlardan birisi asla olmadım. Çünkü benim tavşanımda farklıydı. Onun sayesinde hayatım boyunca her zaman yanımda olacak arkadaşlarımı buldum. Oyuncak tavşan sayesinde nasıl arkadaş bulunur diye düşünebilirsiniz; ama doğru söylüyorum, bulunuyor. Nasıl mı? Ben tavşanımla küçükken hep konuşurdum. Kimseye anlatmadığım sırlarımı gider ona anlatırdım ve o da kimseye söylemezdi. Bu sayede "sırdaş" kelimesinin anlamını öğrendim ve ona göre bazı insanlara sırlarımı vermeye başladım. Evet, tavşanımda sayesinde yavaş yavaş hayatım boyunca güvenebileceğim sağlam arkadaşlıklar kazanmaya başlamıştım. Tavşanımda odamdaki yani benim dünyamdaki bütün oyuncaklardan farklıydı. Fakat bu diğer oyuncakları sevmediğim anlamına gelmiyordu. Tabi ki de hepsini seviyordum. Ama hak ettikleri kadar seviyordum. Bu sayede arkadaşlarım arasında kime ne kadar değer vermem gerektiğini öğrendim ve bu sayede hiçbir zaman hayal kırıklığına uğrayıp üzülmedim. Benim oyuncam bu yüzden dünyadaki bütün oyuncaklardan hep farklıydı. Bunu söylememin nedeni benim sahip olmamdan dolayı değil. Beni farkında olmadan hayata hazırlamış olmasıydı. Söylesenize başka kimin oyuncacı bunları yapmış olabilir ki? Cevabı çok basit. Kimsenin oyuncacı bunları yapmış olamaz. İşte bu yüzden tavşanımda asla unutmam ve unutamam da. Şu an konuşmasak bile, odamın bir köşesinden beni izlediğini ve ona hala güvenebileceğimi biliyorum...

Ceren UZYOL HZA

BÜYÜLEYEN ZİNCİR

Benim için İstanbul evimdir. Doğduğum, büyüdüğüm yerdir. "Neden?" diye soruyorum kendime bazen; ama cevap veremiyorum. Dünyada bir sürü güzel yer var; fakat İstanbul'un yeri bir ayrı kalbimde. Engin tarihi, masmavi gökyüzü ve insanları ile kalbimde İstanbul. Hayallerimin köprüsü, beni yıldızlara, bulutlara uçuran İstanbul...

Ona böyle bağlanmamın en önemli nedeni de anılarımdır. Burda doğduğum için ne tarafa baksam küçüklüğümde kırıntılar geliyor aklıma. Ben burdan çekip gidersem, martılar mı yiyecek o anı kırıntılarımı? Kim koruyacak, hatırlayacak iyi kötü geçmişimi? Sonuçta insanı bugüne getiren geçmiştir. Şu anda olduğum kişi olurken çevremden, İstanbul'dan, çok etkilendim elbette. İnsanın geçmişi bir kalemde silip atması zor oluyor.

Kendimi üzgün hissettiğimde deniz kenarına gidiyorum. Dalgaların sesiyle sakinleşiyorum. O kocaman dalgalı denize bakınca ne kadar küçük olduğumu hatırlıyorum. Kim bilir kaç insan gelmiş, o denize bakmış ve duygulanmıştır. Sorunlarını dalgalarla derinlere yollayıp rahatlamıştır. Bazen de deniz kenarına değil de öylesine yürüyorum. Kalabalık çarşılarda aynı zamanda hem yalnız hem de beraber

olduğumu hissediyorum. Yalnızım; çünkü o kalabalıkta elimi tutan hiç kimse yok ama beraberim; çünkü biliyorum koca İstanbul'da benim gibi hissedenlerin ruhu da benimle. O tarihi kalıntılara bakınca anlıyorum bu toprağın ne kadar değerli olduğunu, kaç insanın buna bağlı olduğunu.

Günlük yaşantının karmaşasında, alışkanlıklarımızda kaç insan fark ediyor bu güzelliği? Çoğumuz geçiyoruz, sıradan bir yermiş gibi. Hatta kirletiyoruz onu, çöpler, yalanlar ile. Ona sahip çıkıp korumak gerekiyor bence. İçinde yaşayan her canlıyı korumak... Yolda yürürken kaç insan fark ediyor aç hayvanları? Hatta aç insanları. Kaçımız onlara yardım ediyoruz, kaçımız sadece acıyarak geçiyoruz. Bence acınması gereken onlar değil, biziz. Onlar sokaklarında yaşarken fark ediyorlar hayatı. Biz aldırmandan kaybediyoruz onunla geçen zamanımızı.. O boğazın oradan geçerken durup manzaraya bakan, orda bir gemiyle maceraya atılan kaç kişi var? Her tarafa bağlanıp o Boğaz' a bağlanmayan kaç kişi var?

Her geçen gün fark ediyorum sihirli bir parçasını. Dinleyenlere, bakanlara değil görenlere gösteriyor meyvelerini. Yeni bir filiz gibi, ilerde çiçek açacak, meyve verecek ağaçlarını. Gizli rüya bahçesinin rengarenk kapıları tam açıldı diyorum yeni bir anahtar veriyor elim. İşte bu yüzden İstanbul; gizemleri, hayatı ve içindeki her parça tarih ve anılar ile beni kukla gibi oynatan, kendine zincirleyen şehir.

Melis YÜCEL 10TMA

SEVGİLİ TABİAT ANA,

Bu mektubu sana olan sevgim ve saygımdan dolayı yazıyorum. Her yazdığım satırda seni hayal ediyor, sanki başka bir dünyaya geliyorum. Sana zarar vermek isteyen bedbin insanları düşününce nefsim kararıyor ve içim volkanik dağlardaki alevler kadar yanıyor.

Senin renklerin benim zihnimdeki siyah beyazlığı süslüyor,göz ve gönül aydınlığı, içimdeki ümit,özgürlük,sonsuzluk duygusu geliyor,benliğimin gelişmesine yardımcı oluyor ve bu sayede hayal dünyasıyla gerçek dünyanın birleşiminden yepyeni bir dünya ortaya çıkarıyorum. Birazcık yeşillik ile binaları aşacak, çatılardan görünecek ağaçlar için neler vermem ki? Küçücük bir bebekken "Doğa nasıl bir yerdir?" diye zihnimde bir soru işareti varken büyüdüğümde sen ortaya çıkıyorsun. Yapraklarını dalgalandırarak bana 'merhaba' diyor,dallarınla beni içeri alıyor, kendimi hiç hissetmediğim kadar iyi hissettiriyorsun ve kocaman yüzünle bana gülümsüyorsun. Öyle bir gülümsüyorsun ki yeryüzünü sarsacak bir müzik başlatıyor,çaldığın enstrümanın tellerine bir insanı sever gibi dokunuyorsun. Bu sayede ben de, hatta

birçok kişide bir yaşama hissi uyandırıyor. Sen bir başyapıt kadar güzel,ağaçların gökdelen kadar uzun ve benliğin bir insanın benliği kadar geniş. Sen yapraklarını bize doğru üfleyerek yaşamın rengini,tadını,cazibesini yaşıyorsun. Seni kesmek isteyenler senin üzüntünü göremiyor, seni bu dünyada hiçe sayıyor, kuralları ve tutkusuyla sana eziyet ediyor, rengini gittikçe karartıyor, perdelerini kapatıyor, çıkarları uğruna seni yok ediyorlar. Onların düşüncelerinde sadece gelecek vardır; ama o gelecek paralarla dolu olduğu için düşünce bile sayılmaz. Bir gün onlar hiç yaşamadan ölecekler. Yeşil rengini gözbebeklerinden hücrelere kadar çekmeden ölecekler. Eğer uyanabilirlerse senin değil kendi sonunu hazırladıklarını fark edecekler. Ama sen satılık değilsin ve olmayacaksın. Toprakların genişleyecek ve kimse bu uzunluğu ölçemeyecek. Bu yüzden sen özelsin.

Bu mektupla sana içimi dökmek çok güzeldi. Seni seviyor,sana saygı duyuyorum. İnsanoğlunun seni seveceğine inanıyorum. Bir gün dalların uzayacak ve seni derinliklere götürecektir. Sen burada geçmişten beri varsın. Senin "Yaşamak istiyorum" diyen sesini duymalıyız; çünkü sen bizlere değil,bizler sana aitiz. İşte bu özelliğinle sen herkesten farklısın.

Deniz AYTAÇ 6/C

KÜLTÜREL DEĞERLERİMİZE SAHİP ÇIKMA

Kültürel değerlerimize sahip çıkmak için toplumumuzu ücretsiz olarak konserlere, müzik festivallerine, kültür-sanat etkinliklerine götürmeliyiz. Bunun sayesinde de halkımız git gide kültürel değerlerine daha bilinçli olarak yaklaşacak bu da ülkemizde kültür anlayışının gelişmesi demektir. Ülkemizde

böyle etkinliklere önem verilmelidir; çünkü toplum bilinçlenmelidir. Toplum bilinçlendirmek amaçlı söyleşiler yapılmalıdır ve buna önem verilmelidir. Bunu yapmak içinse sokaklara, caddelere, yani her yere afiş ve pankartlar asılmalıdır. Bu afiş ve pankartları gören halkımız "Bu da neymiş?" diye merak edip bu tür etkinliklere gelecekler. Ya da arabalar tutularak megafonla birlikte halka duyurabilirler. Halkımızın çoğu böyle etkinliklere gitmek istiyordur; fakat bu etkinliklerin çoğu

ücretlidir. Bir de bazı insanlar vardır ki bu tür etkinliklere gidilince diğer insanlar tarafından hoş görülmeceğini sanacakları için gitmezler. Bunun çözümü ise herkesi çağırmalıdır veya ortaya bir ödül konulmalıdır. Halk bu ödülü duyunca ve ya görünce daha çok istekle gelebilirler. Çok iyi bir fırsat deyip hem bilinçlenmek için hem de ödülü almak için bu etkinliklere geleceklerdir. Aslında bu etkinliklerin temelinde diğer ülkelere karşı bir kültür mücadelesi gibi bir şey vardır. Ülkelerin gözünde yükselince bir değere de sahip olursunuz. Kültürün hayatımızdaki yeri ve önemi çok yüksektir; çünkü kültür hayatımızın her yerinde kullanılmaktadır. Bu da demektir ki kültürümüzü hiçbir zaman düşürmemeliyiz. Kültürümüzün derecesini git gide artırmalıyız. Artınca hayatımızda da pek çok şey değişecek. Bunu siz de göreceksiniz. Bunu gördükçe de mutluluğunuz artacak. Kültürümüze aynı hayatımız gibi bakmalıyız...

Atakan SALÇIN 7/A

BAYRAĞIM

Bayrağım benim,
Hürriyetin, adaletin temsilcisi,
Göklerde sonsuza dek dalgalanacak,
Umudun, özgürlüğün simgesi,
Al rengindeki düşmüş askerleri,

Ak rengindeki inanç dolu parlamışını,
Kalbim paylaşıyor seninle,
Birsin sen benim için,
Benim ay yıldızım,
Benim yaşamayı değerli kılan tek güneşim.

Yasemin MUTLUGİL 6/B

BEZGİN TILKI

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, bir hamam yapmışlar, içine kurna oymuşlar, adına çın çınli hamam demişler, bunu böyle bilmişler. El elden epelek, su sudan sudalak, yel yelden yepelek, elden çıkan bir topalak, gel sen de o topalağa bak. Topalağın yarısı, bül bül kuşun yavrusu, kovana girdi şimdi eşek arısı. Sağdan iniş aşağı, uyuz beygire kaşağı, şu abdalın uşağı, bağda gördüm bir ayı. Ayı beni korkuttu, kulaklarını sarkıttı. Ark altında alaca, kızın gözü karaca. Adamı gördüm atla, sen bu masala başla:

Günlerin birinde aç ve bezgin bir tilki varmış. O kadar tembel, o kadar bezginmiş ki tembelliği ormandaki tüm dillere destanmış. Ağzına kuru ot ve sudan başka şey koymazmış. Beklermiş sabah akşam önüne bir keklik gelmesini, kendisi mi koşacak? E, yok artık! Başka bir tilki bizim bezgine bir oyun yapmış. "Haydi gel keklik avına çıkalım." demiş. Bu arada yeni tanıştığımız tilki Bezgin'in bezginliğini bilmiyormuş. Bezgin ise cevap olarak: "Yerimden kalkacak halim yok." demiş. Diğer ise bizim Bezgin'in niye böyle söylediğini düşünürsün, kendi tuzağına kendisi düşmüş. Yani anlayacağınız Bezgin'in bezginliği bu sefer işe yaramış, oyuncu tilkiyi kendi tuzağına düşürmüştü.

Ayça Umut ÖZTOK 6/B

DOĞA OLMASAYDI

Doğa olmasaydı
Yemyeşil ağaçları yok olsaydı
Mis gibi kır çiçekleri ellerde kopsaydı
Doğamız kirli olsaydı

İnsanların o yemyeşil ağaçları kaybolup gitse
Doğa olmasaydı
İnsanlar mis gibi kır çiçeklerinden
Mahrum kalırdı

Doğamızı elimizden alamazlar
Onu kirletemezler
İlk önce bizi yenmeleri

Geçmeleri gerekir
Ben sapasağlam buradayım hayvanlara
Ve doğaya ben bakabilirim

Dila OLCAY 4/B

İSRAF

İsraftır her şeyin başı
Borcun, yetmezliğin,
İflasın en başıdır
İsraf.

İhtiyacımız olmayan şeyler
Hep çeker bizi
Güzeldir, parlaktır
Ama israftır

Kendinizi tutun
Yapmayın bunu
Bir bakarsınız
Sevgide gitmiştir sizden

İsraftır bunu yapan
Harcarsınız
İki saniyeliğine mutlu olursunuz,
Sonra bir daha hiç mutlu olmazsınız.

Deniz Kuter 6/B

KAYISI AĞACI

Babam asker olduğundan durmadan tayini çıkardı . Biz de babama yakın olmak için onun tayininin çıktığı yere taşınırdık . Bir yerde yedi aya yakın kaldıktan sonra babamın yine tayini çıkar , biz yine onu takip ederdik . Çok iyi hatırlanm , bir seferinde babamın Malatya'ya tayini çıkmıştı . Bu olduğunda

ben üçüncü sınıfta , ablam ise altıncı sınıftaydı . Evimizin birkaç metre uzağından bir yol geçerdi . Pek fazla araba görünmezdi o yol üstünde . Her neyse , yolun kenarında ise yemyeşil , kocaman bir kayısı ağacı vardı . O kayısı ağacı ile ne anılarımız olmuştu...

Hava çok sıcak olmamasına rağmen güneşliydi . Okul çıkışında birkaç arkadaşım ile o kayısı ağacının yanında oyun oynamaya karar verdik . Okulla evimiz arası çok uzak olmamasına rağmen arkadaşlarım yorulmuştu . Onları bir yandan motive edip bir yandan da içimdeki heyecanı belli etmemeye çalışıyordum ; çünkü arkadaşlarımı üzücü günlerimde yanımda olan, sırlarımı paylaştığım ağaçla tanıştıracaktım . İçinizden " Bir ağaçtan arkadaş olur mu?" dediğinizi duyar gibiyim . Oralara ilk geldiğimde ilk bana elini bu ağaç açmıştı . Dalındaki kocaman sulu kayısılarla bana elini uzatıyor gibiydi . Öyle başladı dostluğumuz . Çoğu zaman okuldan çıkar çıkmaz onun yanına gider , o gün olanları anlatırdım biricik dostuma . Bu gün ise anlattığım arkadaşlarımı gösterecektim ona .

Yola çıkmalı on beş dakika olmadan varmıştık sırdaşımın yanına . Arkadaşlarım hemen ellerindeki topları çıkarıp oyun oynamaya başladı . Oysaki ben onlara ağacı tanıtmak istiyordum . Zaten onlara ilk dediğimde niye o ağacın oraya kadar gittiğimizi anlamamışlardı .

Onları durdurup dedim ki : "Gelir gelmez top oynamaya başladınız . Bence top oynamayıp bu ağaçla beraber başka bir oyun oynayalım." dedim . İlk başta anlamadılar, ama sonradan kabul ettiler . Ben , iki arkadaşım ve kayısı ağacı birlikte saklambaç gibi oyunlar oynadık . Ta ki karanlık basmaya başlayana kadar . Arkadaşlarım eşyalarını toplayıp gittiler . Geriye sadece ben ve kayısı ağacı kalmıştık . Annem evden yemeğin hazır olduğunu , yemeğe gelmem gerektiğini söylüyordu . Ama ben kayısı ağacından ayrılmak istemiyordum . Ona aç olmadığımı söyledim . O akşamı ağacın altında uyuyarak geçirdiğimi hatırlıyorum .

Ertesi gün yine arkadaşlarımla oyun oynadık kayısı ağacıyla birlikte . Artık günlük plânımıza dahil olmuştu ağaç . O akşam yine ağacın altında uyuyakalmışım . Annemin ve babamın başımda benim kayısı ağacına bağlılığımdan bahsettiğini anımsar gibiyim .

Yerleşeli on dört ay olmuştu ki babamın tayini çıktı . Bunun üzerine terk etmek zorunda kaldım kayısı ağacını; ama onu hiç unutmadım . Gecelerimi geçirdiğim dibindeki sıcaklığı başka hiçbir yerde bulamadım .

Giz BELKAYA 7/A

HAYATIN ZORLUKLARI

Kendimi sözlü ya da yazılı bir şekilde anlatırken zorluk çekmemim nedenleri kendimi başkasının gözünden göremediğim ve benim yaptığım hareketlerin hangisini doğru ya da yanlış olduğunu bilmememdir. Bu yüzden kendimi anlatırken zorluk çekerim. Ama bu hareketlerin doğru yada yanlış olduklarını başka bir pencereden anlayabiliriz.

Bir kişiye karşı sinirli değilken yaptığımız o anki hareketlerimiz bize göre doğrudur.

Bir kişiye karşı sinirliyken o zamanki o kişiye karşı öfkemizle yaptığımız hareketlerin daha sonra yanlış olduğunu anlıyoruz. Çünkü aniden düşünmeyerek yaparız.

Bu sorunlar yüzünden kendimi ifade etmekte zorlanırım. Umarım hayatım boyunca zor durumlarda kendimi anlatmak zorunda kalmam. Çünkü o gün benim için bir kabus olur.

Rafet Can ÖZHABEŞ 7/A

SU DAMLASI

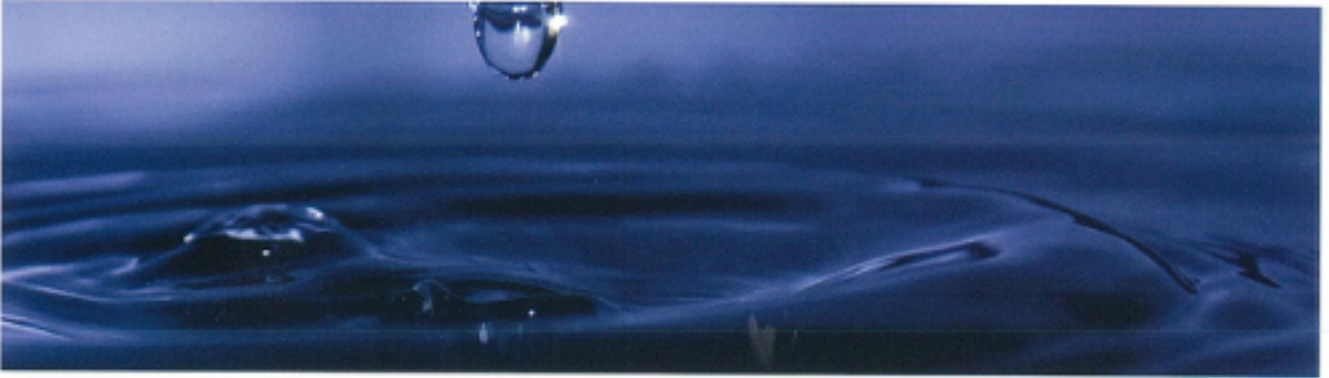
Ben bir su damlasıyım. Kimi zaman kocaman bir okyanusta, kimi zaman uçsuz bucaksız bir çölde, kimi zaman da ufacık bir çocuğun avucunda yaşarım ve canlıları yaşatırım.

Ben dünyaya yağmur damlalarıyla geldim. Gökyüzünden yavaş yavaş süzülerek toprağın derinliklerine doğru bir yolculuğa başladım. İşte benim serüvenim böyle başladı. Kendimi bir su birikintisinde buldum. Yerin derinliklerinde ilerlerken bir ışık gördük ve yeryüzüne çıktım. Sonra minicik bir ceylan can havliyle yanıma yaklaştı ve beni diğer arkadaşlarımla birlikte içti. Bu karanlıkta ne işim var derken, ceylan için ne kadar önemli olduğumu anladım. Kararıktan kurtulduğumda dünya için önemli olduğumu ve benim gibi birçok su damlasının dünyaya hayat verdiğini öğrenmişim.

Hava çok sıcaktı ve bir anda buharlaştığımı hissettim. Dünyadaki serüvenim gökyüzünde devam ediyordu. Buradan dünyada olup bitenleri görebiliyordum. Bazı ülkelerden geçerken kirli hava beni rahatsız ediyordu. Tazeliğimi yitiriyordum. Kendimi bazen yok oluyor gibi hissediyordum. İnsanların doğaya verdikleri zarar ve suyu boşa harcamaları beni çok üzüyordu. Onların dünyada yaşamalarının nedeni bendim. Ben olmadan hiçbir canlı yaşamayacaktı. Nasıl bu kadar bilinçsiz olabiliyorlardı? Anlamıyordum. Susuzluktan ağaçlar kuruyordu, hayvanlar ölüyordu ve insanlar birbirlerini öldürüyordu. Ben bu kadar önemliyken yok oluyordum.

Dünyadaki yolculuğum sona eriyor. Birçok canlıyı yaşattım ve birçok canlı benimle hayat buldu. Ölüren gözümde bir damla yaş bırakıyorum size, bu sizi ne kadar sevdiğimi gösterir. Lütfen siz de benim değerimi bilin...

Coşku KÜÇÜKKAYIKCI 8/A

DÜŞÜNCE

İnsanlar, birbirlerinin akıllarını okuyamadığından düşüncelerini de tam olarak bilemezler. Bu yüzden kafamızdaki düşünceleri karşımızdaki kişiye sözle ya da yazarak iletiriz; ama bu her zaman doğru algılanmaz.

İletişim kurarken çeşitli hatalar gerçekleşir: söylenen yanlış anlaşılır, dilimiz sürçer, konuşamayız... Bu durumlarda kendimizi karşımızdakine doğru bir şekilde anlatamayız. Aslında böyle olayların kaynağı insanın yapısıdır.

Birbirimizin yerine geçemediğimizden, onun yerine yaşayamayacağımızdan böyle hataların gerçekleşmesi normaldir; ama bazı istisnalar yokdeğil. Hani derler ya "Leb demeden leblebiyi anladın.", işte öyle insanların karşısındaki kişiyi anlamaları için akıl okumasına gerek yoktur.

Sonuç olarak, kendimizi sözlü ya da başka türlerle ifade edemememiz yapımızın gereğidir; ama bu ilişkiyi güçlendirmek, kuvvetlendirmek ve geliştirmek kişinin elindedir. Unutmayın, kendini ifade edebilen kişiler, karşısındaki kişileri de rahatlıkla anlayabilir.

Giz BELKAYA 7/A

BİR KAPI KAPANIR BİR KAPI AÇILIR

O zamanlar orta direk bir ailenin on bir yaşındaki oğluydum. En büyük hayalim dünyaca ünlü bir karateci olmaktı; ama ne yazık ki ailemin maddi durumu nedeniyle bu pek mümkün görünmüyordu. Okulumda çok başarılı sayılmazdım; fakat ailem beni üniversiteye göndermek

istiyordu. Karateci olmamın bana hiçbir şey katmayacağını düşünüyorum, geleceğim için elle tutulur, gözle görülür bir mesleğimin olması gerektiğini söylüyorlardı.

Bir gün yine düşüncelerimle baş başa evden okuluma yürüyordum. Evimiz küçük bir mahalledeydi. Beni hayallerimden uyandıran, bir patlama ya da bir lastiğin yanma sesi ve kokusu vardı. Tam hatırlamıyorum, gözlerimi açtığımda hastanedeydim ve neredeyse üstümde elli ton yük vardı. Hastane hiç görmediğim kadar temizdi. Yatağımın kenarında bip, bip, bip... diye öten bir alet vardı. Başucumdaki komodinin üstünde çatlak ve yarısına kadar sarımtırak su dolu bir vazanın içinde, rengi neredeyse kahverengiye dönmüş kır çiçekleri vardı. Odanın öteki köşesinde bir yatak daha vardı. O yatağın üzerinde yaşlıca bir kadın yatıyordu. Kadına odamda ne yaptığını sormak istedim; ama konuşamadım. Sanki birisi ağızımı dikmişti. Kolumu uzatmaya çalıştım, kolumu hissedemiyordum. Kafamı çevirip koluma baktım, yoktu! Kolum yoktu! Ama bu nasıl olurdu? İçimden öyle bir çığlık attım ki, sanki vücudumun içi sallandı. Oysa dışarıdan duyulan ses ancak kapı gıcirtisi gücündeydi.

Sesimi duyup bir sızım olduğunu sanan hemşire o sırada yanıma geldi. Hemşirenin kar kadar beyaz üniforması, toplu siyah saçları vardı. Annem küçükken hemşirelerin melek olduğunu söylerdi bana, ben de inanmazdım; ama bu hemşire tam da annemin dediği gibi bir meleğe benziyordu. Hemşire yavaşça yanıma yaklaştı ve alınma dokundu. Daha sonra da yanımda duran mavi bir çengelin ucunda bulunan kırmızı boruya bir iğne batırdı. O anda sanki bir enerji hücumu yaşadım. Dudaklarım hareket etmeye başlamıştı. Üstümdeki ağırlık hafifledi. Dudaklarım titriyordu, sesim bir fısıltıdan alçak, ancak kalın çıkıyordu. İlk sorduğum soru: "Kaç yaşındayım?" oldu. Hemşire bu soruyu duyunca kızardı, yüzü yumuşadı. Sıcak bir sesle "On üç." dedi. Şaşırılmıştım. On üç mü? Ben gözlerimi kapattığım zaman on bir yaşındaydım. Nasıl olurdu bu? Merakımı saklayamayıp sordum. Diğer yatakta yatan kadın doğruldu. Gözlerinin altında kalın mor halkalar vardı, saçları koyu kıızı, tıpkı anneminki gibi; ama bu kadının saçlarının arasında beyaz teller uzanıyordu. Kadın doğruldu, yavaş adımlarla yanıma, yatağıma doğru yürüdü, geldi, yanıma oturdu ve eğilip alınımdan öptü. "Günaydın oğlum!" dedi.

"Anne!" dedim çok titrek bir sesle. Bu kadın benim annem miydi? O güzel kadın nasıl bu hale gelmişti?

"Evet canım oğlum, benim." Sanki beni incitmemek için çok yavaş konuşuyordu.

"Bana ne oldu?" diye sordum, aslında cevabı biliyordum.

"Sen şimdi dinlen, uyu! Uyanınca konuşuruz."

"Hayır!" dedim, olabildiğince sert bir şekilde; ama sesim ne kadar sert olmaya çalışsam da çok yumuşak çıkmıştı.

"Kaza geçirdin." dedi annem. "Bir kolunu kesmek zorunda kaldılar; ama merak etme, daha iyi olacaksın."

Sanki dünya başıma yıkılmıştı. Bütün hayallerim sönmüştü. Ya peki karate? Artık sadece bir hayaldil! Büyük bir üzüntü içindeydim. O sırada annemin "Bana şu an en çok istediğin şeyi söyle, ne olursa olsun yerine getirmeye çalışacağım." diyen sesini duydum. Dalga geçercesine "Karateci olmak." dedim. Gözlerim dolmuştu. Karateci olmak benim en büyük halimdi; ama ailem beni bu konuda hiçbir zaman desteklememişti. Annem: "Peki, sana karate öğretmeni tutacağız. İstediyin olsun, yeter ki sen mutlu ol!" dedi. Kalakalmıştım. Annemin bana karate öğretmeni tutacağına kırk yıl düşünsem inanmazdım. Hani derler ya "Bir kapı kapanır, bir kapı açılır." İşte böyle bir şey olmuştu bana da. Kaza geçirip sakat kalmış ve uzun süre komada kalmıştım, ama en büyük hayalime kavuşacaktım.

Hastaneden çıktığımda artık kolsuz bir hayata alışmıştım. Karate derslerine başladığımda sanki dünyadaki en mutlu insandım. Karate tahmin ettiğimden çok ama çok daha zevkliydi. Karatecilikte biraz ilerleyince yarışmalara katılmaya başladım. Öğretmenim bu karşılaşmalarda çok işime yarayan bir hareket öğretmişti. Büyük yarışma günü yaklaştığında heyecandan ölüyordum. Son gece hiç uyamamıştım. Evet, artık hayallerimin son noktasına ulaşmama çok az kalmıştı. Ben bir dünya şampiyonası finalistiydim, yarı şampiyon sayılırdım. Şampiyonluk maçında baştan çok zorlandım; ama öyle bir an geldi ki, öğretmenimin bana öğrettiği hareketi yaptım ve zil çaldı. O an hayatımın en mutlu anıydı. Şampiyondum!

Kupamı almaya giderken arkamda duran karate öğretmenimi gördüm. Ona "Çok çok teşekkürler öğretmenim. Siz olmasaydınız ben burada olamazdım." dedim. Öğretmenim bana "Asıl o araba olmasaydı sen burada olamazdın." dedi. "Kaza senin sakatlanmana yol açtı; ama bir yandan da bugünkü başarıya erişmene yardımcı oldu. Eğer o kaza olmasaydı rakibin senin ona yaptığın hareketi engelleyebilirdi. O hareket yalnızca senin kopan kolunu tutarak engellenebilirdi; ama senin kolun olmadığı için rakibin o hareketi engelleyemedi." Bu sözler üzerine hem sevinmiş, hem de üzülmişim. Üzülmişim; çünkü bir insanın seçim şansı olmaması çok adaletsiz gözükmüştü bana. Sevinmişim; çünkü kazanmıştım. Şampiyon bendim. Hayata karşı ben kazanmıştım! O gece yatağıma yattığımda rüyamda bulutlara karşı uçtuğumu görmüştüm. Kim bilir, belki bir gün yıldızlara ulaşırım.

Ceren EKE 7/A

DÜŞÜNCEYİ GELİŞTİRME YOLLARINI KULLANALIM ZAMANDAN YARARLANMAK

On iki yaşındaydım. Yıl 1944'tü. Etrafta kuşlar gibi uçar, çok vurdumduymaz davranırdım. Nefsim beş yaşındaki çocuğun nefsi kadar temiz, çehrem bir bebek kadar saf ve çocuksuydu. Bir arkadaşım vardı ki onu çok kıskanırdım, adı Vedia idi. Ödevlerini zamanında getirir, yüksek notlar alırdı. Oysa ben onun tam anlamıyla zıttıydım. Öğretmenlerle sorun yaşar, derste ikide bir kırıldardım. Şimdi 77 yaşındayım, öğretmenimin söylediği sözü

hala unutmam: "Zaman iyi kullananlara yararlıdır; çünkü zaman hızla akıp geçen bir akarsudur." Bu sözü hatırlayınca kendimden utandım. Gençliğimi bir dere şırıltısı gibi akıtmıştım. Hiç kimse benim gibi değildi. Örneğin Vedia öyle değildi... Bu yüzden o şimdi başarılı bir mühendis, oysa ben onun gibi değilim; çünkü birkaç sene sonra bu diyardan gideceğim. Çok geç kaldım, hem de çok...
Deniz AYTAÇ 6/C

İKİ ÖĞRENCİ

Bir okulda birbirinden farklı iki öğrenci vardı. Çok yakında Türkçe sınavları olacaktı. Aralarından biri anı gibi çalışkan ve boş zamanlarını iyi değerlendiriyordu. Öteki çocuk ise sınavlarına çalışmayan, spor yapmayan, boş zamanlarını iyi değerlendirmeyen bir çocuktur. Başarmak için çok çalışmak gerekir; ama sadece ders çalışmak da yeterli değildir. Atatürk de "Sağlam kafa, sağlam vücutta bulunur." demiştir. İşte bu öğrencilerin sınavına üç

gün kalmıştı. Tembel çocuk hiçbir şey yapmadan oturuyordu. Zeki olan ise hiç durmadan çalışıyordu. Sınav günü de geldi çattı. Çalışkan çocuk tüm soruları yaptı ve sınavda %100 başarı kazandı. Tembel çocuk ise sadece basit soruları yaparak sınavın %40'ını yapabildi. Bu olaydan sonra tembel çocuk da sınavlarına çalıştı ve boş zamanlarını iyi değerlendirdi ve o da çalışkan çocuk gibi iyi notlar aldı.
Ege Can CANSIN 6/C

İSTANBUL

İstanbul Dünya'nın iki kıtada bulunan tek şehridir. İstanbul o güzel boğazıyla ünlüdür. İstanbul'un yemekleri çoğunlukla Türk mutfağındandır. Bazı turistler İstanbul'a sırf o güzel boğazını görmek için gelir.

İstanbul'un iki tane köprüsü vardır. Bunlardan biri Boğaz Köprüsü, diğeri ise, Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'dür. İstanbul'a gelen kişiler Taksim'i görmeden gitmezler. Kapalıçarşı'yı da aynı şekilde ziyaret ederler.

İstanbul bütün bu güzellikleriyle gelenlerin hepsini hayran bırakır. İstanbul hem gündüz hem de gece hayatı yaşayanlar için ideal bir şehirdir. İstanbul, ilerleyen teknolojisi ile elektronik bir şehir haline gelmiştir. İstanbul yeni yapılan binalarla daha da güzel bir şehir olmuştur. İstanbul'da yaşayan insanlar çok şanslı.
Damla US 3/A

İFADE ETMEK

Bazen kendimizi sözlü ya da yazılı olarak ifade etmekte zorlanırsınız. Hatta istediklerimizi hiç anlatamadığımız anlar da olur. Uygun kelimeyi bulamayız, kelimeler boğazımıza düğümlenir ve konuşamayız. Kendimizi ifade edemediğimizde, haklıyken haksız ve suçlu durumuna düşebiliriz.

Kelime dağarcığımız yeterli seviyeye gelmemiştir. Aynı anlamda olduğumu sandığımız kelimeleri inceleyince aralarında büyük bir fark olduğunu anlarız.

İfademizin bir hedefi olmalıdır. İfademiz, ulaşmak istediğimiz şeye yönelik olmalıdır.

Düşüncelerimizi iyi ifade edebilmek için çok kitap okumalıyız. Tiyatroya gitmeliyiz.
H. Süleyman GÜRBÜZ 7/A

KÜLTÜREL DEĞERLERİN KORUNMASI

Türkiye'de kültürel değerlerimizi korumak ve onlara sahip çıkmak için yapılan çalışmalar maalesef gerektiğinden az. Gerek eski, gerek yeni, ülkemizdeki kültürel değerler mümkün olduğunca korunmaya çalışılmalıdır. Kültürel değerlerimizi korumak için atılması gereken ilk adım,

onları anlamaktır.

Ülkemizde kutladığımız milli ve dini bayramlarımız çoğu insan tarafından artık birer tatil günü olarak kabul ediliyor. Bunun önüne geçmek için toplumumuza ilk önce böyle günlerin manevi değerleri öğretilmelidir.

Ülkemizdeki kültürel değerleri korumak için yapılabilecek şeylerden biri, bu konuda insanları bilgilendirmek için başlatılan kampanyalardır. Bu

kampanyalar kapsamında insanlara broşür, kitapçık vs... gibi şeyler dağıtılarak bilgilendirilebilirler.

Kültürel değerlerimizi korumak için ayrıca yol kenarlarına afiş, poster gibi araçların yardımıyla da toplum bilinçlendirilebilir.

Eski çağlardan beri süren kültürel değerlerimizden bazıları ise geleneklerimizdir. Örneğin her yıl belirli günlerde kutlanan bayramlarımız, Türklerin kültürel değerlerinden birisidir. Amerika'da ve Avrupa ülkelerinde de her yıl Noel gibi özel günler kutlanıyor, böylece bir yandan da kültürel değerlerine, yani geleneklerine, sahip çıkmış oluyorlar.

Eğer geleneklerimizden, kültürel değerlerimizden, kısacası bir toplum olarak bizi "biz" yapan şeyleri kaybetmek ve onlardan yabancılaşmak istemiyorsak, toplumumuzu mümkün olduğunca çok bilinçlendirmeliyiz.

Öykü ERAYDIN 7/A

ATATÜRK BİZİMLE

Atam! Sen rahat uyu
Türkiye emin ellerde
Atam! Sen sakın üzülme
Türkiye seninle birlikte
Ülkümüz senin çizdiğin yol
Rüyamız senin gösterdiğin hedef
Kurtuluş biz gençlerin elinde

Biz seni seven Türk gençleri
İzinden yürür
Zorlukları kolayca yener
İlerleriz...
Mekteplerimizi bitirir
Liderliğe oynarız
Engel çıkacak olursa da tek tek yıkarız!
Ege Can CANSIN 6/C

KÜLTÜREL DEĞERLERİMİZ

Kültürel değerlerimize sahip çıkmalıyız. Toplum bu konuda bilinçlendirmek için çalışmalıyız.

Kültürel değerlerimize niçin sahip çıktığımızı, nasıl sahip çıkabileceğimize çeşitli iletişim imkânları kullanarak toplumumuzu bilinçlendirmeliyiz. Bu amaçla televizyonlarda açık oturumlar düzenlenebilir. Gazetelerde kültürel değerlerimizle ilgili yorumlar yapılabilir. Sivil toplum örgütleri yürüyüşler ve toplantılar düzenleyerek kültürel değerlerimize sahip çıkabilirler. Konuya ilişkin kitaplar yazılabilir. Batı ülkelerinin kültürel değerlerini ne kadar güzel koruduğu ve sahip çıktığı bilinmektedir.

Son zamanlarda gazete ve televizyonlarda Hasan Keyfin kurtarılması ile ilgili birkaç haber çıkıyor. Tarihi eserlerle dolu bu beldemiz yakınında yapılacak bir baraj yüzünden sular altında kalacakmış. Bu baraj yapılmazsa olmaz mı? Yörenin elektriği başka imkânlarla karşılanamaz mı? İşte bir örnek.

Unutmayalım kültürel değerlerimiz, büyüklerimize atalarımızdan miras kalmadı. Bizler kültürel değerlerimizi borç olarak onlara verdik. Önce onlar sahip çıkacak, sonra biz. Kültürel değerlerimizi bizden sonra gelenlere biz teslim edeceğiz. O değerler, bazen bir bayraktır, bazen bir türkü, bazen de inşaatı yıllarca süren bir mimari yapıdır.

H.Süleyman GÜRBÜZ 7/A

SEVGİLİ TELEVİZYON MERHABA,

Ben Zeynep Yıldız. Dokuz yaşında ilkokul 3. sınıf öğrencisiyim.

Seni ilk gördüğüm ve tanıdığım andan beri izliyorum. Senden pek çok şey öğreniyor ve boş zamanlarımda seni seyretmeyi çok seviyorum. Çünkü seninle eğlenebiliyorum.

Sende seyretmeyi en çok sevdiğim program belgeseller. Belgeselleri seyrederken pek çok deney öğrendim, yaşamlarını bilmediğim hayvanların hayatlarını, doğa ile ilgili hiç görmediklerimi sende gördüm. Zaten genelde çocukların sevdiği şeyler de senin içinde. Çizgi filmler gibi.

Seni sana anlatmak istesem, senin için sihirli dünya derdim. Canım sıkıldığı zaman yada yorulduğumda sanki beni sihir yaparak mutlu ediyorsun. Rengârenk bir karnaval gibi. Ama seni en çok ailemle seyretmeyi seviyorum. Çünkü o zaman hep birlikte zaman geçirerek hem eğleniyoruz hem de bilmediklerimizi öğreniyoruz. Senin de bildiğin gibi bu konuda şanslıyım. Çünkü çok zaman sen, ben ve ailem hep beraberiz.

Biliyor musun bazen senin için annem ve babamla kavga bile edebiliyorum. Beni duyuyorsundur. Seninle çok zaman geçirmemem için beni uyarıyorlar; ama senden ayrılmak da çok zor. Aslında onların doğru söylediğini biliyorum; ama sen de çok eğlencelisin. Bir de eskiden en çok neye kıızıyordum biliyor musun? Seninle istediğimi seyretmeme izin vermiyorlardı. Ama büyüdükçe anladım ki haklılar. Zaten sende artık dizi ve filmlerin üzerine uyarı koyuyorsun. Yani onların kime uygun olduğunu gösteren amblemler. Mesela bazen diyorsun ki korku ve şiddet. O zaman anlıyorum ki seyretmemeliyim. En güzeli de aile resmi koydukların; işte o zaman hep beraber seni seyrediyoruz. Bir de seninle ne yapabiliyorum biliyor musun? Dans edebiliyorum. Sen müzik çaluyorsun, ben de dans edip şarkı söylüyorum.

Bu mektubu sana teşekkür etmek için yazdım. Senin sayende hem ailemle beraber eğlenceli vakit geçiriyorum, hem de yeni şeyler öğreniyorum. Dilerim bütün çocuklar da seni benim seyrettiğim gibi seyredip seninle beraber mutlu oluyorlardır.

Sevgiler..
Zeynep YILDIZ 3/A

SEVGİLİ TELEVİZYON

Geçen günlerde kitap okurken aklıma geldin . Birlikte ne güzel anılarımız varmış da biz fark edememişiz. Hatırlar mısın , birlikte rengârenk düşler kurar , farklı ve birbirinden değişik hayatlar düşler , bu hayatların içinde yaşayan bir karaktermiş gibi davranırdık . Hatta bir gün annem de bize katılmıştı , düşümüzdeki hizmetçi kızı azarlamıştı . Bütün bu anıların içinde hatırladığım en belirgin olanlar bunlardı . Birkaç tane de tam olarak hatırlayamadığım; ama senin hatırlayıp beni yönlendireceğini , aklımda fikir oluşturacak şeyler söyleyeceğini umuyorum .

Seninle en fazla akşamüstlerinde buluşmayı severdim . O zamanlar daha bir neşeli , canlı ve çocuksu olurdun . Ama bazen geldiğimde seni bulamazdım . Baban benimle ve başka arkadaşlarımla buluşmana izin vermez , onların seni kötü etkilediğini söyleyip bizimle görüşmeni engellerdi . Bazı durumlarda babana hak verirdim ; çünkü bazı arkadaşların seni üzer , kavga çıkarırdı . Babanı bazen annem ve babam da onaylardı .

Konu annem ve babamdan açılmışken anne ve babamızın eski dost olması bence bizi çok etkiledi . Onlar , işleri olmayınca bütün günlerini senin anne babanla geçirdiğinden doğal olarak biz de

birbirimizle tanıştık . Seni ilk gördüğüm günü zor da olsa anımsayabiliyorum . Sen de hatırlıyor musun ? Tanıştığımızda daha renklerin bile tam olarak kendini bulamamıştı . Boyutların ve rengin beni yaptıkların davranışların kadar etkilememişti . İlk günlerimi hep seninle geçirmiştik .

O zamanlar yapabildiklerimiz şimdiki kadar çok olmasa da , birlikte olamadığımız zamanları şimdiki gibi kayıt altına alamamamıza rağmen senden bir türlü ayrılamıyordum . Beni sana çeken farklı bir özelliğin vardı . Herhalde herkeste olmaman ve gündelik yaşantımda göremediğim şeyleri bana gösterdiğinden olsa gerek .

Kendimden bahsetmekten senin nasıl olduğunu sormayı unuttum . Sen nasılsın , neler yapıyorsun ? Ünlenince beni unutursun diye düşünüyordum; ama meşhur olup herkes seni tanıdıktan sonra bile benimle görüşmen beni şaşırttı . Gerçi benim seninle olan ilişkim çok gerilere gittiğinden şu andaki halin başka kimselerde yoktur .

Şimdilik sana bu kadar yazabiliyorum . Nasıl olsa her gün birbirimizi görüyoruz; ama göremediğimiz zamanlarda sana şimdiki gibi mektup yazmaya devam edeceğim . Kendini geliştirmeye , ilerletmeye ve inceltmeye bak . Son gördüğümünden bu yana giderek inceliyorsun ve bu gidişle incelmeye de devam edeceksin gibi görünüyor .

Yakında görüşmek dileğiyle..
Giz BELKAYA 7/A

KAPANMAYAN KAPILAR

Eski, turunculu kırmızılı üzeri çiçek motifli, tokmağı oymalı, çekeceği kırılmış, kilitsiz kapı... Hayatımın geçtiği kapı...

Şimdi nerde kaldı o kapılar? Kilitsiz ahşap kapı, kimbilir kaç kez sokakta oynayan çocukların topuyla açılmıştı? Kaç kez bizi kışın soğuktan korumuştun?

Kimbilir kaç kez gıcirtılı sesiyle açılmıştı? İşte o kapının ardında bir çocuk büyümüştü. Kapının barındırdığı beyaz duvarlı evde kimbilir kaç kez ağlamış ve gülmüştü? Ama en azından çelik ya da demir, ağır ve soğuk bir kapının arkasında büyümek yerine kapı eşiklerinde sabahlara kadar oturup arkadaşlarıyla eğlenmişti.

Fakat ne yazık ki şimdi bu çocuk büyüdü ve artık demir kapının arkasında, kapısını kilitliyerek uyuyor.

Oysaki kapı kilitlenince dış dünya ile ilişki kalmaz; yani o evde yaşayan insanın sanki hiç sosyal hayatı yokmuş gibi gelir bana. Ama insanlar artık kapıların bu özelliklerini düşünmüyorlar. Sadece : "Bizi ve

evimizi hırsızlardan korusun yeter." diyorlar, hatta çocukluğunu kiltsiz bir kapı ardında geçiren bile böyle düşünüyor.

İnsanların birbirine güveni kalmadı şu dünyada. Oysaki eskiden kapıların motifleri bile bir değer ifade ediyor ve her kapının ardında sıcak, sohbetler kilitleniyordu.

Şimdi bu kapılar sadece eskicilerde bir köşede tozla kaplı duruyor veya antikacılar da masa olmak için bekliyor. Ama bu kapıların yüzüne bakan birkaç kişi var yalnızca.

Ben tekrar bu kapıların değerlendirilmesini istiyorum. Belki bir masa olarak kullanılmak üzere bir evde, belki bir eski eser olarak gelecek nesillere gösterebilmek için bir müzede, belkide üca bir köyde tekrar bir kapı olarak...

Aslında bu "tarihi eserlere" sadece kapı dememek lazım, çünkü inanın ki herbirinin motiflerinin, tokmağının ve çekeceğinin bir anlamı var. Unutmayın ki onlar sizin yuvanızı koruyor, sizi soğuktan ve istemediklerinizden uzak tutuyor.

Yasemin ŞENALP 7/A

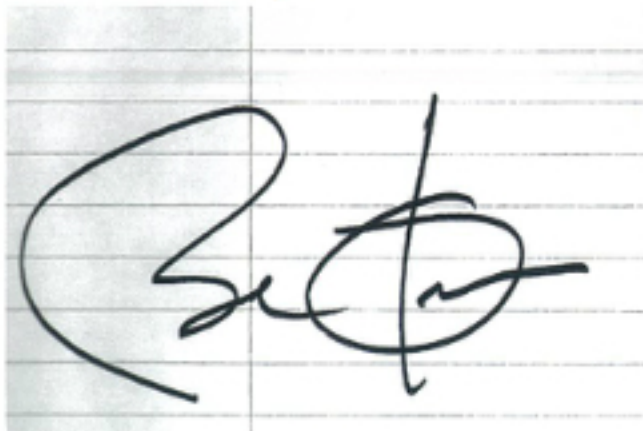
BARRACK OBAMA

Barrack Obama'nın kaldığı otelde konuşmasını yapacağı salonda onu 2 saat bekledik. 2 saat geçtiğinde birisi mikrofonla "BAYANLAR VE BAYLAR KARŞINIZDA AMERİKA'NIN BAŞKANI BAY BARRACK OBAMA" dedi. Herkes o zaman deliler gibi alkışladı. Ben de o zaman

mutluluktan ne yapacağımı bilmiyordum. Konuşmasını yaptıktan sonra bütün çocuklara 3 soru sordu; isimlerini, yaşlarını ve sınıflarını sordu. Sıra bana geldiğinde 3 sorusuna da cevap verdim ve ondan imzasını istedim o da bana "Herkes imza istiyor, bu odadaki herkese imza vermem saatler sürer; ama çocuklara verebilirim." dedi. Koruması benden not defterini aldı. Bay Başkan birkaç dakika sonra tekrar odasına çıktı. Ardından koruması geldi ve bana not defterimi iade etti. Açtım ve başkanın imzasını görünce ne kadar şanslı olduğumu bir kez daha fark ettim.

Teoman KAPLAN 5/B

SON ENGELİ AŞMAK

8 numaralı beygir üçüncü engelden de atlıyor ve evet 7 numaralı beygir büyük bir hızla koşarak 8 numarayı geçiriyor. Son yüz metrede 7 numara birinci 8 numara ikinci giriyor. Diğerleri adeta nal topluyor. Ve son elli metrede giriliyor, evet nefesler tutuldu. Ve 8 numara burun farkı ile kazanıyor.»

Yarış bitince Bilal gözlerini televizyondan ayırarak bembeyaz duvarları, mavi döşemeleri olan odaya hüznle baktı.

Ve kapı çaldı, hemşire yine kan almaya gelmişti. Bilal az önce izlediği at yarışını düşündü. Onun hayatı 7 numaraydı; yaşamındaki tüm engelleri aşmış ama burun farkı ile kadere karşı kaybetmiş ve ömrünün son zamanlarını bu hastanede geçirmek zorunda kalmıştı. Bir an bu hastaneden çıkma hayallerini tekrar kurmaya başladı. Tekrar karısı ve kızıyla beraber olabilecekti. Ama bir şuradan çıkırsa... Hayalleri hemşirenin kapıyı sertçe kapatması ile sona erdi.

Saat kaçtı acaba? Elindeki seruma dikkat ederek soluna döndü ve saatin daha on bir olduğunu gördü. Yani tam bir saat kalmıştı ziyaretçi saatine. Bugün altı aydır görmediği kızı gelecekti yurtdışından. Kızına kanser olduğunu söylememişler, eşiyile birlikte uzakta olduğu için kızına trafik kazası geçirdiğini bildirmeye karar vermişlerdi.

Bu sırada hastaneye kaldırıldığı günü anımsadı, böbreklerinde bir sızıyla uyanmış ve hemen karısına haber vermişti. Karısı Bilal'in gözlerinin kaydığını görünce hemen ambulans çağırılmıştı. Ve o gün bugündür iki aydan beri buradaydı. Tek dostu şu anda karşısında duran televizyon olmuştu.

Bahar odaya girdiğinde babasının yüzünü solgun gördü; ama endişesini belli etmeden ona sıkıca sarıldı. Baba kız uzun süre öylece kaldılar. Sonra ilk kelimeler yavaşça döküldü ağızlarından:

- Çok korkuttun beni babacığım kaza haberini alınca aklım çıktı.

- Merak etme kızım iyiyim, talihsiz bir kaza işte, hatalı araç sollamaktan. Her şey bir anda olup bitti, çok şükür bunu da atlattık. Bak bir haftaya eve çıkarısın diyor doktorlar.

Bilal karısı ile göz göze geldi. Acaba sesinden belli ediyor muydu beyaz yalanlar söylediğini? Eşi gözleriyle iyi idare ettiğini belirterek gülümsedi...

Odanın içi artık kızının civıltıları ile dolmuştu. Günlerini nasıl geçirdiğini, okulunu, oranın örf ve adetlerini anlatıp durdu uzun uzun... Bilal, onu dinlemekten yorgun düşüp uykuya daldı sonunda. Uyandığında kızı başucunda oturuyordu, sevgi dolu gözleri içini ısıttı. Bahar, artık gitmesi gerektiğini ve yarın yine geleceğini söyledi. Bir şey isteyip istemediğini sordu babasına.

Bilal: Aile albümlerini getirmeni istiyorum, dedi sıcak bir gülümseme ile.

Ertesi sabah hemşirenin kan alışı bile onu sinirlendiremedi, çünkü kızı gelecekti ve ona iyi görünmeliydi. Hemşireden onu traş etmesini istedi. Temiz pijamasını giydi. Aynaya baktı, görüntüsünü beğendi, artık hazırды.

Bahar iki torba dolusu albüm getirmişti. Anne babasının gençlik resimleri, kendi doğum gününü, çocukluğu ve diğer aile bireyleri ile birçok güzel anıyı

birlikte canlandırarak tekrar yaşadılar. Uzun zamandır böylesi bir birliktelik yaşamamışlardı. İkisi de mutlu ve huzurlu görünüyordu.

Ertesi gün de diğer albümlere bakmışlar her detayın üzerinde durarak bazen bir resim üzerine dakikalar harcayarak anılara yoğunlaşmışlardı.

Bilal, o sabah biraz daha yorgun kalktı. İlaç tedavisi artık cevap vermiyor, ağrıları gittikçe daha çok artıyordu. Doktorlar kemoterapi görmesini tavsiye ediyorlardı; ancak yan etkilerinden dolayı son günlerinde daha kötü olmamak için bu tedaviyi reddediyordu. Hastalığı atlama olasılığı yüzde elli idi, bu tedavi ile iyileşme şansı vardı; ancak daha da kötü olup sonucun değişmeme olasılığı da vardı. Eşine ve kızına kötü halini göstermek istemiyor, onu ölümünden sonra da hep iyi hatırlamasını istiyordu.

Düşüncelere dalmışken kızı odaya girdi. Bilal için kızının bir gülüşü bir ömre bedeldi. Birden Bilal'in gözüne kızının elindeki video kasetleri çarptı.

- Sanırım bugün video izleyeceğiz?

- Evet babacığım hem de en sevdiğin tatlı eşliğinde, sana "un kurabiyesi" getirdim.

- Oooool Çok teşekkür ederim canım kızım.

- Bir şey değil hem yarın gidiyorum diye doktorlardan izin aldım bu akşam senin yanında kalacağım.

Bilal bu sözü işitince o sabahki tüm yorgunluğu gitti, tıpkı eski zamanlardaki gibi annesi iş gezisine gittiğinde de kızı ile yan yana yatarlardı...

Tüm gün video kasetler eşliğinde güldüler, birbirlerine şaka yaptılar, arada gözleri dolsa da gülmektendir deyip geçiştirdiler.

Bilal gün hiç bitmesin istedi; ama gece olmuştu ve halsizlikten uykuya dalmıştı. Sabaha karşı uyandığında yan koltukta uyumakta olan kızını gördü ve günün ilk ışıklarına değin onu seyretti sanki bir daha göremeyeceği gibi içine iyice sindirdi.

O son sabah ikisi de pek fazla konuşmadan vakit geçirdiler attık veda zamanı gelmişti...

- Babacığım biliyorsun ki sınavlarım dolayısıyla gitmek zorundayım. Yoksa senden ayrılmak hiç içimden gelmiyor.

- Tabii kızım, okuluna dönüp sınavlarına iyice çalış, biliyorsun ki senin başarın beni çok mutlu eder. Hayallerine ulaşman senin için olduğu kadar benim içinde çok önemli.

- Babacığım ayrılmadan önce sana bir mektup vereceğim ve senden ricam onu ben gittikten sonra okuman.

Sonra Bahar babasına sıkıca sarılıp gözyaşlarına hakim olmaya çalışarak odadan çıkıp gitti.

Bilal odada yalnız kaldı, o güzel geçen günlerden sonra artık bitkin ve ümitsizdi. Ağrıları daha da artmıştı. Kızına hastalığını belli etmemek için gösterdiği çaba onu çok yormuştu aslında; fakat Bilal ona bir şey belli etmediği için son derece mutluydu.

Kızının mektubunu büyük bir dikkatle okumaya başladı. Ne yazık ki kızı gerçeği öğrenmişti ve kemoterapi olmasını istiyordu. "Babacığım bir daha birlikte olabilme şansı ver bize lütfen" diye bitiriyordu son cümlesini. Gözyaşları mektubu ıslattı ve gözlerini kapatıp günler önce izlediği at yarışını anımsadı. Yedi numara değil de sekiz numaralı beygir olabilir miydi? Yani son bir hamle yaparak ölümü yenme şansı var mıydı? Denemekten ne kaybedecekti? Kararını verdi ve hemşireden doktorları çağırmasını istedi.

Yasemin ŞENALP 7/A

ÜÇ GÜZEL KIZ

durumu öğrenmek için; ama prensler hiçbir kanıt bulamıyorlarmış.

Bir gün yoksul bir delikanlı atıyla yolda ilerlerken karşısına bir anda bir kadın çıkmış. Kadın delikanlıya kralın ne bilmek istediğini anlatmış ve onu ikna etmiş. Kadın ona sihirli bir pelerin vermiş.

Delikanlı saraya varmış. Eğer delikanlı bu olayın sırrını çözerse kral onu kızlarından biriyle evlendirecekti. O da buna çok sevinmiş. Delikanlıyı bir odaya götürmüşler, prenseslerin yanındaki bir odamış kalacağı oda. Gece olmuş ve prensesler de, delikanlı da yataklarına yatmak için odalarına gitmişler. Prenseler yatmadan önce delikanlının odasına girmişler. En uzun boylu olanı elindeki şarabı delikanlıya uzatmış. Bizim delikanlının alkolle pek arası olmadığı için içmemiş.

Prenselerle çaktırmadan pelerini giymiş, prenseslerin onun sessizce uyumasını beklediklerini görmüş. Delikanlı uyuma numarası yaparak prensesleri gözlerinin arasından süzmeye başlamış. Prenseler yepyeni ayakkabılarını giyip ellerini çırpılmışlar ve gizli bir geçit açılmış.

Prenseler bu yolun içine girmişler. Delikanlı hemen onların peşine takılmış. İlk önce altın renkli bir ağacın yanından geçmişler, sonra gümüş renkli bir ağacın yanından geçmişler ve en sonunda bir nehre varmışlar. Bu nehirde tam üç tane kayık varmış, içlerinde de üç tane prens. Bizim delikanlı küçük kızın kayığına binmiş. Tabii üstünde görünmezlik pelerini olduğu için onu hiç kimse fark etmemiş. Doğal olarak küçük kızın kayığındaki prens kayığı çekmekte zorlanıyormuş. Sonra kıyıya varmışlar ve bir saraya girmişler. Bizim delikanlı çaktırmadan krala göstermek için kanıtlar topluyormuş. Delikanlı sarayın içindeki partiden de bir kanıt almış. Eğlenmiş sabaha kadar. Tabii prensesler de.

Sabah prensesler kalktığında delikanlıyı odasında bulamamışlar. Merak içinde kralın odasına girdiklerinde bir de bakmışlar ki delikanlı elinde üç altın, üç gümüş yapraklarla ve bir kadeh şarapla kralın karşısında duruyormuş. Prenseler sırlarının öğrenildiğini anlayınca bütün her şeyi itiraf etmişler.

Kral, "Üç gün olay üzerinde çalışman için zaman vermeyi düşündük; ama sen olayı bir günde çözdün. Biliyorum, üç günlük bir zamanın olduğunu bilmediğini; ama olsun, bence sana söylememekle iyi ettim. Hemen merakımı gidermeyi başardın. Sana kızlarımdan birini vereceğim; ama senin seçmen gerek." demiş.

Delikanlı kralın bu konuşması üzerine en uzun boylu kızı seçmiş. Şenlikli bir düğün yapmış, sonsuza dek mutlu yaşamışlar.

Zeynep MELEKSOY 6/C

GRADE 1-Cleanliness

We studied food vocabulary under the title "Going on a Picnic". We talked about our favourite food and drew picnic baskets. We discussed what healthy-unhealthy food was in relation with our PYP unit "Cleanness". We made big spoons from construction paper and wrote the names of healthy and unhealthy food we have learned, and presented our beautiful works in the classroom.

Afterwards we read a story about puppets and

studied new words about the parts of body. We played joyous games such as being a puppet and a puppeteer, robot dance... We designed our own puppets, drew them and presented them in the classroom.

Apart from this we prepared our portfolio folders and talked about our the work we have done throughout the year.

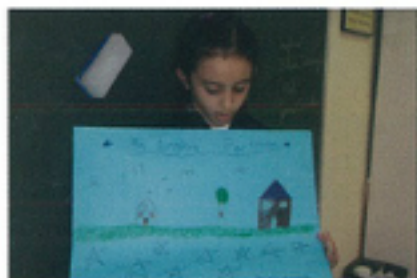
GRADE 2 - LITTLE AUTHORS

We studied food vocabulary under the title "Lunchtime". We defined the meals we had at lunch and shared our favourite food. We asked our family and our friends their favourite food and prepared tables of likes/dislikes.

Afterwards we revised the animal vocabulary and talked about what animals have got. In order to reinforce learning we drew colourful parrots and

black-white penguins and wrote about their physical appearance by using the sentence structure has/have got.

In relation with our PYP unit "Little Authors" we read some fairy tales and stories such as "The Lion and The Mouse", "The Story of Water"... Apart from discussing the characters and the plot we tried to read these stories as accurate and as quick as possible.

GRADE 3 - OCCUPATIONS

We learned the new words about places in our town. By looking at a picture we asked where these places were and answered by using prepositions. We read a story about the same topic and played games about finding places. We talked about maps and learned to read the symbols and follow paths on maps. We drew a map of an imaginary place we created, added symbols on it and wrote the locations.

In relation with our PYP unit "Occupations" we talked about occupations and defined their duties. We discussed their significance in society. As a final Project we prepared a poster about our future occupation.

Apart from these, we learned new vocabulary and some facts about insects. We drew our imaginary insects and wrote about their physical appearances

DIRECTIONS

Heat the oil in a large stockpot over medium heat. Add the carrots, onions, celery, garlic, poblano peppers, salt, white pepper, cumin and thyme. Saute for 7 to 8 minutes, or until the vegetables begin to soften. Stir in the chicken bouillon. Add the chicken broth and cilantro and cook for 10 to 12 minutes, or until the carrots are tender. Stir in the chicken and cook, stirring frequently, until the chowder is thick and the chicken is heated through. Shortly before the chowder is done, melt the butter in a large skillet over medium heat. Add the flour and stir to combine. Cook, stirring frequently, for 3 to 4 minutes to cook the flour. Do not allow the mixture to brown! Ladle 1 cup of the hot liquid from the stockpot into the skillet whisking constantly.

When the first cup of liquid is incorporated, add another 2 cups of liquid, 1 at a time. Pour the mixture in the skillet into the stockpot, whisking to blend. Cook, stirring frequently, for 3 to 5 minutes longer, or until the mixture begins to thicken. Remove the pot from the heat. Stir in the hot sauce, then the cream and serve.

Ayça Umüt ÖZTOK 6/B

FROM NOW ON I AM YOUR NEW CHEF!!

I'll give you some new recipes in every month's magazine.

My first recipe is "Poblano Chicken Chowder"

I think you will like this meal. You can make pasta to go next to your chicken. If

you like chicken this meal is ideal for you.

Nice to meet you!!

Your New Chef Ayça

Poblano Chicken Chowder
Ingredients

- 1/2 cup of olive oil
- 3 large carrots, cut into 1/2-inch dice
- 2 large onions, cut into 1/2-inch dice
- 5 stalks of celery, cut into 1/2-inch pieces
- 1/8 cups of minced garlic
- 2 to 3 small poblano peppers, seeded and cut into 1/2-inch dice
- 1 teaspoon of salt
- 1/2 teaspoon of white pepper
- 1/4 teaspoon of ground cumin, or more to taste
- 1/4 teaspoon of dried thyme, or more to taste
- 1 tablespoon of chicken bouillon granules
- 3 quarts of chicken broth
- 1/2 bunches of fresh cilantro leaves, minced
- 3 cups of diced (large pieces) grilled chicken
- 1/2 cup of (1 stick) unsalted butter
- 1 cup of all-purpose flour
- 1/2 teaspoons of hot sauce, or more taste
- 1 cup of heavy cream

Funny.....

Nehir İhsanoglu

Sometimes when I am just surfing on the net I see some very funny pictures sometimes about animals and sometimes about different events. I

wanted to share some of these with you.

SPORTS...

Is the ear tasty?
I'll order a mouth please.....

A little exercise might help!

This match is mine
He doesn't even have a chance.

This might be harder than I thought.

IN THE FUTURE

In the future I think the earth will be even hotter. People will not like this heat but they will get used to it in the end. They won't have any other choice anyway. The pollution will be a bit less noticeable because of the machines that will have been invented by that time. Like scientists say now; the sun will be getting bigger and bigger. But this will have its time; the sun will only grow 1 mm every year. I think that in the future transportation will be different too. I think it will be cool machines taking us around from one place to another, stopping us from getting too tired. But no matter what happens I still think the future will be a cool place to live in.

In the future I would like global warming to have completely vanished into thin air!! I would like new jobs to be invented, jobs that would help the mankind to develop in extraordinarily awesome ways! I would like the flying ability to be found on humans too so that we could fly around. Even with machines is fine for me! in the future I would definitely like animals to communicate with people. Because if this happens I think it will be an amazing and brilliant experience!!! I just hope that all this will happen in the future, even if I am not alive anymore...

Yasemin MUTLUGİL 6/B

SAVE THE PENGUIN

The penguin is black on the back surface and white on the Central surface. It lives in South of Ecuador, New Zealand, Australia, South America, South Africa. It likes cold places and islands. Penguins eat fish, squid and krill. They are in danger because of global warming. There are only 12 - 13 millions penguins in the world.

Emre SÖKMEN 4/A

CULTURE CONTEST

Arda ARMAN 4/B

EclipseCrossword.com

Word bank

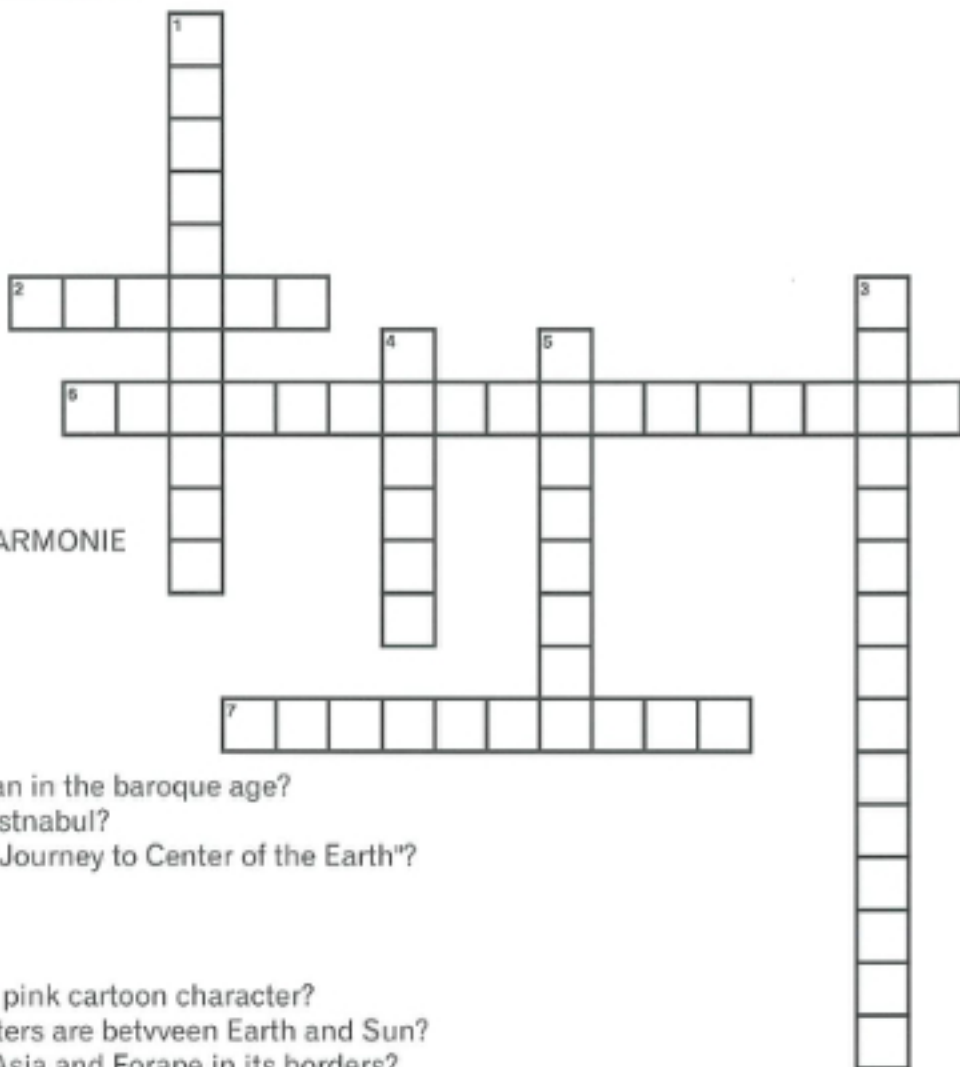
FATIHSULTANMEHMET HARMONIE
JSBACH JULESVERNE
ONEHUNDREDFIFTY
PINKPANTHER TURKEY

Across

- Who is the oldest musician in the baroque age?
- Who is the conquerer of İstanbul?
- Who is the author of the "Journey to Center of the Earth"?

Down

- What is the most famous pink cartoon character?
- How many million kilometers are between Earth and Sun?
- Which country has both Asia and Europe in its borders?
- Who is the Harry Potter's girl class friend?

QUESTIONS

1-What does a half apple look like?

hello

2- When does a Japon say "hello" ?

3- What is worse than seeing one worm while eating an apple?

4- Why do hunters close their one eyes when they takes aim at ?

5- Everybody looks their hats in frond of him. Who is he?

6- Which man can not go Turkish bath?

7- Who can be more mean than one Scottish?

8- It becomes a world when you open, It becomes ash when you burn it.

- Its other half.
- When he learn English.
- Seeing on half worm.
- Because they can not see when they close two eyes.
- Barber
- Snowman
- Two Scottish.
- A map

The elephants can

murmur like cats *when* they

are happy.

The sea turtle can be as heavy as a buffalo

Some starfishes tear off their arm when they are scared.

A NEWBORN KANGOROO IS THE SAME LENGTH AS 1 PAPER CLIP.

THE FASTEST FALCON OF THE WORLD CAN BE FASTER THAN A RACE CAR.

THE COCKROACHES HAVE BEEN IN THE WORLD SINCE 365 MILLION YEARS THAT IS 2000 TIMES MORE THAN HUMAN BEINGS.

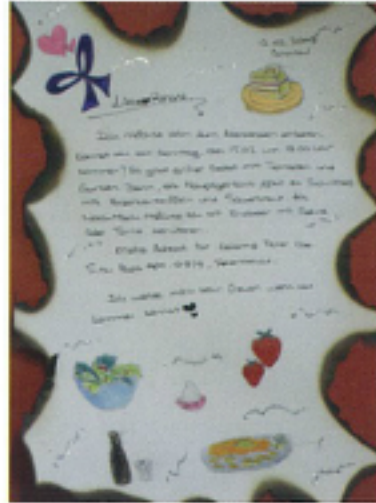
A crocodile can have 3000 teeth during its life.

Begüm ORTAOĞLU 4/A

DAVETİYE

Öğrencilerimiz Almanya'daki misafir ağırlama ve yemek kültürü ile ilgili işledikleri ünite kapsamında kendi davetiyelerini ve kurguladıkları bir restoranın münüsünü hazırladılar

PASKALYA

Kültürler arası farkındalığı geliştirmek amacıyla öğrencilerimiz Paskalya Bayramı'nda yumurta boyadılar ve bu bayrama ait çeşitli gelenekleri araştırdılar.

APRIL 23rd

Every year we have guests from many countries and at the end of the festival we become friends. This year we prepared a bulletinboard with messages and poems on it. It was very nice to welcome different cultures at our traditional Children's Festival, April 23rd.

OUR PROJECTS

In our project we have learnt how to write a story in English. First we tried to sequence the pictures to make a story. Then we followed a plan to write our stories. Now we can all talk and write about a story and an event in a proper way.

In this project we studied the differences between different countries and their cultures. Now we all know that there are lots of differences between traditions, superstitions and food.

7th graders

We are now aware that, countries in this world differ from each other somehow...We see differences between their cultures, traditions, clothings, literature and food.

We all enjoyed our Topic about 'teamwork'. We made a Project of our Favourite musicians Or music bands.

8th graders

FROM ROMEO & JULIET

ISIKSIZ BİR MUTLULUK

MONTAGUE: "Is to himself –I will not say how true-
But to himself so secret and so close,
So far from sounding and discovery
As is the bud bit with an envious worm
Ere he can spread his sweet leaves to the air,
Or dedicate his beauty to the sun.
Could we but learn from whence his sarrows grow,
We would as willingly give cure as know."

"Ne kadar doğru olduğunu söyleyemem;
Ama çok gizli ve yakındır içindeki duygu.
Bir keşif diyemem ona, böyle bilinmemeli içimdeki
Tohumun hayatını sömüren bir solucan gibi
Kemiriyor içini;
Çünkü adamı kendini , mutluluğa, güneşe.
Göremediği güneş mutsuzluğunu nasılda büyüttü.
Ona güneşsiz bir umut ilacı gerek,işiksiz bir mutluluk.
Bal Damla POLAT 10TMB

ROMEO: " Well, in that hit you miss. She'll not be hit
With Cupid 's arrow. She hath Dian's wit,
And in strong proof of chastity well-armed,
From Love's weak childish bow she lives uncharmed.
She will not stay the siege of loving terms,
Nor bide th' encounter of assailing eyes,
Nor ope her lap to saint- seducing gold.
O, she is rich in beauty- only poor
That when she dies,with beauty dies her store."

Saptı o okun yolu, vurulmadı Cupid 'in nişanıyla,
Korudu kendini Diana' nın gücüyle
Bir zırh gibi sahip çıktı sadeliğine, temizliğine.
Yasıyor hala, aşkın büyüsü onda etkisiz kalıyor,
Hayır diyor aşka, aşktan konuşmaya,
İstemiyor ki aşkın dokunuşunu, bir kaçak bakışını,
Para da istemiyor, meleği bile baştan çıkararak
güzelliğine.
Öyle güzel ki- ve ama aşktan mahrum
Öldüğünde güzelliği de ölecek.
Ela BATTALOGLU 10 TMB

ROMEO & JULIET LADY MONTAGUE

This year in 10th grade we read the romantic masterpiece of William Shakespeare, Romeo and Juliet, and we decided to stage this play. We had a lot of fun when we are reading the book and during the rehearsals.

Romeo and Juliet is about the tragic story of two star-crossed lovers. Both Romeo and Juliet risk everything in their lives and get married secretly. They struggle for their love, oppose their families moreover they risk death for each other. Everbody knows their romantic story and today they are still the symbols of love and passion.

My role in the play is Lady Montague. Lady Montague is Romeo's mother. She appears in the first scene and from her speeches we understand that she is a caring mother. When she sees the fight between two families, Montagues (Romeo's family) and Capulets (Juliet's family), she gets anxious about Romeo's whereabouts. Then she gets very happy when Benvolio tells her that Romeo was not involved in the fight. She also holds her husband back when he wants to join the street brawl. She doesn't want any problem around her so she always tries to ease the tension. Later in the play Romeo kills Tybalt, Juliet's cousin, and Prince banishes Romeo from Verona to Mantua. After Lady Montague hears the news of her son's banishment she dies of grief. From all these events we see that she is so sensitive, protective and a caring woman, a real mother and a delicate character, properties made me want to be Lady Montague in the play. Although she has seen once, Lady Montague stands for all the mothers who care for their children.

It was a great opportunity to read this masterpiece and be able to stage it. We had a wonderful time and an unforgettable experience. Thanks to our teachers. I hope spectators will enjoy it too...

Tays BOYNUİNCEOĞLU 10FENB

ROMEO AND JULIET - BENVOLIO

This year, as 10th grades, we worked on the novel of William Shakespeare namely "Romeo and Juliet" in our English Literature lesson. The novel has a great importance in English Literature. Nowadays William Shakespeare is regarded as the most famous writer and also he is one of the world-wide most readed writers. He is well-known by his long and impressive descriptions and also by the language especially the words that he used in his famous novels. "Romeo and Juliet" is a story of two passionate lovers that are fated not to join.

We decided to perform "Romeo and Juliet" in our school because we thought that it would be a great and entertaining experience for us. Our teachers encouraged us and helped us in the processes of working and performing.

I am "Benvolio" in the play. Benvolio is one of the major characters of the novel. He is a lively young gentleman, who is a nephew of Montagues and a cousin and friend of Romeo. Benvolio's attitudes in the play are being a loyal friend and a peace-maker. He gives great importance to the concept of honour. He has respectable, trustworthy and responsible character.

The reason that I wanted to act "Benvolio" in the play was our abilities and characteristics are quite similar. I faced some difficulties while working on my character's role in the play. Benvolio's speeches were long and a little hard to be memorized but I was able to succeed I believe that this experience provided me to develop my acting ability.

Finally, I can indicate that it was an entertaining performance that will never be forgotten.

Barış Can SÜZER 10 FENB

Queen Mab? What's she?

The answer to this simple question is my first acting experience in my life as "Mercutio" in Shakespeare's well-known play, "Romeo & Juliet". Maybe the greatest project of the year, here in Irmak School... A Shakespearean play with original Victorian English with 32 students that have absolutely no acting experience...

I was really delighted when this whole project began, because I was bearing in mind the idea of acting in a play before the end of the high school. It is really exciting to see all my friends around really enthusiastic and talented. We really have a great time during our rehearsals as

you can see in the pictures where I am about to sword-fight with Fuat (Tybalt) and about to die on stage (which is my favorite part in the play) on the second one. We are practicing the sword moves with Fuat to make the scene more realistic and "entertaining". It will be much better when we get our costumes and swords next Saturday.

I think the best thing about acting is having the character that you are playing in you for the rest of your life. The mocking and free spirited personality of Mercutio has become a part of me even now in several rehearsals. "Romeo & Juliet" has become the most popular topic in school nowadays we are talking about. The parts and "readings" of major characters, the "Moresca" scene which is the most crowded scene of the play where "ball girls" and some major characters like Romeo (Baran), Juliet (Ece) are dancing on the stage naturally require a great effort for the production, with music, choreography, costumes and all.

It will be great for us to put Shakespeare's widely known play "Romeo&Juliet" on stage as Shakespeare did in his "Globe", Movie stars and directors did in Hollywood, and hundreds of schools world-wide did with their teachers and students. Our rehearsals and efforts will be increasingly continuing until 31st of March when "we will lay our scene" as Shakespeare said, and we all want to see you in Irmak Schools Auditorium to watch the product of our hard-work.

Alper TÜZÜN 10 TMA

Star-Crossed Lovers

Romeo and Juliet are described as "star crossed lovers" in the opening of the play. Shakespeare uses this explanation because fate has controlled peoples' lives. And Romeo and Juliet are one of them. In this explanation stars are referred to as fate, on which Romeo's and Juliet's fates are written as never being together in this world.

In most of the religious beliefs, fate is something which is important. It is discussed a lot. The important question is "Is there something called fate? or is there not?". Some believers say there is, some of them say there is not. Some people believe that all of our lives have been written in our stars, it has been created before we are born. Some other people believe in coincidences. To believe or not to believe is our own personal decision, no one can judge it, no one has a right to judge it. But in 16th century, when Romeo and Juliet had lived. In their culture, in that era, people believed in fate. They believed in stars. Romeo and Juliet believed in stars. During the play, they talk to the stars about their fate, they feel what is going to happen next. And it happens as they feel it.

In the play, Shakespeare uses religious images in order to foreshadow the fate of Romeo and Juliet. Shakespeare uses "stars" in order to give this meaning, in order to foreshadow the future, the end of Romeo and Juliet to the audience.

For some people fate is something important. In their belief, they believe in fate. And Romeo and Juliet are one of them. They talk to the stars during the play. They want to have a sign from them about their love. Romeo and Juliet question if they are going to get together. In the stars, in their fate, it is written that they are not going to reunite in this world. But no one will ever know what will happen next...

Tuğçe Türkeli 10 FENA

"ROMEO AND JULIET" STAGED AT IRMAK SCHOOLS

On March 31st 2009 , in our school , not only a play of high renown but also the most popular masterpiece of William Shakespeare , "Romeo & Juliet" , was performed on stage by the 10th graders, who voluntarily dedicated their three months of hard work on that breath-taking project.

It was such a great honour for all the students, and surely was a retainable experience. And we were privileged to have been assigned to enrich the play by supplying technical assistance , such as its music and the stage illumination.

During our rehearsals , we – Serra Battaloğlu , Ela Battaloğlu and Melis Yücel – as being the head of the technical staff - were rather relaxed and placid despite the tough agenda. Little had we known that , the real play would be more challenging , belying our provisions...

When the day of the performance knocked on our door to which we had been looking forward , we

were ready to begin. The view of the stage from the projection room was mesmerizing but we had so little time to look up from our scenario sheets and watch our friends performing.

At the end , the play was a huge success honestly to speak. Therefore , we see it as a duty to thank our School Principal , Mr. Atilla KÜÇÜKKAYIKCI , our Head of Foreign Languages Department , Mr. Nizamettin TURAN , and especially our English Literature teachers , Mrs. Didem ERBERKSOY and Mrs. Müge CERAN for making it possible for each of us to be able to participate and experience such a challenging and unforgettable event.

Serra BATTALOĞLU 10TMB, Ela BATTALOĞLU 10TMB, Melis YÜCEL 10TMA

Heads of The Technical Staff of "Romeo & Juliet"

Grade 10 Students

FAILURE OF SOCIETY

Two star-crossed lovers, Romeo and Juliet start a journey against their parents' will and the society they live in. For today's audience, their case can be related only to the concept of bad luck. Indeed, for those who don't consider the play with the era it was written in, all the unlucky timing could be only for the sequence of the play. In fact, there is more. All the references to the stars

are related to fate, which is a dominant subject throughout the play. The young lovers, Romeo and Juliet's pure love was death-marked and doomed by fate not to succeed. The course of their lives is already written and there seems to be nothing they can do to avoid their tragic outcome.

Fate, as being a terrible force in this play, influences the actions of both Romeo and Juliet but also keeps them away from each other no matter how hard they try to fight it. Although characters sometimes feel like opposing their destiny, like Romeo did when he cried out "Then I defy you, stars!", they actually only fulfill the tragic ending which had awaited them and never "defy" the stars at all.

However, I actually believe that they were doomed from the start not by fate but by the people around them. In

Shakespeare, love has to fit into society and Romeo and Juliet's love has no chance of doing this since they are the children of feuding families who have been so poisoned by their hatred that love has no chance to flourish.

In my opinion, although fate really was generally believed to be ruling people's lives, playwrights of that era such as Shakespeare used the subject of predetermined destiny as a way to avoid reaction to the particular unfortunate events and indeed, an escape way since the audience would believe that they were destined to die.

I must admit that I am a little fatalistic too, but I don't believe that every single thing in our lives was planned. I think that the course of our lives can be changed by and depends on our own decisions. But the characters in Romeo and Juliet do secretly believe that they are ruled by fate even when they are opposing it.

In brief, Romeo and Juliet were ill-fortuned lovers in the play and would have to confront their lamentable deaths so that the tragedy would take place and the theme, fate, could be emphasized. But in fact, I believe that all could have been avoided if only the young and impulsive lovers rushed a little less to commit suicide on hearing or believing the other is dead. Therefore, what brought them to their ends were their impatience and hastiness, and not their fate if they were not destined to be so.

Ece HAMDIOĞLU 10 FENA

FATE IN LOVE

Romeo and Juliet is a tragedy written by William Shakespeare about two young 'star-crossed lovers'. Why do we describe them as 'star-crossed lovers'? It is all about the theme of the play, fate. Yes, this word is very important for Romeo and Juliet, also their real but unfortunate love.

At the beginning of the play Romeo loves somebody else called Rosaline. He thinks that she is the most beautiful girl in the world. But his thoughts change after he sees Juliet at the Capulet's house. They really like each other and this is the starting point of their ill-fated love. Because after a while they learn that their love is their only enemy. Juliet tells the situation in the play with these words: 'My only love sprung from my only hate'. At this point it is really hard to describe their complicated feelings. But we certainly know that in these two enemies' hearts, love takes shape and they can't prevent their strong feelings. We all know that destiny is

appointed, inevitable and unestimated. Romeo and Juliet are truly fated to die together and the events take place by a series of unlucky chance. 'Star-crossed' word tells us that the stars have determined the lovers' future. And in the play we can see that Romeo and Juliet talk with stars and fate. Because they also believe in fate and know that these are all about destiny. In Shakespeare's one of the most popular plays, Romeo & Juliet, important mistakes are made by people around these two lovers. For example; Capulet, Nurse, Fr. Lawrence and also Romeo and Juliet. These mistakes are also written by stars. So we can't say that 'Why don't they do like this?'. Because it is the destiny and nobody can change this. Their fate is ill-starred but they can't convert this.

'Romeo and Juliet' is a very clear example of 'star-crossed fate' and 'star-crossed lovers'. But the stars have predetermined their future and with destiny's effect they die together. I think this is a happy end for Romeo and Juliet. Because they will be together forever and ever, also they live their love eternally as 'star-crossed lovers'.

İpek AKBAŞ 10 FENA

STAR-CROSSED LOVE

Some people think that we decide our steps in life, I don't. I believe in fate and everything that must be, shall be because they all are already written in the skies above us, in stars. Some can call this "destiny"...

Love, true love, is almost impossible to have, too. Only in fairytales, can the poor girl marry rich, or only in fairytales love is smooth and easy. In reality love is hard, painful, and those happily-ever-afters are almost impossible.

Romeo and Juliet's love was a tragedy! Shakespeare must have realized the impossibility of happily-ever-afters and whatever you do, sometimes you can't change what's coming for you. Those beautiful shining stars, are also dangerous. They contain your fate, thou shall not curse them, because if they are angry at you, maybe you can never see them shining and smiling upon you again.

Romeo and Juliet were star-crossed lovers, there was no happy ending for them.

I am convinced that lots of true love's are tragic. I mean Titanic, Othello, they all end up tragically. Juliet gets dumped by Romeo and ends up with Paris would have never been a hit because people deep down are afraid to lose their hopes and love, this book is about losing life so it touches everyone's heart.

I also believe that this book is the happily ever after, we can have these days. It ends tragically but they're still together, both dead and their souls "well" in heaven. This is the real love, to sacrifice everything you have for one person. These days no one does that. Everyone is selfish so the only way to be eternally happy is in heaven, with stars.

Finally, when Romeo and Juliet got to be part of these stars, I think they understood their fight was for nothing because there is something greater than them, the fate written in the stars. They were star-crossed lovers so nothing could have changed their fate.

Melis YÜCEL 10 TMA

WHAT IS A YOUTH? - IMPETUOUS FIRE...

"what is a youth?
impetuous fire.
what is a maid?
ice and desire.
the world wags on..."

It's the first line of the song sung in the film, "Romeo and Juliet", (a movie adaptation of the William Shakespeare play "Romeo and Juliet"). There was a ball in the Capulets' house; everything seemed

so nice and enjoyable, until they saw each other. Yes, Romeo and Juliet... The star-crossed lovers' life was changed after this sight. Wrong decisions led to a tragedy. Ineffectual mother, Lady Capulet, made wrong choices too. She was too busy about herself because she had everything she needed; beauty, wealth, a child. For her, the only thing left was to make an arranged marriage between a noble man and her daughter. It was too late when she realized that she didn't empathize enough to prevent her daughter from such an end.

That's the brief summary of what my character gets through in the play. It is really interesting to act Lady Capulet; those emotional explosions, vision of life gives me some clue about how an esteemed lady can live at that time. When I make comparisons between the circumstances that would lead the situation to an end like Shakespeare wrote, I think that the era is the critical point. If Lady Capulet lived in our time, she would be more unconcerned about her daughter but herself and would be caring about Juliet less and keeping her under pressure more; so I consider her behavior as normal. However, this did not change the fate.

With the help of this role, I have learnt what might happen if I react over-possessively and decisively about others' lives and this has widened my vision. I appreciate every person who has exerted a lot of efforts to bring this project to life. It is a good experience in our lives. I wish this project will inspire the others to do something like this.

Melis OÇAR 10 FENA

PREDETERMINED DESTINY

"A pair of star-crossed lovers", Romeo and Juliet. From the opening scenes of the play these two children of feuding families were destined to fall in love and eventually die together. Romeo and Juliet could not have avoided coming in contact with each other.

Evil fate played a major role in the lives of Romeo and Juliet because of all the things that could have happened differently, the events didn't flow in their direction. If it is written on the stars, we can't escape and hide from it. On the other hand, it's a misery. Nobody can change what will happen. That's why Romeo finds his life in Juliet's heart. Indeed everybody has a special star. Romeo and Juliet's stars are crossed by fate. Some people are good fortunate but some people like them are ill-fated. Fate is responsible for the deaths of Romeo and Juliet as none of the events would have happened if fate wasn't around. Big twist of fate in the play was when the servant asked Romeo to come to the Capulet's party. For instance, if Romeo hadn't been invited to the party, he would not have met Juliet. Fate doesn't treat everyone generously. When

we were put into our mothers, our fates were determined. The best idea is, we should take the big part of it. Furthermore, Mercutio and Tybalt's deaths are the product of the fate. Fateful lives are similar to the novels. It's a plan and it is determined at the beginning.

I believe that if any of the events were absent from the list, the following events wouldn't have happen. The list, as mentioned before is as follows; meeting, separation, reunion, and their suicides. Romeo and Juliet's meeting has been proved to be by coincidence. Moreover, the powerful nature of Romeo and Juliet's love is also a prime factor that leads to the tragedy. This is evident at the feast when Tybalt sees Romeo, he is determined to kill him as Romeo sees Juliet and instantly falls in love with her. From this point in the play love and violence go parallel with each other. They don't know that they will die in their young age. Nobody can predict.

In conclusion, Romeo and Juliet are star-crossed lovers, who had many events, which were not in their favor, there own passions and fate which didn't seem to travel in their direction. Taking that Romeo and Juliet are predetermined to meet, love and die together, fate is clearly the force for the most part of the play.

Kubilay SALÇIN 10 FENA

SOMETIMES LOVE IS NOT ENOUGH

Everybody knows that before we are born, our fates are written. We don't know anything about what fate will bring us. Life is full of surprises; for example, sometimes we unexpectedly fall in love at first sight and that moment our fate may become crossed like the one of Romeo and Juliet.

In the novel, Romeo and Juliet are the victims of their fate. In the opening prologue we learn that Romeo and Juliet are "star-cross'd" and "death-mark'd", which means the young lovers are doomed for destruction and tragedy. In Romeo and Juliet, they unforeseenly fall in love. We know that their fate and also their love has already been written by the

stars. The stars only direct them. Sometimes love is not enough. Although Romeo and Juliet love each other so much, the stars don't let them live together so at the end of the novel we see that they dare to die for each other. All the things in Romeo's and Juliet's lives are unfortunate events as Tybalt's murder by Romeo, Juliet's possibility of a second marriage. In addition, the important message, which was sent by Fr. Lawrence to Romeo to explain everything, did not arrive. All these things disrupt their love. But according to me, now Romeo and Juliet are in heaven and together eternally.

Fate is undoubtedly the most responsible influence on the couple's heartbreaking tragedy. In conclusion, Romeo and Juliet are "star-crossed lovers", who are the victims of their society, their own passions and malignant fate.

Gökçe AYDOĞAN 10 TMA

THE TWO STAR-CROSSED LOVERS

ROMEO & JULIET

Romeo&Juliet is one of the most popular tragic love stories that was written by William Shakespeare. In this play, Shakespeare sets up the events according to the fate and the stars. Even in the prologue, we can understand from the chorus that we are gonna witness a true love story which is gonna end up with the death of two lovers, because of the stars.

As we read the book, we understand the idea that fate and the stars control our lives and the things that are gonna happen to us are already written and we cannot avoid them.

As the two death-marked lovers, Romeo and Juliet, fall in love at first sight and unluckily their love is written in the stars as "ill-fated". Also, we see that the play is full of references to the stars. For instance; Romeo said that he was fortune's fool when he killed Tybalt after Mercutio's death. Then, he also said "Then I defy you stars!" after learning that his only love is "well", but in heaven. Or Juliet said "What must be, shall be." These are all the proofs that the characters believe in fate. In my view, Shakespeare believes in fate also and puts all the responsibility on the stars as the reason of every event. According to me,

everything that has happened to them is a reason of their fate; because they are the victims of destiny and they cannot defy their own future which is appointed beforehand. Moreover, I think that fate and the stars have a major role in everyone's life. I really agree with Shakespeare that if something is written to happen and it's in our fate, it is gonna happen. There is nothing we are able to do except wait for it.

Before I read this play, I used to find fate really unreasonable and I didn't believe in it. But after reading it, finally I am convinced that our lives are in the hands of the stars, and what we are gonna do or what is gonna happen to us later in our lives had already been written on them. If something is in our fate, then it is certainly going to happen. And these two star-crossed lovers, Romeo&Juliet, their true love is doomed not to reach success from the very first time they saw each other and fell in love. Their tragedy is much more than simple bad luck, The only thing that is responsible for their tragic end is fate; which no one can stop or avoid. But I really believe that finally they reached their happy ending. Yes, it didn't happen in the way they had planned but they reached eternal happiness up in the clouds between two fairest stars in heaven...

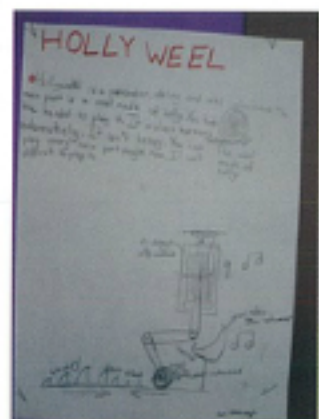
Deniz ISILAV 10TMA

INSTRUMENTS

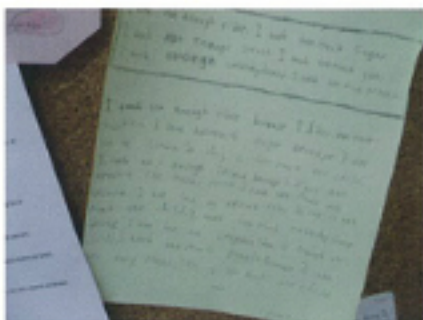
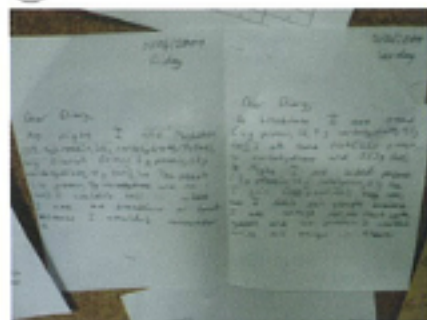
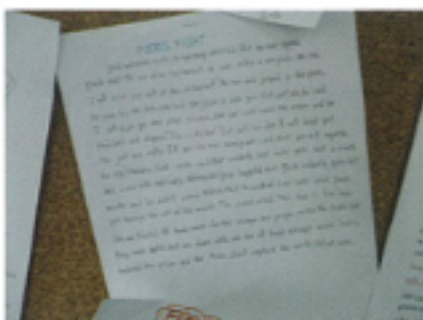
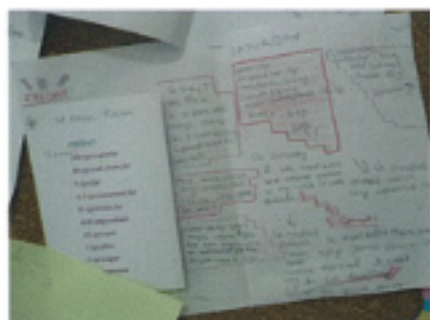

We read about the instrument families and met many interesting instruments like "erhu". The adventurous feeling of inventing a new instrument was fun.

NUTRITION

The daily nutrition needs of a child was our research homework. It was amazing to see how healthy we are! Most of us gain more fat than we need to gain. We prepared our bulletin boards with adventurous food - fight stories, poems on vegetables, nutrition diaries and some interesting facts. We wanted to focus attention on healthy nutrition.

PORTFOLIO PREPARATIONS

WE HAVE APPROXIMATELY WORKED ON 75 PROJECTS DURING THE YEAR. SO IT WAS A REAL CHALLENGE TO DECIDE ON OUR FAVOURITE ONES TO SHARE WITH OUR FAMILIES.

POWER TO ME PANO

We prepared our performance projects on magnetism. We worked in groups and searched about magnetism considering different areas. We discussed science, industry, experiments and writing poetry about magnetism. As a lot word I let's say "Opposites attract!"

HOLD MY HAND

The Exhibition Adventure of the Education Team

Please meet me in the library

We made a small model of our board game

The fabric is really heavy

Adventure time

Meeting before starting

We look like Mary's little lambs

Im so excited

Adem ruhbas and Teoman are at the front desk

Are the questions difficult?

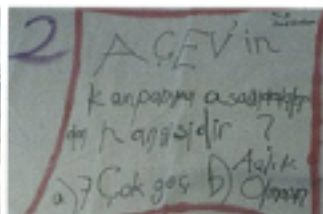
Are we going to eat?

Cemre guides her brother

Certificate and the cup cake

Did you know?

Imren teacher reads the questions

People are interested

Shoe owners are on the game

Step by step

The feedback

The biggest PYP logo

The great wall of china

Time for the feedback

We really kept in touch

We worked as a team

You can read these diaries

Our info cards

Our questionnaires

We made a movie

ROBOTİK ÇALIŞMALARINDA CRANBROOK – IRMAK OKULLARI İŞBİRLİĞİ

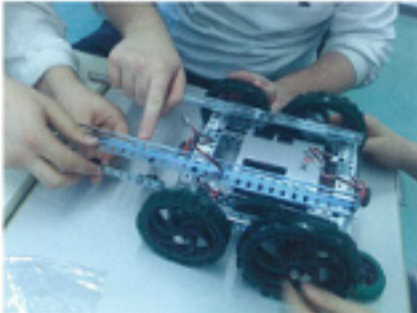
Robotlar, bir yazılım aracılığıyla yönetilen ve yararlı bir amaç için iş ve değer üreten karmaşık makinelerdir. Robotik; makine mühendisliği, bilgisayar mühendisliği ve elektronik mühendisliği dallarının ortak çalışma alanıdır. Robotik bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de büyük ilgi görmektedir.

Okulumuz 2004 yılından bu yana robotik alanında çalışmalar gerçekleştirmiş ve uluslararası turnuvalara katılmıştır. 2008 - 2009 eğitim - öğretim yılında Cranbrook Okulları ile ortak bir çalışma programı uygulanmıştır. Okulumuzun 8. sınıf, lise hazırlık sınıfı ve 9. sınıf öğrencilerinden oluşan bir grup "Robot Kulübü"nde Cranbrook'tan gönderilen "VEX

Robotics Design System" ve "Revell Vexplorer" robotik setleri ile çalışmalar yapmıştır.

Öğrencilerimizin tasarladığı ve geliştirdiği robotlardan biri olan "Vexplorer" casus robot, uzaktan kontrol edilebilmekte ve herhangi bir görüntüleme birimine (TV, projeksiyon cihazı vb.) kablosuz olarak görüntü/ses aktarabilmektedir.

Yapılan bu çalışmalar aynı şekilde Cranbrook'ta da yürütülmüş olup, öğrenciler ve öğretmenler düzenli olarak internet üzerinden görüntülü görüşme yaparak bilgi paylaşımında bulunmuş ve tecrübelerini karşılıklı olarak birbirlerine aktarmıştır. Okullar arasında yapılan robotik alanındaki bu akademik işbirliğinin önümüzdeki yıllarda geliştirilmesi hedeflenmektedir.

IRMAK OKULLARI VE ÇEVREYE BAKIŞ

Öğrencilerimize çevre bilinci ve sorumluluğu kazandırmak bunu bir yaşam bilinci olarak benimsemelerini sağlamak üzere, okulumuzda çeşitli ulusal ve uluslararası proje üyeliği sürdürülmekte ve farklı etkinlikler gerçekleştirilmektedir.

7. ÇEVRE PROJELERİ ŞENLİĞİ

Güzel ülkemizin güzel kenti, yaşadığımız kent: İstanbul, "2010 Avrupa Kültür Başkenti" olmaya hazırlanıyor. Yaşadığımız kenti daha iyi tanıyabilmek, okuyabilmek, dinleyebilmek, hissedebilmek, anlayabilmek ve ona dokunabilmek için bu yıl yedincisini gerçekleştirdiğimiz Çevre Projeleri Şenliğimizin konusunu "Çocuk ve Kent" olarak belirledik. Amacımız; öğrencilerimize bu kentin bir bireyi olmanın bilinç, duyarlılık ve sorumluluğunu hatırlatmak, onları bu konuda düşündürebilmeyi başarabilmektir.

Üzerinde yaşamakta olduğumuz mavi gezegen, insanoğlunun akıl almaz bilinçsiz ve duyarsız hırsıyla çaresiz durumda. Değişen, bozulan, yok olan yalnızca doğa ve doğanın tüm yaşamsal değerleri değil; binyıllara direnen, bugüne ve geleceğe binyılların bilgeliği ile ulaşmaya çalışan kültürel mirasımızdır. Kentlerimiz özgün kimliklerini kaybediyor, kültürel değerler bir bir yok oluyor, unutuluyor. Tarihi eserler hoyratça yok ediliyor.

Çevre koruma bilinci gelişmiş bireyler, yalnızca doğal çevreyi değil, tarihi ve kültürel çevreyi de koruma bilincine sahiptirler.

Bu amaçla düzenlenen şenliğimizin sabah oturumunda, okulumuzun lise binası, anasınıfı ve Kültür Merkezi'nin Mimarı Sayın Nevzat SAYIN "Çocuklar ve Yapılar" konulu bir konuşma yapmıştır.

Mimar Sayın Tülin HADİ ise "Çocuklar ve Kentte Tarihi ve Kültürel Mekânlar" konulu bir konuşma ve sunum yapmıştır.

4 Mayıs 2009 Pazartesi günü okulumuzda yedincisini gerçekleştirdiğimiz şenliğe İstanbul'un farklı ilçelerinden 11 okul, öğrenci ve öğretmenleri ile İstanbul'u, İstanbul'un güzelliklerini ve sorunlarını anlatan, ayrıca çevre sorunlarını ve çözümlerini dile getiren projeleri ile katıldılar.

Irmaklı öğrencilerimiz de yıl içinde ürettikleri çeşitli projeleri sergilediler.

Suhan HATİPOĞLU Fen Bilgisi Öğretmeni

TARİHİ YARIMADA İSTANBUL MAKETİ

Öğrencilerimizden Yasemin Mutlugil ve Kaan Önder, Yapı Merkezi'nde görevli Mimar Sayın Nebahi Kaya ile ülkemizin kültürel zenginlikleri, İstanbul metro yapımında ve ülkemizin farklı yerlerinde ortaya çıkan eserleri ve bütün dünyada neden bu denli, heyecan ve merakla izlendiği hakkında bilgilenmek üzere röportaj yaptılar. İstanbul'un tarihi yarımadasının maketinde farklı kültürlerini ve kentimizin kısa tarihini incelediler.

Okul bahçesinde küçük bir Arberetum (Ağaç Müzesi) oluşturulacaktır.

ÇEVRE EĞİTİM PROJESİ ÇALIŞMALARI

Okulumuz, İstanbul Valiliği, İl Milli Eğitim Müdürlüğü, İl Orman ve Çevre Müdürlüğü tarafından yürütülmekte olan Çevre Eğitim Projesi (ÇEP) çalışmalarını sürdürmektedir.

Okulumuz öğretmenlerinden Suhan Hatipoğlu'nun da üyesi olduğu, Kadıköy İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü ÇEP Komisyonu tarafından üçüncüsü düzenlenen, "ENERJİ VE YAŞAM KONULU 3. GENÇLİK SEMPOZYUMU" nda okulumuz öğrencilerinden Gonca Tunç, Lisa Archibald ve Nihal Kazar "Enerji Verimliliği" konulu bir sunum yaparak okulumuzu başarı ile temsil etmişlerdir.

YEŞİL BİLGİ PLATFORMU ETKİNLİĞİ

"Dünya Su Forumu" öncesinde öğrencilerin çevre ve su ile ilgili görüşlerini medya aracılığı ile basına duyurmak üzere Türmepe Derneği Yeşil Bilgi Tohumları grubu oluşturuldu. Beşinci sınıflarımızdan, PYP SERGİ GÜNÜ ÇEVRE GRUBU Öğrencilerimiz; Lara Çalkıvık, Sinan Yücel, Öykü Evliya, Yavuz Kaan Kul, Atakan Ergülşen öğretmenleri Suhan Hatipoğlu ile Belgrat

Ormanları'nda yapılan etkinliğe katıldılar. Etkinlikte daha önce öğrencilerin yaptıkları anketle toplamış oldukları bilgilerden derlenmiş bir deklarasyon hazırlandı ve Dünya Su Forumu öncesi medya aracılığı ile kamuya duyuruldu. Öğrenciler ayrıca büyük bir poster hazırladılar.

DOÇ.DR. SAYIN ERDAL ÜZEN'İN OKULUMUZU ZİYARETİ

İstanbul Üniversitesi Botanik Ana Bilim Dalı Öğretim Görevlisi Doç. Dr. Sayın Erdal Üzen okulumuzu ziyaret ederek öğrencilerimizle birlikte okul bahçemizdeki türleri incelemiş ve öğrencilerimizi biyolojik çeşitlilik ve ekosistemin önemi hakkında bilgilendirmiştir.

Sayın Erdal Üzen, okulumuz bahçesine bir Ginkgo Biloba fidanı armağan etmiştir. 150 milyon yıl öncesine ait fosillerde bu bitkinin izleri vardır. Çin ve Japonya'da kutsal ağaç kabul edilir ve mabetlere dikilir. Dileriz okulumuzda da bilimin bilgeliğin simgesi olarak uzun yıllar öğrencilerimize ışık tutar.

ECO-SCHOOLS PROJESİNDE 10. YIL

Avrupa Çevre Eğitim Vakfı'nın Türkiye temsilcisi olan, Türkiye Çevre Eğitim Vakfı koordinatörlüğünde yürütülen ve uluslar arası bir çevre eğitim projesi olan, Eco-Schools Projesi üyeliğimizde 2008/2009 Eğitim ve Öğretim yılında 10. yılını dolduruyor.

10 yıl içinde yaptığımız çalışmalarla Irmak Okulları Eko-Schools Projesi Ulusal Koordinatörü tarafından denetlenerek dört kez, "Çevreye Duyarlı Okul" anlamına gelen YEŞİL BAYRAK ile ödüllendirilmiştir.

“ÇOCUK VE KENT” “ÇOCUK VE MÜZECİLİK” PROJESİ KAPSAMINDA GERÇEKLEŞTİRİLEN KOLEKSİYON SERGİLERİ

Irmak Okulları'nda, 2008/2009 Eğitim ve Öğretim yılında “Çocuk ve Kent” ana başlığı altında proje çalışması başlatılmıştır. Çalışmaların önümüzdeki yıllarda da sürdürülmesi planlanmaktadır. Çocuk ve müzecilik projesi ile Irmak öğrencilerine, yaşadıkları bu benzersiz ülkeyi ve kenti tanıma, tarihi ve kültürel değerleri fark etme, anlama, öğrenme, sevmeye, koruma ve geleceğe aktarabilme bilinç, toplumsal sorumluluk ve duyarlılığını kazandırmak hedeflenmektedir. Bu yıl “Çocuk ve Müzecilik” “Çocuk ve Koleksiyonculuk” konularında çalışmalar yapılmıştır. Öğrencilerimizin, müzelerdeki objeleri inceleme, kavrama gibi alışkanlıklar kazanabilmelerini sağlamak ve müzelere ilgiyi arttırabilmek için eğitim yılı süresince farklı koleksiyonlar sergilenmiştir.

KOLEKSİYONCULUK NEDİR?

Bir şeyleri alıp toplamak, biriktirmek, onları değerlendirmek, bir düzen ve titizlik içinde bakıp korumak eylemine “koleksiyonculuk” adı verilir. Bunu yapan kişilere de “koleksiyoner” ya da “koleksiyoncu” denir. Koleksiyonculuk yaşamı renklendirirken, kişinin koleksiyon yaptığı alanlarda araştırma ve okumasını, bilgi sahibi olmasını sağlayan eğitici bir uğraştır. Objenin farklılıkları, sosyal ve toplumsal gelişmeyi de vurgular, geçmişten geleceğe bir yolculuktur. Kişiye renkli bir dünya sunar. Toplanan objeler, bulunduğu bölgenin, ülkenin kültürünü, geleneklerini, coğrafi özelliklerini, tarihini yansıtır. Koleksiyoncu dikkatli bir gözlemcidir ve çevresindeki farklılıkları fark eder. Psikolojik anlamda keyif veren, dinlendirici, bir uğraştır. Arkadaşlık, işbirliği, paylaşım ruhunu güçlendirir. Disiplin ve dikkat alışkanlıklarını geliştirir.

KOLEKSİYON NASIL YAPILIR?

KOLEKSİYONCU NASIL OLUNUR?

İlgi duyulan konu belirlenir, araştırılır ve bilgi toplanır. Daha sonra koleksiyonun ilk parçaları toplanmaya başlanır. Bazen, ilgi duyulan objeler toplanır ve objeler sizi etkiledikçe bir bakarsınız ki koleksiyonunuz oluşmaya başlamış, Etrafınıza farklı bakmaya başlarsınız, antika mağazalarını ziyaret etmeye başlarsınız. Önceleri sadece her gördüğünü alıp biriktirme şeklinde gelişir. Belli bir miktara ulaştıktan sonra, ilginiz daha da artmaya başlar ve artık siz koleksiyon objelerinizi uygun şekilde sınıflandırma, dizip, koruma, sergileme arayışlarına girersiniz. Zaman içinde, koleksiyon zenginleştikçe çeşitli kitap, katalog, maşa, büyüteç, sergileme ünitesi gibi araçlara gereksinim duymaya başlanır. Bir gün, bir bakarsınız ki siz “koleksiyoncu” olmuşsunuzdur. Objelerin gizemli dünyasına hoş geldiniz!

IRMAK OKULLARI KOLEKSİYON SERGİLERİ

Bu yıl öğrenci, veli ve öğretmenlerimizden toplam 57 kişinin, 34 farklı koleksiyonu sergilenmiştir. Koleksiyonunu sergileyen öğrencilerimiz okul töreninde, sertifika ile ödüllendirilmiştir. Sergiler öğrencilerin ilgisini çekmiş, izlerken bilgilendirmiş ve birçok öğrencimizi farklı koleksiyonlar yapma konusunda özendirmiştir.

SERGİLENEN KOLEKSİYONLAR

- Pul koleksiyonunu sergileyen öğretmen ve öğrenciler; Dila Olcay, Arda Arman, Ömer Akömer, Gülen Askerbekov, Billur Aral, Can Otluçimen, Merve Sadıkoğlu, Simay Şen, Nizamettin Turan, İmran Kandemir ve Suhan Hatipoğlu
- Para koleksiyonunu sergileyen öğretmen ve öğrenciler; Bilge Kılıçuzar, Can Otluçimen, Murat Altun, Nisan Güneş Elçi, İrem Fonoscu, Derya İnceus, Sunay Sağlam, Nevin Şimşek, Suhan Hatipoğlu ve İmren Kandemir
- Deniz kabuğu koleksiyonunu sergileyen öğrenciler; Dilara Güvenç, Süleyman Gürbüz, Dennis Kazado, Zeynep Yıldız ve Emre Gürarlan
- Uçak koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Ömer Akömer
- Misket koleksiyonunu sergileyen öğrenci ve bilgi işlem sorumlumuz; Emre Gürarlan ve Fatih İşkodra
- İstanbul Devlet Opera ve Balesi temsil afişleri koleksiyonunu sergileyen öğretmenimiz; Suhan Hatipoğlu
- Kar küreleri koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Candan Alemli
- Klasik araba koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Elif Duygu Demirci
- Rozet koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Beren Oğuz
- Magnet koleksiyonunu sergileyen öğrenciler; Şölen Ceran ve Zeynep Şen
- Kalem koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Serra Oğuz
- Kâğıt peçete koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Öykü Evliya
- Minik sabun koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Emre Gürarlan
- Minik parfüm şişesi koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Emre Gürarlan
- Tohum koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Öykü Evliya
- Silgi koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Ecem Cansın Hakkı
- Anahtarlık koleksiyonunu sergileyen öğrenciler; Ela Kalaycıoğlu, Dilay Janset Hakkı ve Mina Altunbükten
- Ahşap maket uçak koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Can Ağaoğlu
- Küçük oyuncaklar koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Kaan Keskinkılıç
- Lego maket koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Kaan Keskinkılıç
- Şövalye giysi ve eşyaları koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Efe Çekirge
- Tiyatro biletleri koleksiyonunu sergileyen öğretmen; İmren Kandemir
- Kristal obje koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Noyan Yolalan
- Sertifika koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Mina Altunbükten
- İstiklal madalyasını sergileyen öğrenci; Can Otluçimen
- 33'lük, müzikal plak koleksiyonunu sergileyen öğretmenimiz; Evren Piravadalı
- Müzikal video kaset koleksiyonunu sergileyen öğretmenimiz; Evren Piravadalı
- İstiklal Madalyasını sergileyen Yönetim Kurulu Üyemiz; Nurettin İnanç
- İlk Meclis albümü, daha sonraki yılların Meclis albümleri, eski ve yeni yazı Nutuk, eski ve yeni yazı Cumhuriyet Dönemi Tarih Ders Kitapları koleksiyonunu sergileyen İlköğretim Müdürü; Nuri Olur
- Osmanlı Padişahları, Mehter Takımı ve Osmanlı Dönemi Mesleklerini simgeleyen biblo koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Metin Tatari
- Kitap ayırıcı koleksiyonunu sergileyen öğrenci; İlayda Türbedar
- Barbie bebekler koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Dila Olcay
- Minik hayvanlar koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Aslı Özden
- Model arabalar koleksiyonunu sergileyen öğrenci; Atakan Ergülşen
- Kilim ve halı heybe koleksiyonunu sergileyen öğretmen; Suhan Hatipoğlu
- Yün, el dokuma çorap koleksiyonunu sergileyen öğretmen; Suhan Hatipoğlu

INTERVIEW WITH MS. DENISE SAMUELS - ART TEACHER FROM CRANBROOK KINGSWOOD MIDDLE SCHOOL FOR BOYS

A.D: When did you become interested in the arts?

D.S: Forever,when I was very young,my friends would call me and ask if I wanted to come and hang out together,and I would say 'Only if we are going to make something',like drawing or making models from paper, because that was all I ever wanted to do. So I always had friends who wanted to make something with me.

A.D: Have you always been sure that you want to study arts?

D.S: Not study but I knew that I wanted to do it. As I was close to graduating from high school I still wasn't sure about what I wanted to study. I went to the top university, the University of Michigan and I did not apply as an art student . I waited for a year and took general studies but then I realized that I would rather be an art student.

A.D: Do you think it's better to decide studying arts by yourself or by a mentor's, perhaps an artist's advice?

D.S: I think they can give you some encouragement but if you know that it is the only thing you want to do, this is all that matters.

A.D: Do you encourage your talented students to apply to art schools?

D.S: Yes I definitely encourage them, I also make sure that they try different things so that they can be sure about which area of arts they want to study.

A.D: Are your children interested in arts?

D.S: Neither of them. My daughter takes art classes in her school but she's not very interested and my son has no interest in arts at all. He has been my student and he was a terrible student.

A.D: How did your being an art teacher affect your children?

D.S: When they were young we would make projects together and I had lots of good supplies and we would have very good times,it was fun and very nice and they were young.

A.D: Can you compare the arts schools in Turkey to the ones in the USA?

D.S: I think here, students are more talented, I think it is much harder to get in and they are very talented, especially at drawing. They are skilled and motivated, but the equipment and buildings are older and simpler. We have fancier equipment but I don't think we have better students.

A.D: In Turkey,it is very hard to get into art schools. In which ways do you think this affects the students?

D.S: I think it increases their passion, because they are there for only one thing. They know that this is what they want, this is how they want to spend their lives. They are there because they feel that they must make art.

A.D: What do you think about the art galleries and works of Turkish artists you have seen?

D.S: I think they are very sophisticated. There is so much more art than I thought. It is very alive and the quality is amazing. You feel like you are in a very big gallery in Paris or London. It is more European than I thought it would be.

A.D: What did you know about Turkey before you got here?

D.S: Mavi Jeans!:) That was one thing. I knew that the government was secular, which was interesting to me. I also knew that it is a Muslim country.

A.D: Do you think a country's culture affects their art?

D.S: Yes, it does, but I think some are definitely more influenced by that. Some artists' art comes from just

within them, their emotions, their personal stories. Some artists are more reactive to the world surrounding them, so I think it goes both ways.

A.D: In some parts of Turkey, arts goes by tradition not education,what do you think about it?

D.S: I think it's a great training. That's why the students are so strong because they are really practiced and traditionally skilled. And when I went to the museums and galleries, I saw that they pass traditions, they express themselves very strongly, so tradition is definitely holding them back but making them stronger. It gives a natural ability to express themselves.

A.D: In Hereke rugs are seen as a form of art. What are your thoughts about it?

D.S: I was very impressed by the rugs,especially by the traditional Turkish designs. I saw them taking famous European art works and turning them into rug designs or using religious images. I think they are very skilled but their designs should be their own.

A.D: Have you ever done art projects for fundraising in your schools?

D.S: No, we have never done projects like that, but we can think about it.

A.D: What is the difference between being an art teacher and being an artist?

D.S: It's very different because I have to motivate kids, bring new ideas and teach about the art works that has been done but you don't get the chance for self expression as much as you have when you are an artist. But I enjoy being a teacher very much.

A.D: In which ways can an art teacher improve himself/herself?

D.S: Actually I think when the art teacher is an artist on her own, it can be a very inspiring thing to the students. They might become more interested in arts. Also I think a teacher having her time to be an artist is a very good thing. In my school every teacher has one day to themselves and it is called the studio days so that they can make art, be an artist and improve themselves. They are not even called art teachers, they are called artist residents.

Alara DİRİK 11FENA

SADUN BORO' NUN SEYİR DEFTERİNDEN

İngiltere'de tahsil görmüş bir tekstil mühendisi, para kazanıyor ve kendine mütevazı bir yat alıyor. Buraya kadar hepimize yakın geliyor bu hikâye ve hatta çocuklarımız için hayal ettiğimiz bir gelecek ve kaliteli bir hobi. Yalnız hikâye tam bu noktada ciddi bir ters açıyor ve aniden çoğumuzdan farklı; ama hesaplı, kitaplı bir rotada tüm dünyaya açılıyor. O, denizlere gerçekten âşık bir denizci. Büyük bir cesaretle mühendislik gibi önemli ve geçerli unvanı geride bırakmayı göze alarak, eşiyile birlikte küçük teknesiyle dünya turuna çıkıyor. Belki dünyanın sırrını bulmak, gücünü tatmak veya belki de aradığını okyanusların içinde bulmak için.

İki seneyi aşkın dünya turunda yanında sadece ona sonuna kadar güvenen ve tüm yaşananlardan en az onun kadar zevk alan eşi Oba, kızı Deniz ve kedileri Miço varmış. Minik anılar toplamışlar, yaşadıklarını kaydetmiş ve belgelemişler. Bunları yazdıkları kitaplardan okursunuz; ama biz kısacık röportajımızda sizin okuduğunuzda da bulamayacağınız çok önemli detaylara şahit olma fırsatı bulduk. Öncelikle her ülke, her ırk, her kıyı bambaşka zenginlik katmış gözlerine. Yamyamlarından, minik kabilelerine, lüks yaşayan şehir ileri gelenlerinden üst düzey bakanlarına kadar hepsiyle tanışmış ve ayırt etmeden eşit mesafede durmuş. Onları detaylıca incelemiş, felsefelerini anlamış ve hepsinin sanki özlerini, ruhlarını çıplak görüp tanımış ve sonra hepsini saygıyla selamlayıp yine vatanına dönmüş.

Tüm dünyayı gezmiş birinin tekrar dönüp "en güzeli burası", "en güzeli İstanbul" demesi bana çok değerli bir rapor gibi geldi. Kendi adıma söylemeliyim ki buraların değerini tekrar anladım ve hatta açıkça övündüm o an. Buralı olma ve burada yaşamının ayrıcalığını bir kez daha anladım. Kızı Deniz'le görüştüğümde ise "Dünya sandığın kadar büyük değil..." dedi ve benim için rapor tamamlandı. Seyahat sırasında da herhalde benim gibi etkilendikleri ve anladıkları içindir ki gittikleri yerlerde onları karşılamak için törenler yapılmış, ülkeler adeta birbirleriyle yarışmış onları konuk etmek için. Düşünsenize biri sizi tanımaya geliyor; işini gücünü, vatanını bırakıp size geliyor. Bence bu müthiş bir misafirlik. Tabii her ülke ayrı bir ev sahipliği yapmış ve ülkemize dönüşü de haklı olarak ayrı bir kavuşma şölenine dönüşmüş. Bu çok etkileyici hayat hikâyesi bize iyi bir "doğa sevgisi dersi" oldu demeliyim.

Aslında "doğa" hepimizi çağırıyor, tüm gizemiyle ve çekiciliğiyle bazen detaylı renkleriyle bir çiçekle, bazen denizlerde akıl almaz güzellikte bir balıkla, bazen görkemli bir bulut öbeğiyle veya korkunç bir depremlerle hissettiriyor varlığını ve sonsuz gücünü bize tekrar tekrar ispat ediyor. Onun güzelliğini birazcık olsun yakından hissetmek ve sırrını anlamak için herkes farklı bir yönüne kapılıp gidiyor. Tüm bu gerçekleri bilmemize rağmen maalesef rutin hayat koşurmasının ardına sığınıyoruz ve ona hürmetimizi göstermekte gecikiyoruz veya kusur ediyoruz. Ben de bu röportaja katılan ve sunum için çalışan öğrencilerimiz de kendisinin sayesinde, artık başka bakıyoruz denizlere. Bu anlamlı deneyim bizi 16 Mayıs 2009 Cumartesi günü Özel Koç Lisesi'nde gerçekleşen **Semep Proje Günü**'e katılmaya yönlendirdi.

"Boro ailesi"nin koskoca hikâyelerini küçük panoya yansıtmak, hepimize ayrı bir deneyim kazandırdı. Engin denizlerdeki yalnızlık hissi ve kıyıya ulaşma anındaki heyecanı anlatmak için bir küçük maket yaptık. Tüm bu çalışmalarımız Mansiyon ödülüyle de değerli bir anlam kazandı. Tabii esas ödül doğa aşkıımızın tazelenmesi ve büyük bir denizciyle tanışmamızdır.

Unutmadan, Sadun Amcanız'ın size özel bir öğütü var:

"Her boş anınızı doğayla barış içinde ve önünüze serdiği güzelliklerden faydalanarak geçirin!"

ANASINIFI PORTFOLYO VELİ GERİ BİLDİRİMLERİ

Portfolyo sunumlarının sizce en olumlu tarafı neydi?

Çocukların iyi bir eğitim almaları sonucunda öğrenme, öğrendiklerini ifade etme, yeteneklerini gözlemlemek çok heyecan verici ve farklı bir yöntem. Dahası, bunları öğretmenlerin veliye anlatması yerine öğrencilerin bizzat kendilerinin anlatması onları teşvik etmenin ve hayata hazırlamanın en iyi yolu olduğu görüşündeyiz.

Portfolyo sunumunda; çocuğunuzun kazandığı becerileri ve gösterdiği gelişimi nasıl gözlemlediniz?

Böyle kısa bir süre içinde kendini ve yaptığı işleri akıcı bir Türkçeye anlatabilmesini çok başarılı bulduk. Sergiledikleri sanatsal etkinlikler de çok başarılıydı. Gurur duyduk. Bu başanda büyük payı olan tüm öğretmen ve yöneticilere teşekkür ediyoruz.

Portfolyo sunumlarını geliştirmemiz için önerileriniz ve eklemek istedikleriniz

Dozunda ve profesyonel bir yöntem. Yönetim, eğitimciler, okul, öğrenciler velileri karşılamaya hazır. Gülen yüzlerle son derece rahatlatıcı, insana tatlı bir heyecan veren güzel bir ortam. İlave edecek başka bir şey düşünmüyoruz

Şanslı öğrenciler, şanslı veliler ve şanslı eğitimciler!

Deniz Sınıfı Angela SEZGİN

Portfolyo sunumlarının sizce en olumlu tarafı neydi?

Yaptığı çalışmalarını göstermek Can'ı çok mutlu hoşuna gitti. Ayrıca biz de onun öğrendiklerini ve çabasının sonuçlarını görmüş olduk. Bizler için mutluluk vericiydi.

Portfolyo sunumunda; çocuğunuzun kazandığı becerileri ve gösterdiği gelişimi nasıl gözlemlediniz?

Babası ve ben Can'ın çok geliştiğini özellikle ikinci dönem başarılı olduğunu gördük. Fen öğretmeni ve sınıf öğretmeniyle yaptığı sunumlarda oldukça iyiydi. İngilizcede biraz heyecanlandı, bazı kelimeleri unuttu.

Portfolyo sunumlarını geliştirmemiz için önerileriniz ve eklemek istedikleriniz

Her şey oldukça iyi geçti. Teşekkür ederiz.

Pınar Sınıfı Didem KARAKURT

Portfolyo sunumlarının sizce en olumlu tarafı neydi?

Okulda zamanın nasıl geçtiğine dair veli olarak bilgi sahibi oldum. Çocuğumun öğrendiği bilgileri ve kazandığı becerileri anlatırken kendine olan güveni çok güzeldi.

Portfolyo sunumunda, çocuğunuzun kazandığı becerileri ve gösterdiği gelişimi nasıl gözlemlediniz?

Çok başarılı buldum. Ata, bunların hiçbirini evde paylaşmamıştı. Sunumları yaparken kendine olan güveni beni çok mutlu etti. O da bir şeyler başarmış olmanın mutluluğunu yaşadı. Bu sunumlar, onların ilerde topluluk karşısında başarılı olmaları için güzel deneyimler kazandırır.

Portfolyo sunumlarını geliştirmemiz için önerileriniz ve eklemek istedikleriniz

Mümkünse zaman uzun tutulmalı. Hepinize göstermiş olduğunuz ilgiden dolayı teşekkür ederiz.

Deniz Sınıfı Özgül ÇAÇA

Portfolyo sunumlarının sizce en olumlu tarafı neydi?

Kızımın özgüven duygusu kazanması ve öğretmenine olan güvenini benimle paylaşması. Becerilerini sunum olarak göstermesi ve keyif alması.

Portfolyo sunumunda, çocuğunuzun kazandığı becerileri ve gösterdiği gelişimi nasıl gözlemlediniz?

Başarılı ve eğlenceliydi, en güzeli çok gurur vericiydi Süper!

Portfolyo sunumlarını geliştirmemiz için önerileriniz ve eklemek istedikleriniz

Ben ve çocuğum için sunumların hepsi çok güzeldi. Her şey sevgiyle ilgiyle hazırlanıp sunuldu. Teşekkürler.....

Pınar Sınıfı Dilek MORGÜL

Portfolyo sunumlarının sizce en olumlu tarafı neydi?

Çocuğumun sene içinde yaptığı çalışmalarını yakından görme fırsatım oldu.

Portfolyo sunumunda, çocuğunuzun kazandığı becerileri ve gösterdiği gelişimi nasıl gözlemlediniz?

Aleđa'nın olumlu yönde gelişim gösterdiğini düşünüyorum. Hem kendini ifade etme yönünden, hem de beceri olarak geliştiğini gördüm.

Portfolyo sunumlarını geliştirmemiz için önerileriniz ve eklemek istedikleriniz

Bence her şey gayet iyi ve yeterliydi. Teşekkür ederim.

Pınar Sınıfı Funda ÖSKAN

ANASINIFI PORTFOLYO VELİ GERİ BİLDİRİMLERİ

Portfolyo sunumlarının sizce en olumlu tarafı neydi?

Alvin'in kendi dünyasına ilişkin anı, çalışma ve ürünleri kendi ifadeleri ile anlatması. Ev ve aile dışında bir hayatı ve ona ilişkin anılarını, yaptıklarını sunarken özgüvenini ve mutluluğunu görmek çalışmalarının kendisinden bile gurur vericiydi.

Portfolyo sunumunda; çocuğunuzun kazandığı becerileri ve gösterdiği gelişimi nasıl gözlemlediniz?

Resim ve el işi konularındaki becerisini evde birlikte

yaptığımız işlerden de takip edebiliyordum. Okul sunumunda özellikle müzik sayılar/matematik konularına ilgisinin tahminimden fazla olduğunu anladım.

Portfolyo sunumlarını geliştirmemiz için önerileriniz ve eklemek istedikleriniz

Şu anda her şey çok güzel.

Damla Sınıfı Alev ERKMEN

Portfolyo sunumlarının sizce en olumlu tarafı neydi?

Alim okulda yaşadıklarını genellikle aktaran bir çocuk olmasına rağmen, tabii bizim de kaçırdıklarımız muhakkak olmuş. Bunları öğrendik. En önemlisi okul ortamında onu görüp gözlemlemek insana duygusal anlar yaşatıyor. Tekrar her şey için teşekkür ederiz.

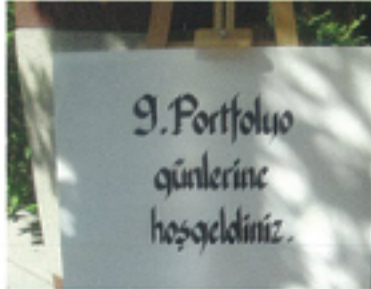
Portfolyo sunumunda; çocuğunuzun kazandığı becerileri ve gösterdiği gelişimi nasıl gözlemlediniz?

Çok başarılı bulduk. Tüm öğretmenlerimizin emek ve çabalarına çok teşekkür ediyoruz. Kalem tutuşundan, yemek yemesine, dil gelişimine her şeyde son derece olumlu gelişmeler gösterdi Alim; katkılarınız sayesinde...

Portfolyo sunumlarını geliştirmemiz için önerileriniz ve eklemek istedikleriniz

Her şey çok güzeldi, bir şey ekleyemem.

Damla Sınıfı Bahar OYAL

IRMAK OKULLARI 1. PYP SERGİSİ: 5 YILLIK SÜREÇ, HEYECANLI PAYLAŞIM VE KUTLAMA

Okulumuz, geçtiğimiz yıl, uluslararası bir eğitim programı organizasyonu olan IBO tarafından onaylandı. Bu yıl onaylama ardından gerçekleştirmekle yükümlü olduğumuz ilk çalışma olan 5. sınıflar sergisi ile öğrenci, öğretmen, okul idaresi ve aileleri, 11 Nisan 2009'da muhteşem bir kutlamayla buluştu.

PYP Sergisi, Elimi Tut ünitesi kapsamında, toplumsal sorumluluklar ile bunları üstlenen vakıf ve dernekler çerçevesinde gerçekleştirildi. Öğrencilerimiz, toplumun ihtiyaçlarını karşılamak ve sorumluluklarını yerine getirmek için kurulmakta ve faaliyet göstermekte olan sivil toplum örgütlerini incelediler, sorunlarını araştırdılar, birer modelini oluşturarak çözüm ürettiler ve ekip halinde çalıştılar.

Çalışmalar süresince öğrencilerimiz, 5 yıl boyunca kazandıkları araştırma, sosyal, düşünme, iletişim ve özyönetim becerilerini sergileme fırsatı buldular.

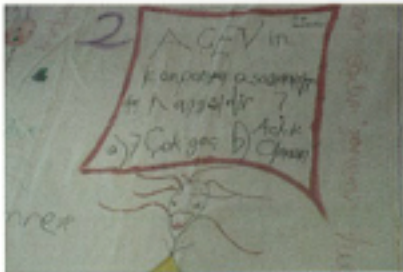
Serginin amacına hizmet eden en önemli kısım, geçtiğimiz aylar süresince yapılan toplantılar aracılığı ile oluşturuldu. Kasım ayında başlayan çalışmalarda, eğitim, kültür sanat, sağlık, afet, çevre, çocuk ve yetişkin vakıf ve dernekleri üzerine çalışmak amacıyla, tüm 5. sınıf öğretmenlerimiz ve 5. sınıf öğrencilerinden oluşan ekiplerini oluşturduklar. Öğrencilerimiz, mentor öğretmenlerinin rehberliğinde yaptıkları röportaj, anket, araştırma, video ve fotoğraf çalışmalarını, günlüklerini ve iletişim yöntemlerini arşivlediler.

Sergi günü, sergi alanında birbirinden farklı sonuç ürünleri ve süreç ölçümleri, PYP eğitiminin öğrencilerimize 5 yıl boyunca kazandırdığı becerilerin en açık kanıtı oldu.

Eğitim grubu öğrencileri, eğitim vakıf ve dernekleri üzerine yaptıkları araştırmalar ve anketler sonrasında, işitme engellilerin Türkçe eğitimi üzerine, işitme engelli kısa film yönetmeni Adem Ruhbaş ile yaptıkları röportajı kısa film olarak sundular. Hazırladıkları 25 metre karelik dev yer oyunu ile katılımcıları, eğitimin çeşitli vakıf ve dernekleri hakkında bilgilendirdiler.

Toplumun sağlık ihtiyaçlarına çözüm getiren vakıf ve dernekleri inceleyen ekip, Böbrek Vakfı ziyareti sonrasında düzenlenen büyük kermeste toplanan gelir ile vakfa tekerlekli sandalye imkânı sağladı.

Afet süreçlerinde topluma destek veren sivil toplum

Ülkemizin geleceği çocuklar ile ilgilenen sivil toplum kuruluşlarını inceleyen ekiplerden biri ise Küçükyağlı Çocuk Esirgeme Kurumu ziyareti sonrasında, logo, afiş ve broşürler hazırladı. Bir diğeri ise istismar edilen çocuklar üzerine araştırma çalışmaları düzenleyerek, duygularını ifade eden yazı çalışmalarlarıyla süreçlerini tamamladılar.

Bakıma muhtaç yetişkinlerimize hizmet sunan kurumlardan Buket Huzur Evi'ni ziyaret eden bir başka ekip, röportajlar doğrultusunda ihtiyaçlara değinen bilgilendirme çalışmaları düzenledi.

kuruluşlarını ele alan ekip, AKUT ziyareti ardından, toplumu afet durumunda daha bilinçli hareket etmeye yönlendiren bilgilendirme çalışmaları düzenledi.

Görsel Sanatlar temelli "Kültür Sanat" ekibi ise anketler, bilgilendirme panoları ve atık malzemelerden oluşan modellerle süreçlerini tamamladılar.

Müzik eğitimi temelli Kültür Sanat ekibi, Irmak Müzik Vakfı'nı kurarak, okulumuz Kültür Merkezi'nde konser düzenledi. Konserden elde edilen gelir ile Ordu'nun Akkuş ilçesine bağlı Haliluşağı Musullar Köyü'ndeki Haliluşağı Musullar İlköğretim Okulu'na blok flüt, müzik defteri, müzik kitabı ve nota sehпасı gönderildi.

Çevre sorunlarına çözüm bulmak için çalışan vakıf ve dernekleri inceleyen ekip ise Nezahat Gökyiğit botanik bahçesi ve çeşitli sera gezileri ve tohum inceleme çalışmaları ardından, çevreye olan duyarlılığı geliştirme amacıyla kendi serasını oluşturdu ve bilgilendirme çalışmaları yaptı.

Küçük gruplar halinde yürüttükleri çalışmalar dışında, mentor öğretmenleri rehberliğinde tüm 5. sınıf öğrencileri, PYP sergi günü açılışı için, kurtarma operasyonu temalı drama ve dans gösterileri de sergilediler.

IRMAK OKULLARI 1. PYP SERGİSİ: 5 YILLIK SÜREÇ, HEYECANLI PAYLAŞIM VE KUTLAMA

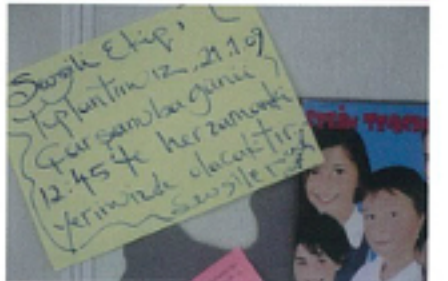
Tüm bu çalışmalarla ek olarak, PYP eğitiminin önemli özelliklerinden biri olan aileleri eğitim sürecine katma uygulaması, ilki gerçekleştirilen PYP sergisi süresince başarı ile gerçekleşti. Öğrencilerimizin aileleri ve yakın çevreleri, öğretmenleri rehberliğinde düzenlenen toplantılar aracılığı ile tüm ekiplerin çalışma süreçlerine dâhil oldular. Düzenlenen kermeste ailelerimiz, yaptıkları hazırlıklar ve oluşturdukları aktiviteler ile öğrencilerimizin amaçlarını gerçekleştirme süreçlerine büyük katkıda bulundular. Sergi günü, sergi alanını dikkatle inceleyerek, sunum ve aktivitelere katılarak, geri bildirim formları doldurarak ilgili ve bilgili birer PYP ailesi olduklarını kanıtladılar.

Sergi süresince, öğrencilerin tuttukları günlükler, öğretmenleri ve ekip arkadaşları ile kurdukları iletişim şekil ve içerikleri, anket ve röportajlar sırasında oluşturdukları temalar incelendi. Hem öğrencilerin hem de sergi ziyaretçilerinin yaptıkları geri bildirimlerde, sorumluluk alma, işbirliği içinde

çalışma, planlama, bilgi edinme, analiz, sentez, değerlendirme, veri toplama ve kaydetme, araştırma bulgularını uygun medyayla sunma, organizasyon, mekânsal bilinç ve büyük- küçük kas becerilerinin 5 yıl içinde nasıl ve ne derece geliştiği açık şekilde ortaya kondu.

Hayat boyu öğrenme felsefesini içselleştirmiş PYP öğretmenleri olarak, bizlere böyle güzel bir kutlama günü yaşattıkları için öğrencilerimize, eğitim politikası doğrultusunda hepimize çeşitli imkânlar sunan okul idaremize ve bizleri bu süreçte yalnız bırakmayan ailelerimize teşekkürlerimizi sunarız.

Selin Gülel
İngilizce Öğretmeni

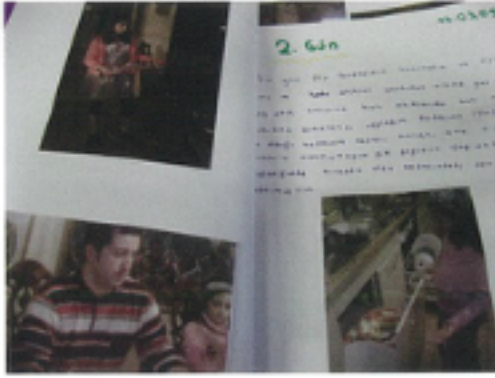

MYP OTORİZASYONU: ADIM ADIM SONUCA DOĞRU

2007 yılında elde ettiğimiz PYP otorizasyon başarısının ardından sıra MYP otorizasyonuna almaya geldi. Bu sebeple okulumuz şubat ayında IBO bürosundan görevlendirilen bir yetkili tarafından ziyaret edildi. Başarılı geçen iki günlük denetimin ardından okulumuzun 2009 - 2010 Eğitim - Öğretim yılı içinde otorizasyona hazır olacağı bildirildi.

Tüm dünyada uygulanan ve geçerliliği kanıtlanmış bu program ile öğrencilerimizi gelecekte önemli bireyler olmaları için gerekli olan bilgi ve beceriler ile donatırken yurtdışı ve belki de yakın zamanda yurtiçi üniversitelere kabul esnasında onlara önemli kapılar açacak olan MYP sertifikasını vermek artık en önemli hedefimiz. **Sibel ERDİK Matematik öğretmeni**
MYP Koordinatörü

“GEZMEYE GİDİYORSAK KARTPOSTAL YOLLUYORUZ”

Yarıyıl tatilinde 6. sınıf öğrencilerimizden Sosyal Bilgiler dersimizin "Yeryüzünde Yaşam" ünitesi ve Fen ve Teknoloji dersimizin "Kuvvet-Hareket" ünitesi kapsamında ortak bir çalışma yürüttüler. Öğrencilerin gerçekleştirdikleri koordinat sistemi ve yol-sürat-zaman grafiği çizme konularında gittikleri yerleri bizlere bir kartpostalla anlatmalarını istedik. Bu çalışmayla amacımız her iki disiplinin de yaşamla bağlantısını sezdirmek ve bilginin yapınmasını sağlamaktı.

“GERİ DÖNÜŞÜM ALBÜMÜM” ÇALIŞMASI

6. sınıf öğrencilerimiz Sosyal Bilgiler dersi "Ülkemizin Kaynakları" ünitesinde doğal kaynaklar, bu kaynakların kullanımları, yarattıkları zenginlik başlıkları etrafında çalışmalar yaparken kaynakların korunmasına dair bilinç geliştirdiler.

Öğrencilerimizin "Peki biz ne yapabiliriz ki?" sorusuna yanıt olarak üretilen bu çalışmada, uygulaması basit, sonuçları önemli bir çözüm önerisi olarak "Geri Dönüşü" adı altında bir proje üretildi.

Öğrencilerimiz, öğrenmelerini on gün süreyle bu çalışmayı yakın çevreleriyle paylaştılar. Evlerinde ve konuştukları insanların evlerinde atıkların "Kuru" ve "Yaş" olarak ayrıştırılmasını sağladılar. Tüm bunları fotoğraflayarak albüm haline getirdiler ve paylaşarak bilgilerini yaydılar.

“OSMANLI GAZETESİ ÇALIŞMASI”

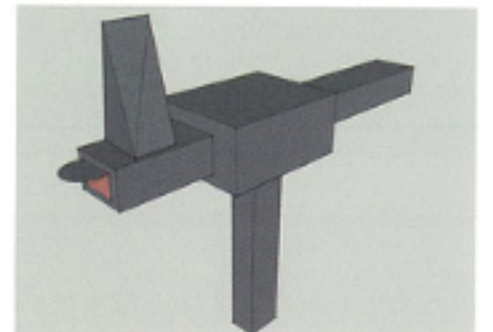
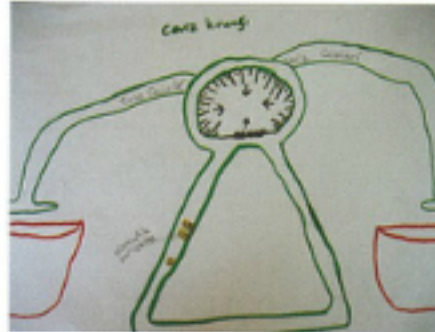
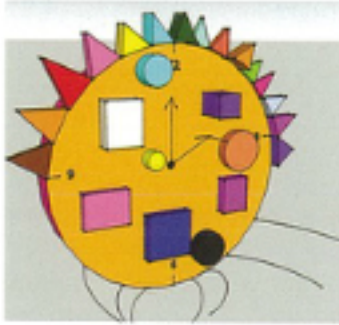
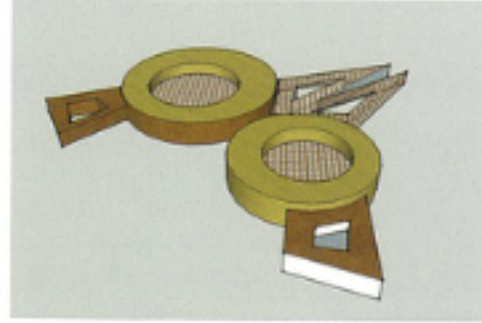
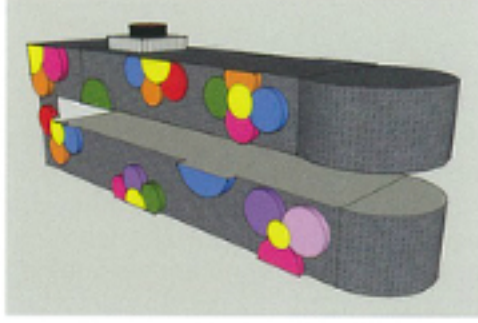

7. sınıf öğrencilerimiz Sosyal Bilgiler dersi "Türk Tarihinde Yolculuk" ünitesinde Osmanlı İmparatorluğu başlığını geniş biçimde ele aldılar ve öğrendiler. Öğrencilerimizin zaman ve mekân algılarını ve tarihsel duygudaşlık kurma becerilerini geliştirmek, öğrenmelerini yapılandırmak için onlardan günümüz gazetelerini içerik ve biçim bakımından inceleyerek bir Osmanlı gazetesi oluşturmaları istendi. Öğrencilerimiz, Osmanlı Devleti'nin bir dönemini seçerek "**Ben, o dönemde yaşasaydım ve bir gazete çıkarsaydım bu gazetede hangi haberler olurdu? Gazetenin dili nasıl olurdu? Gazete hangi haberlerle ilgi çekici hale getirilebilirdi? Nasıl daha çok insana seslenirdi?**" sorularına yanıt aradılar. Sonuçlar oldukça eğlenceli ve gerçekçiydi.

7. SINIFLAR METAL EV ÜRÜNLERİ TASARIMLARI

7. sınıflar Teknoloji Tasarım dersinde yaşamlarında kullanılan aletlerden yola çıkarak kâğıt üzerinde ve elektronik ortamda özgün tasarımlar geliştirdiler. Öncelikli olarak resim atölyesinde, günlük yaşamda kullanılan aletlerin yaşamımızı kolaylaştırması üzerine akıl haritası yapılarak günlük hayatta kullanılan aletlerin listesi çıkarıldı. Öğrenciler akıl haritası yaparken ve listeleri oluştururken çevre bilincini geliştirmiş oldular. Listedeki bir alet seçilerek o aletin geliştirilmesi üzerine eskiz yapıldı. Eskizlerden yola çıkarak çözüm

önerilerini kâğıt üzerinde çizdiler. Sonrasında bilgisayar atölyesinde "Google Sketchup" programını kullanarak çalışmalarını bilgisayar ortamında üç boyutlu olarak tasarladılar. Tasarlanan üç boyutlu modeller, doku ve renklerle zenginleştirildi. Bilgisayar ve resim tekniklerinin birlikte kullanılarak çalışıldığı, tasarım anlamında iki ayrı derste farklı kazanımlar elde ettikleri başarılı bir çalışma oldu. Tasarımları oluştururken sorun çözme, karar verme, yansıtma ve üç boyutlu düşünme becerilerini geliştirmiş oldular.

"GÜNLÜK ÇALIŞMASI"

8. sınıf öğrencilerimize T.C İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük Dersinde **"Sen günlük tutma alışkanlığı olan ve Milli Mücadele Dönemi'nde yaşayan bir Osmanlı yöneticisi, Kuvayimilliyeci ya da azınlık vatandaşı olsaydın biz yıllar sonra o günlükte neler okurduk?"** dedik ve ortaya tarihsel sürece uygun, insani boyutları atlanmamış örnek çalışmalar çıktık.

8.SINIFLAR MATEMATİK-RESİM ORTAK ÇALIŞMASI: FRAKTALLAR

8. sınıflar matematik dersinde öğrendikleri "fraktal" konusunu teknoloji tasarım derslerinde çizimlerle geliştirdiler. Matematik dersinde öğrendikleri bilgilerden ve örneklerden yola çıkarak teknoloji tasarım dersinde kendi fraktallarını oluşturdular. Bu sayede yeni bir matematik konusunu öğrenirken, doğayla ve tasarımla bağlantılarını kurabildikleri etkin bir çalışma gerçekleştirmiş oldular.

7. ÇEVRE ŞENLİĞİ

Öğrencilerimizin her seviyede hazırladıkları çeşitli proje çalışmalarını okulumuzda her sene geleneksel olarak yapılan "7. Çevre Şenliği'nde" sergilediler.

Ayrıca 9. sınıf öğrencilerimiz "Çevre Şenliği" kapsamında "İstanbul ve Biz" konulu bir anket çalışması yaptılar.

"Uyguladığımız bu anketin amacı, vatandaşların İstanbul ile ilgili olumlu ve olumsuz görüşlerinden bir istatistik çıkarmaktı. Bunun için bir pazar gününü Kadıköy'de vatandaşlarla paylaşımda bulunarak geçirdik. Uyguladığımız anketler belli bir sayıya ulaştığında istatistik çıkardık. İnsanların görüşlerini almak, bir anketin nasıl yapıldığını öğrenmek güzeldi."

Duygu Minareci 9/B

ÇOCUK ESİRGEME KURUMU ZİYARETİ

24 Mart Salı günü Semiha Şakir Çocuk Esirgeme Kurumu'na gideceğimizi öğrendim ve çok mutlu oldum. Bu anı ipele çekiyordum. O çocukların yaşantılarını çok merak ediyordum. O an geldi, Interact Kulübü olarak Çocuk Esirgeme Kurumu'na gittik.

Servise bindiğimde o çocuklara nasıl davranacağımı uzun uzun düşündüm ve onlara acıdıktan sonra bir abla gibi davranmaya özen gösterdim. Kapıdan girdiğimde bütün çocukların gözlerindeki sevinç ve ışıltıyı fark ettim. Onlardan adeta pozitif enerji aldım. Bazı çocuklar koşarak bizlere sarıldılar. Onları öptük, başlarını okşadık; Biz onlara iyi davrandıkça onlar bize daha çok ilgi gösterdiler. Hepsiniyle teker teker konuştuk. Yaptıkları çalışmalarını bize gösterdiler, biz de onlara motive edici sözler söyledik. Bazı çocuklar çekingen oldu. Çekingen çocukları da oyunumuza kattık. Onlar da bize yanasmaya çalıştılar, biz de onları sevgiyle kucakladık. Öğretmenleri onlara birkaç oyun oynattı. Biz de o oyunlara katıldık ve çok keyifli vakitler geçirdik, fakat son beş dakika, servislere gideceğimizi öğrenince çok üzülüm. Onlarla o kadar güzel eğlendik ki zamanın nasıl geçtiğinin farkına bile varmadık.

Böyle bir paylaşımı herkese tavsiye ederim. O çocukları sevip ziyaret edin, inanın çok mutlu olursunuz.

Tuğba YILDIRIM 8/C

Bugün ilk defa Çocuk Esirgeme Kurumu'na ziyarete gittik. Girişimde çocuklar hemen yanımıza gelip bize sarıldılar. Bu, çok güzel bir duyguydu. Geldiğimizde masalarda oturmuş, boyama yapıyorlardı. Hepsinin resimlerine teker teker bakmaya çalıştım ve güzel çizdiklerini söyledim. Kısıtlı zamanımız olduğu için yanlarında fazla kalamadık; ama çocuklarla zaman geçirdiğim için çok mutlu oldum. Birine ilgi gösterdiğim zaman diğerleri de hemen yanıma gelip, onlara da bakmamı istiyorlardı. Çocuklarla zaman geçirmek çok eğlenceliydi. Çocuk Esirgeme Kurumu'nu tekrar ziyaret etmeyi çok isterim. Bu ilk ve son ziyaretim olmayacak. İyi ki oradaki çocukları ziyarete gittik.

Selva SONAY 8/C

HUZUREVİ ZİYARETİ

Toplum Hizmetini amaç edinen kulübümüzün gönüllüleri olarak Semiha Şakir Huzurevini ziyaret ettik. Oradaki büyüklerimizle sohbet edip, hayat hikâyelerine ortak olduk. İyi, kötü anılarını dinleyip, beraber güldük, ağladık. En çok da nasihat dinledik, bizi hayata karşı korumak isteyen sevgili büyüklerimizden. Ve hüznü veda saati geldiğinde onlardan şu duygularla ayrıldık: insanlar yaşlansa da, sevgiler yaşlanmamalı. Yaşlılarımızı sevip, sayıp ve onları daima korumalıyız!

Interact Kulübü Öğrencileri

INTERACT KULÜBÜ

INTERACT Kulübü olarak okulumuzda düzenlenen JIMUN Konferansı ve ROMEO & JULIET tiyatro gösterisi için anı tişörtleri hazırlattık. Bu tişörtlerin satışından elde ettiğimiz toplam 800 TL (sekizyüz TL) tutarındaki geliri Bedensel Engellilerle Dayanışma Derneği'ne bağışladık.

GELİN ONLARIN UMUDU OLALIM

Ülkemizde Bilelerce Yardıma Muhtaç Engelli Kardeşimizin; Hasta Besi, Gıda, İlaç, Prefrez, Tekerlekli Sandalye ve Tedavi Yardımı Beklediğini Biliyor musunuz?

Geri Bilgi İçin:
Bedensel Engellilerle Dayanışma Derneği

web: www.bedd.org.tr e-mail: bedd@bedd.org.tr
Tel: (0216) 441 08 34 - 370 81 66 (pbx)

Derneğin Bilgi Kuvveti 11/12002 ve 2009/2 Sayılı Kararı ile Kamu Yararına Kabul edilmiştir.

WE LEARN, WE TEACH! Öğreniyoruz, Öğretiyoruz!

Interact Kulübü öğrencileri olarak Kasım 2008'den itibaren **her hafta Perşembe günleri** Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nin Yenisahra Eğitim Merkezi'nde 4. sınıf öğrencilerine yönelik **İngilizce Dersi** vermekteyiz.

Dönüşümlü olarak tüm Interact öğrencilerinin

katıldığı bu projemizde; konu, ders anlatımı ve ders materyalleri tamamen biz öğrenciler tarafından hazırlanmakta olup, bu sayede hem kendi bilgimizin farkına varıyor, hem de kendimizden küçüklere ve imkanı dar olan çocuklara yeni bir şeyler öğretebilmenin hazzını yaşıyoruz.

INTERACT Kulübü

We, as 8th graders worked on a project about 'Cultural Awareness'. In this project we researched different countries' traditions, food styles, literature etc.

While working on this project we realized that all countries are somewhat different from each other.

However they have many common points to share aswell..

Through this project we have found out that we all share the same planet even though we are all different from each other.

Another topic we studied in class was "Teamwork" on which we prepared a project about our favourite singers and the bands.

Then we all had an opportunity to share our projects with our friends through presentations in class.

Yonca Çopuroğlu 8/A

AKADEMİK BECERİLERİN KAZANILMASINDA YAŞAMSAL DENEYİMLERİN ROLÜ

Yrd. Doç. Dr. Tamer Ergin "Okula Hazırlıkta ve Okul Yaşamını Sürdürmekte Eğitimsel ve Yaşamsal Deneyimler" başlıklı bir konferans vermek üzere 4 Nisan 2009 Cumartesi günü aramızdaydı.

Ana sınıfı ve ilköğretim 1. kademe velilerimizin katılımıyla gerçekleşen bu oturumda, çocuklarımızın eğitim yaşantısındaki başarılarının belirleyicisi olan ve akademik becerilerin temelini oluşturan bilişsel işlevlerin gelişiminde, ev ortamındaki yaşamsal deneyimlerin önemli belirleyiciler olduğu çeşitli örneklerle vurgulandı. Çocuklarının akademik beceriler kazanmaları ve bu becerileri geliştirmeleri konularında soruları olan velilerimizin sorularına yanıt aldıkları verimli bir paylaşım gerçekleştirildi.

Eğitim-öğretim yılı başından bu yana Rehberlik Servisi olarak Yrd. Doç. Dr. Tamer Ergin ile sürdürdüğümüz çalışmaların sonuna yaklaşırken çalışmalarımızdan örneklerle 18 Nisan 2009 tarihinde Sabancı Üniversitesi'nde düzenlenen "Eğitimde İyi Örnekler" konulu konferansa katıldık. Bu konferansta okuma-yazma ve matematik gibi akademik becerilerin kazanılmasında engelleyici faktörlerin belirlenmesi ve bu becerilerin kazanılmasına destek olmak amaçlı hazırlanan program ve çalışmalarımız hakkında eğitimciler ve uzmanlara bir sunum yaptık. Psikolojik Danışmanlarımızdan Ahmet Çetin ve yardımcı sınıf öğretmenimiz Şükran Angay tarafından gerçekleştirilen sunum sonunda aldığımız olumlu geri bildirimler, önümüzdeki yıllar için planladığımız çalışmalar konusunda bizleri oldukça yüreklendirdi.

MESLEK TANITIMLARI

Günümüzde, meslek seçimi bir gelişim görevi olarak kabul edilmektedir. Gençlerin yaşamlarındaki bu önemli görevi sağlıklı bir şekilde gerçekleştirmeleri için kendilerini ve meslekleri yakından tanımalarını gerekir. Kendi özelliklerinin, yeteneklerinin ve ilgi alanlarının farkında olan gençler; meslekleri de yakından tanırlarsa, en uygun mesleği seçme fırsatı elde ederler. Öğrencilerimizin meslekleri tanımaları için, 12 Mayıs Salı günü paralel oturumlar şeklinde 14 farklı mesleğin tanıtımı yapıldı. Bu tanıtımda velilerimiz ve farklı üniversitelerin öğretim görevlileri bizlere destek oldular. Öğrencilerimizin etkin katılımıyla gerçekleşen meslek tanıtımlarında Bilgisayar Mühendisliği, Endüstri Mühendisliği, Gemi İnşaatı Mühendisliği, Makine Mühendisliği, Diş Hekimliği, Moleküler Biyoloji ve Genetik, Tıp, Hukuk, Grafik Tasarım, İşletme, Mimarlık,

Psikoloji, Halkla İlişkiler ve Uluslar arası İlişkiler meslekleri tanıtıldı. Acıbadem, Sabancı, Okan, Haliç ve Bilgi Üniversitelerinin ve değerli velilerimiz Prof. Dr. Işıl Küçükay, Uzman Psikolog Pınar Kanlıkılıçer, Gemi İnşaat Mühendisi Selim Buğdanoğlu, Avukat Bülent Aral ve Makine Mühendisi Şaban Akça'nın katkılarıyla gerçekleşen meslek tanıtımları önümüzdeki yıllarda da devam edecek.

MODEL UNITED NATIONS

The year of 2008-2009 has been a fantastic and a very active year for Irmak Schools Model United Nations Club. The first conference we attended was THIMUN at Üsküdar American Academy, then we organized an internal JMUN conference, ISJMUN (Irmak Schools Junior Model United Nations), and lastly we attended RCIMUN '09 at Robert College.

ISJMUN '09 was definitely a great experience. Organizing and participating in a JMUN conference was very hard but at the same time very enjoyable for every single participant at ISJMUN. As we want to organize an international JMUN conference, we wanted to practice the art of JMUN with a conference that only Irmak students took part in.

Students from 6th, 7th and 8th grades were the most distinguished delegates, and we MUN club members were honorable chairs,

dear Executive team and the hard-working press team. Every one worked very hard for this conference including delegates, chairs and advisors. In our club meetings, we had made emergency plans for every single problem but the participants of ISJMUN were very obedient and willing to make ISJMUN a unique experience for each and every one of us. My committee, the GA 1 Human Rights Committee, was very obedient. I remember talking to my co-chairs, Melis Yücel and Lisa Archibald, about what we should do if the delegates behave undeplomat-like, but the participants proved to be very mature and very nice people who were involved in politics. We were amazed by the ability of the participants to be so involved, so political and so diplomat-like. After all, it would be wrong to ignore the help we got from our advisors, especially Nizamettin Turan, who helped us with every single detail and made many sacrifices and our other advisors who worked hard at the Approval Panel. Also Mr. Secretary General, Ali Soruşbay, was very committed and very practical. Now when I think of the future of Irmak Schools MUN club, I see the following delegates going to the Hague, going to New York, going to wherever they want to go as they have a very clear future in front of them.

RCIMUN (Robert College International Model

United Nations) was also very nice. It was a success for us as we were admitted to the conference as 2 countries -Switzerland and St. Kitts and Nevis- and a

defense team member at RCMICC (Robert College Model International Criminal Court. RCIMUN was the first conference of some of our dear friends; Ece Hamdioğlu, Nazlı Eda Ateş, Alper Tüzün, Tays Boynuncoğlu, Lisa Archibald and Özgü Güner but

we also had many experienced delegates such as Ela Battaloğlu, Can Gözgülü, Melis Yücel, Zeynep Oktay, Esra Soruşbay. This year RCIMUN took the form of RCMICC (Robert College Model

International Criminal Court) for me as I attended as a defense lawyer of Mr. Georges Ruggiu. MICC was a very different and

challenging experience for me and for Robert College as it was the first time MICC was being organized in Turkey. A few weeks before the conference, when I received an e-mail stating I had been admitted to MICC as a defense lawyer of Georges Ruggiu, I hadn't had an idea who he was. As I started reading articles about him, I realized that being in the defense team of Georges Ruggiu was going to be challenging. For all those who wonder who he is, during Rwandan conflict, Georges Ruggiu was a broadcaster and made broadcasts urging the Hutu nation to kill the Tutsis without heed. And his actions, when combined with Mr. President's death, lead to the big Rwandan Genocide which resulted in the death of about 1.000.000 people. He was being judged for incitement for genocide. My team consisted of 3 participants and we tried to prove that Georges Ruggiu was an innocent man who had been brainwashed. I believe that we did what we could have done for him. The schedule of RCMICC was different than that of RCIMUN, as our sessions were full of lectures. We were given special trainers as defense, prosecution and judges. After all, I realized how hard and challenging it would be to be a lawyer. It must be very tricky, in real life, to be committed to law but also defend someone who ignored the law.

RCMICC had a special meaning for RCIMUN, as the chairman of TIMUN (the most prestigious MUN conference at the Hauge) was there to watch the case of Mr. Ruggiu for she had a special interest in the Rwandan politics. After watching our case, she made a speech stating that she would also organize MICC in the Hague, as she was very pleased with the case. This made us very proud. For those who wonder how many years Mr. Ruggiu got, he was given 18 years of imprisonment for the judges accepted the mitigating circumstances.

Lastly I want to congratulate every delegate; Zeynep Oktay, Esra Soruşbay, Ela Battaloğlu, Melis Yücel, Burak Can Gözgülü, Ece Hamdioğlu, Lisa Archibald, Nazlı Eda Ateş, Tays Boynuncoğlu, Alper Tüzün, Özgü Güner for being courageous enough to take the responsibility of being a MUN delegate. I want to thank our school headmaster Mr. Atilla Küçükayıkçı for making it available for us to organize ISJMUN and attend RCIMUN and every ISJMUN participant for their involvement, and lastly Mr. Nizamettin Turan whom I neither have enough space nor enough words to thank his commitment to his students and to Model United Nations.

Serra Battaloğlu 10 TM B

ANAOKULU GEZİLERİ KARTAL HALK EKMEK

15 Nisan Çarşamba günü, anaokuluyla Kartal Halk Ekmek Fabrikası'na bir gezi düzenledik. Öğrencilerimiz her gün soframıza gelen ekmeğin nasıl yapıldığını görmek için gittiğimiz ekmek fabrikasında hamurun karıştırılması, parçalara ayrılması, dinlendirilmesi, üzerinin çizilmesi,

pişmesi, makinelerle el değmeden hazırlanmasını izlediler; fabrikanın temizliğine ve teknolojinin kullanımına hayran kaldılar. Gezi sonunda ikram edilen sıcacık ekmekleri iştahla yiyen öğrencilerimiz, İstanbul Kartal Ekmek Fabrikası'na yaptığımız bu geziden çok keyif aldılar.

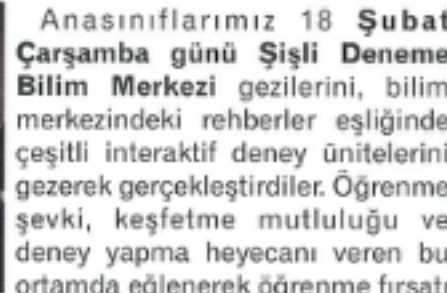
MİGROS

Damla sınıfının PYP üniteleri "Markete Yolculuk" kapsamında Caddebostan Migros'a bir gezi düzenlediler. Öğrencilerimiz, çeşitli reyonları gezerek gözlem yaptılar ve satışa sunulan ürünlerin i

nelere dikkat edilerek reyonlara yerleştirildiği hakkında bilgi edindiler. Reyonlardan almak istedikleri ürünleri seçen öğrenciler, keyifli bir alışveriş yaptılar.

ŞİŞLİ DENEME BİLİM MERKEZİ

Anasınıflarımız 18 Şubat Çarşamba günü Şişli Deneme Bilim Merkezi gezilerini, bilim merkezindeki rehberler eşliğinde çeşitli interaktif deney ünitelerini gezerek gerçekleştirdiler. Öğrenme şevki, keşfetme mutluluğu ve deney yapma heyecanı veren bu ortamda eğlenerek öğrenme fırsatı buldular.

ÖZGÜRLÜK PARKI

Anaokulu olarak Özgürlük Parkı'na bir gezi düzenledik. Öğrencilerimiz; ilkbaharın gelişiyle doğadaki değişiklikleri gözlemlemeyip kuş cıvıltıları arasında öğle yemeklerini, parkın piknik alanında

yediler. Piknik sonrasında buldukları alanı temizleyerek çevrelerini korumaya yönelik olumlu davranışlar sergilediler.

3. SINIFLAR ÖĞÜMCE CAM OKULU GEZİSİ

4. temamız olan "Maddenin Değişimi" ünitesinde maddenin ısı karşısında değişim göstermesi konusundan yola çıkarak 3 Mart 2009'da Beykoz Öğümce Cam Okulu'na 3. sınıflar olarak gezi düzenledik. Gezide öğrencilerimizin, ısı karşısında maddenin değişim gösterdiğini yaparak, yaşayarak; yerinde gözlem ve inceleme yaparak öğrenmesini amaçladık. Öğrencilerimiz bu geziden oldukça yararlı bilgilerle döndüler.

Öncelikle camın ham maddesini, camdan oluşturulan yeni maddeleri, camın nasıl ve hangi aşamalardan geçerek şekillendiğini hem görerek hem de öğretmenlerin anlatımlarından öğrendiler. Sınıfta öğrendikleri bilgilerle burada edindikleri bilgileri karşılaştırma olanağı buldular. Sordukları sorularla maddenin değişimi ve oluşumu konularındaki bilgilerini özümlediklerini ortaya koydular.

Camın değişim ve oluşum süreçleri hakkında bilgi dağarcıklarını genişleten öğrencilerimiz, bildiklerini ve gördüklerini "Füzyon Çalışması" yaparak uygulama şansı elde ettiler. Her birinin hayal gücünün ve zevkinin bir yansıması olan füzyon çalışmaları, öğrencilerimizin eğlenceli dakikalar geçirmesine imkan sağladı.

3. Sınıf Öğretmenleri

Biz, 3. sınıflar olarak Öğümce Cam Okulu gezisine gittik. Gezimiz sırasında bir sürü camdan biblo, tabak, duvar süsü vb. şey hatta camdan örümcek ve deniz kabuğu bile gördük. Tüm bunlar ile buradaki fırınların, girişte gördüğümüz, camdan yeşil kayaların fotoğraflarını çektik. Gezimizde, verilen bilgilerle ilgili notlar aldık. Hatta biz bile camdan tabaklar ve panolar yaptık. Sonra camların yapıldığı atölyeye gittik, bize üfleme camı anlattılar.

Cam okulunda; deniz kabukları, geyikler, yunuslar, simitler, kelebekler gibi şeyler de gördük. Sonra cam

Biz, 3. sınıflar olarak Öğümce Cam Okulu'na gittik. Cam okulunda öncelikle okulun girişini gezdik. Bir sürü biblo, tabak vb. süs eşyası gördük. Bunların bazıları yemek yerken kullanabileceğimiz eşyalardı; mesela bir sürü bardak ve kaşık gördük. Camdan balonlar bile yapılmıştı. Burayı biraz gezdikten sonra bu eşyaların yapıldığı yere yani cam fırınlarının, sıvı camların ve renkli camların yapıldığı yere gittik. Buradaki aletler çok ilginçti, burada kancaya benzer aletler vardı. Bunların sıcak camda nasıl kullanıldığını bize gösteremediler; çünkü fırınlar elektrikler kesildiği için çalışmıyordu. Bunun için de fırındaki sıcak camlar üzerinde çalışma yapamadık; ama oranın fotoğraflarını çektik ve oradaki görevliler de bize bu aletlerin kullanımını ve üç farklı fırının çalışmasını teker teker anlattılar. Bazılarımız buranın hem fotoğraflarını çektik hem de gördüklerimizle ilgili notlar aldık. Burayı gezdikten sonra, oraya gelenlerin tabak ya da pano yaptığı bir atölyeye gittik; oradaki masalara oturduk. Bütün

okulunun içindeki hediyeelik eşya dükkanına gittik. Çıkışta bir adam camdan bir semazen yaptı. Müzik öğretmeni içi açık camdan bir boru yaptırtıp onu kaval olarak kullandı. Hediyeelik eşya dükkanından ben de el ısıyla çalışan bir aşk ölçer, camdan yapılmış on tane minik kaşık ile anneme bir kül tablası aldım. Bazı öğretmenler de hediye aldılar, sonra servise binerek okula geldik. Çok eğlenceli bir gün geçirdik ve bir sürü şey öğrendik.

Zeynep YILDIZ 3/A

masaların ortasında ikişer üçer tane küçük cam parçasının olduğu kâseler; yine her masada yaklaşık on santimetre olan bir cam parçası vardı. Bunlar en azından bir tabak büyüklüğünde idi. Camın üzerinde bir kâğıt vardı, bu kâğıdın üzerinde "Bunu ben yaptım." yazıyordu. Bir de pano mu yoksa tabak mı istediğimizi yazmamızı isteniyordu; biz, okulumuzu ve sınıfımızı da yazdık. Daha sonra o camların üzerine de küçük camlar ile bir şeyler çizdik, çok güzel oldu. Oradan çıkınca hediyeelik eşya bölümüne gittik. Oradan renkli kaşıklar aldım. Bazılarımız ise oradaki başka eşyalardan aldılar. Çıkışta bir öğretmen camdan semazen yapmayı gösterdi. Çok büyük bir ısı karşısında cam eriyor ve bizim istediğimiz şekilleri alıyordu. Üfleince de balon gibi şişiyordu. Çok güzel bir gezi oldu. Camın nasıl oluştuğunu ve ısı yoluyla maddede meydana gelen değişimi öğrenmiş olduk.

Damla US 3/A

2. SINIFLAR MİGROS GEZİSİ

"Paranın Kullanımı" ünitesi ile ilgili olarak "Gereksinimlerimizi karşılamada paranın kullanımı tüketimi etkiler." temel fikrini sorgulamak amacıyla Caddebostan Migros'a gittik.

Öğrenciler alışveriş listelerine önceden belirledikleri iki ihtiyacı ve bir isteği yazarak alışveriş yaptılar. Tüketim maddelerinin çokluğu ve çekiciliği, bazı öğrencileri listeye bağlı kalmak konusunda

zorladı. Kendini kontrol etme becerilerinin gelişmesi açısından bu durum tüm öğrenciler açısından olumlu bir deneyimdi.

Bilinçli tüketiciler olma yolunda gelişen öğrenciler, paranın kullanımının ne kadar etkili olduğunu, reklamların yaşamımızdaki yerini ve önemini, günlük yaşamdaki gözlemlerini ve deneyimlerini uygulama fırsatı buldular.

2. SINIFLAR ZOOLOJİ MÜZESİ GEZİSİ

"Yaşamak İstiyorum" ünitesi ile ilgili olarak "Hayvan çeşitliliğinin devamı, çevre bilinci gelişmiş toplumlarla gerçekleşebilir." temel fikrini sorgulamak, amacıyla İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi içinde yer alan Zooloji Müzesi'ne ikinci sınıflar olarak gezi düzenledik.

Öğrencilerimiz müzeyi büyük bir merakla gezdiler. Duvarda postu asılı duran Anadolu Leoparı'nın soyunun tükendiğini öğrenmek öğrencileri üzdü. Goril ve insan iskeletinin birlikte sergilenmesi, öğrencilerin benzerlik ve farklılıkları görmeleri

açısından eğitici bir durumdu.

Özellikle koleksiyon merakı olan öğrenciler, böcek koleksiyonlarını büyük bir ilgiyle izlediler.

Gezegenimizi birlikte paylaştığımız hayvanların, doğal yaşamın olmazsa olmaz canlıları olarak sevmeyi, korunmayı, canlı olarak yaşam haklarına saygı gösterilmeyi hak ettiklerini bilmek, bilinçli bireyler olarak bizim sorumluluklarımız arasındadır. Bireysel bilinç ve sorumlulukların toplumun büyük kesimine yayılması dileğiyle...

5. SINIFLAR BÖBREK VAKFI ZİYARETİ

Sorumluluk; kişinin kendine ve başkalarına karşı yerine getirmesi gereken yükümlülüklerini, zamanında yerine getirmesi zorunluluğudur. Herkes sorumluluklarının farkında mı? Biz sorumluluklarımızın farkında mıyız? Farkında olduğumuz veya olmak zorunda olduğumuz sorumluluklarımızı yerine getirebiliyor muyuz?

Sorumluluk, bireyin en önemli özelliklerinden biridir. Sorumluluk duygusu küçük yaşta, doğal olarak var olan çevre dolayısıyla insanın içinde yer eder. Daha sonra dışarıdan verilen eğitimle yaratılır.

Biz; bizlere yüklenen sorumlulukların farkına

vardık, bunları yerine getirmek adına var gücümüzle çalıştık. Yaşayan olarak... İnsan olarak...

Bu ziyaretimizde; Böhak Genel Başkanı Vahap Acar vasıtasıyla Böbrek Vakfı'nın sıkıntı ve sorunlarının ne kadar büyük olduğunu öğrendik.

Türkiye' de organ bağıışı konusunda sivil toplum örgütlerinin çalışmalarının artmasını istiyoruz.

BAĞIŞLADIĞIMIZ HER KURUŞ, BÖBREK HASTALARINA YANAN BİR MUM OLACAKTIR.

**Neda NACAR-Can MATARACI-Hadi Can İLHAN-Ayça ULAŞ-Bilge KILIÇUZER
5/A SINIFI ÖĞRENCİLERİ**

TOPLUM İÇİN ÇALIŞANLAR

Toplum için çalışanlar konumuzda, sivil toplum kuruluşlarının, insanların ihtiyaçları doğrultusunda yardımlaşma, dayanışma, sevgi, saygı ve hoşgörü çerçevesinde kurulmuş olduklarını öğrendik. Gönüllü çalışan kuruluşları ziyaret ettik, biz de gönüllü bir kuruluş kurarak yardıma muhtaç hasta çocukları araştırdık. Maltepe ve Kaynarca ilçelerinde iki çocuğa özürü sandalyesi, giyecek ve gıda yardımı götürdük.

Sorunlarımızın tümünü tek başımıza çözemeyeceğimizi, toplumun temelini etkileyen sorunlara çözüm bulmak için insanların çeşitli örgütler kurduğunu ve sivil toplum kuruluşlarının etkinlik alanlarına göre sınıflandırıldıklarını öğrendik.

Ayça ULAŞ-Can MATARACI-Hadi Can İLHAN-Neda NACAR 5/A

6. SINIFLAR BALIKESİR GEZİSİ

6.sınıf öğrencilerimize yönelik olarak, Sosyal Bilgiler dersimizin "Ülkemizin Kaynakları" ünitesi kapsamında 17-18 Nisan günlerinde Balıkesir ve çevresine bir gezi düzenledik.

Bu gezi ile öğrencilerimiz tarım ve hayvancılık faaliyetlerini incelemek için Karacabey Harası'nı, madencilik faaliyetini incelemek için Balıkesir Eti Bor Madenleri İşletmelerini ve bor madeniyataklarını; kırsal yerleşmeleri incelemek için ise, Yağcılar Köyü ve Yağcılar Bölge Yatılı Okulu'nu ziyaret etmişlerdir.

Bu gezi ile öğrencilerimiz tarım, hayvancılık ve madencilik faaliyetlerini yerinde görmüş ve bilgilerini pekiştirmişlerdir.

Türkçe-Sosyal Dersler Bölümü

10. SINIFLAR BOLU GEZİSİ

10. sınıf öğrencilerimiz Bolu ve çevresinde göllerin doğal özellikleri ve göllerin çevrelerine beşeri-ekonomik etkilerini incelediler. Gölcük Gölü etrafında harika bir yürüyüşten sonra, Abant Gölü'nü tanıma ve etüt etme fırsatı buldular. Öğleden sonra Sünnet Gölü'nde ise günün yorgunluğunu göl manzarası eşliğinde çıkardılar. Öğrencilerimiz, yağmurlu bir günle baharı karşılamının ve doğayla bütünleşmenin keyfine vardılar.

Türkçe-Sosyal Dersler Bölümü

9. SINIFLAR YALOVA GEZİSİ

Öğrencilerimiz için Mayıs ayının ilk haftası Yalova Ahmediye Köyü'ne bir inceleme gezisi yapıldı. 9. sınıf öğrencilerimiz köy yerleşmelerine ait unsurları yerinde görüp kırsal ve şehir yerleşmelerini karşılaştırma şansı buldular. Başta doğal ortam olmak üzere insanların, fiziki çevrenin, günlük yaşamının, ekonomik faaliyetlerin, meskenlerin, tüketim noktalarının vs. şehre göre nasıl farklılaştığını gözlemle-yebildiler. Ahmediye Köyü sakinlerinin misafirperverliğinde eğlenceli hoş bir gün geçirdiler.

Türkçe-Sosyal Dersler Bölümü

YALOVA GEZİMİZ

Yalova'ya giderken hepimiz çok heyecanlıydık. Otobüste hepimiz oyunlar oynadık, konuştuk ve müzik dinledik. Arabalı vapura bindik ve denizi izlemek için arabadan indik. Bir süre temiz hava aldıktan ve denizi izledikten sonra servise bindik ve Yalova'ya doğru yola çıktık. İlk durağımız yürüyen köşktü. Orada on kişilik gruplar olduk ve köşkü gezdik. Gruplara ayrılmamızın nedeni köşkün hepimizi birden alacak kadar büyük olmamasıydı. Köşkte en çok ilginizi çeken şey orada mutfak olmamasıydı. Bunun nedeni Atatürk'ün yemek kokularından rahatsız olmasıydı. Orada köşkten başka birde ulu çınar ağacı vardı. Bu ağacın ağzından YÜRÜYEN KÖŞK' ün ve Ulu Çınar ağacının öyküsünü sizlere ulu çınarın ağzından anlatacağız:

Sıcak bir yaz günüydü. Hafif bir rüzgar yapraklarını uçuruyordu. O an; deniz, rüzgar ve doğa adeta kardeş gibiydiler. O an; bahçıvan, altımda yavaş yavaş çayını yudumluyordu ve küçük bir dalım köşkün çatısını okşuyordu. Bahçıvan, o dalıma bakmaya başladı. Şiddetli bir rüzgar esti, içimi büyük bir korku kapladı. Bahçıvan kendi kendine "Bu ağacın dalı köşkün çatısına zarar veriyor, kesilmeli" deyince içimdeki korku daha büyüdü. Bir

kolum, bir ev uğruna kesilecekti. Kalbim küt küt atıyordu. Ertesi gün limana yeni bir gemi yanaştı. Yalova'nın çok değerli bir misafiri vardı: Mustafa Kemal Atatürk. O gece gözümde uyku girmediydi, anlaşılan Mustafa Kemal Atatürk'ün durumu benden farklı değildi; çünkü ertesi gün Mustafa Kemal Atatürk buraya gelmişti. Ağacın kenarına oturup özel fincanıyla bir bana bir denize bakarak kahvesini yudumluyordu. Birden bahçıvan Atatürk'ün kulağına bir şeyler fısıldadı. "Bu ağacın dalı köşke zarar veriyor kesilmeli" dedi. Bir anda Atatürk'ün mutlu yüzü, kızgın bir ifadeyle kaplandı. Atatürk'ü daha önce hiç bu kadar kızgın görmemiştim. Kızgın bir şekilde "Hayır, kesilmeyecek!" deyince bahçıvan "Ama efendim köşke zarar veriyor!" dedi Atatürk: "Hayır, ağacın dalı kesilmeyecek, köşkü yürüteceğiz" dedi. O an içim rahatladı, bir gün sonra İstanbul Belediyesi'nin yardımı ile İstanbul'dan raylar getirildi. Mimarlar, işçiler ve ustalar geldi. Raylar, kazılan ev temelini yerleştirildi. Yirmi iki gün sonra ev raylar üzerinde kaydırdı. O kadar mutluymdum ki havalara uçabilirdim. Bu günden sonra bu köşkün adı "Yürüyen Köşk" oldu. Bunu dinledikten sonra teker teker otobüse bindik ve ikinci durağımıza doğru yola çıktık.

Öykü Mete 4/A, Aslı Özden 4/A, Begüm Ortaoğlu 4/A

OYUN OYNADIKÇA

Drama çalışmalarımızda bir kavramı, bir duyguyu, bir düşünceyi ya da bir olayı ele alırken oyuncu süreçler yaşıyoruz. Gözlemlerimizi, deneyimlerimizi, hayal gücümüzü bedensel ve sözel dilimizle yansıttığımız bu oyunlar ile yaratıcılığımızı da geliştiriyoruz.

Tiyatro yazarı, şair ve düşünür Schiller, insanın estetik eğitimi üzerine görüşlerini aktarırken: "İnsan, oyun oynadıkça tam insan olur." demiştir. Biz de drama çalışmalarımızda kendimizi tanıma, kimliğimizi oluşturup ortaya koyma, empati kurma konularında geliştirirken yaratıcı ve eleştirel bireyler olma yolunda ilerliyoruz.

2008 – 2009 Eğitim Öğretim yılında tüm yaş gruplarıyla gerçekleştirdiğimiz çalışmalarda temel amacımız; yaratıcılık, eleştirel düşünme ve empati kurma yetilerimizi geliştirmek oldu.

Anasınıfı öğrencileriyle "su" temasını seçerek üç ayrı gösteri metni oluşturduk. Suyun bitkiler, hayvanlar ve insanların yaşamındaki önemini drama gösterilerimiz aracılığıyla vurgulamak istedik. "Bir Daha Yağmur Yağmasın!", "Dost Ülkeler" ve "Bize Su Getirebilir misiniz?" adlı oyunlarımızı haziran ayında sahneleyeceğiz.

1. sınıf öğrencileriyle "Bu Fotoğraf Ne Anlatıyor?" başlığını belirledik. Dünya çocukları konulu fotoğraflar seçtik. Her sınıf, "Bu çocuk kaç yaşında? Acaba ailesi, arkadaşları kimler? Fotoğrafın çekildiği sırada çocuk neler yaşıyor, neler hissediyor, neler düşünüyordu?" gibi soruların yanıtlarını aradı. Böyle

bir düşünme sürecinin ardından sınıfça birer öykü oluşturdular. Öykülerin doğaçlanmasının ardından "Gizli Bahçe", "Sürpriz Parti" ve "Mutluluk Gemisi" adlı gösteri metinleri oluştu.

2. sınıf öğrencileriyle 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nda sahnelediğimiz "Atatürk Olmak" adlı gösterimizi çalıştık. Aytül Akalın'ın aynı adlı öyküsünü sahneye nasıl uyarlayacağımızı düşündük, öyküye ek sahneler kattık ve rol dağılımını hep birlikte yaptık.

3. sınıf öğrencileriyle "Oyuncakların Öyküsü" konusundan yola çıkarak çeşitli doğaçlamalar yaptık. Bu yaratıcı süreç boyunca biriken malzemelerden yola çıkarak "Oyuncakların Macerası" adlı oyun metnimizi oluşturduk. Kadıköy Belediyesi aracılığıyla izleyicilerimizin getirecekleri az kullanılmış oyuncakları, hiç oynanmış olmayan çocuklara ulaştırdık. Drama gösterimizin bir sosyal sorumluluk projesine dönüşmüş olması bizleri çok mutlu etti.

4.-5. sınıf Drama Kulübü öğrencileriyle birlikte "Çocuk Kitabı mı? Bir Bu Eksikti!" adlı oyunu yazdık. Oyunumuzu ilk olarak 29 Nisan tarihinde 3. Marmara Çocukların Çocuklara Tiyatro Festivali'nde sahneledik. İzleyicilerimizin hayal gücünü harekete geçirip, onları yaratıcı bir yolculuğa çıkarttığımızı düşünen jüri üyesi arkadaşlarımız, oyunumuzu "En Fantastik Oyun Ödülü"ne değer buldu.

Duygu Seda Tomru
Drama Öğretmeni

KORO ÇALIŞMALARI

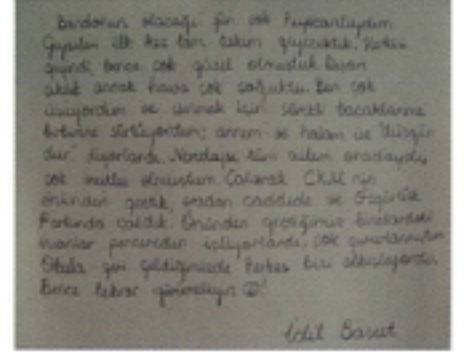
Korumuz her pazartesi günü artık gelenekselleşen koro çalışmalarını sürdürüyor. Sürekli gelişen ve her performans sonrası büyük beğeni kazanan korumuzun küçük sesleri bu dönem 18 Mart Çanakkale Zaferi' nin lise kutlama anma programına konuk olarak katıldı. Programda "Bir Yolcuya" ve okul müzik öğretmenlerimizden Murat Ökdemir'e ait "Çanakkale Destanı" adlı eserlere eşlik etti.

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlamalarında "İstiklal Marşı" nı ve Trallala" şarkısını çift ses, "Hello to All The Children Of The World, Do Re Mi, Akdeniz, 23 Nisan şarkılarını tek sesli seslendirdi.

BANDO TAKIMIMIZ

2008-2009 Eğitim-Öğretim yılında 4. ve 5. sınıflardan oluşan bando takımımız, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nda, okulumuzu temsilen Caddebostan Kültür Merkezi (CKM)'nde çalarak, Selamiçeşme Özgürlük Parkı'nda tören geçişlerini gerçekleştirmişlerdir.

TÖREN ÖNCESİ MÜZİK DİNLETİLERİMİZ

Her yaş grubundan öğrenciyi, eğitimini aldığı enstrüman dalında desteklemek amacıyla her cuma günü okul kapanış töreninden önce okulumuzun "Kültür Merkezi"nde dinliyoruz. Bu etkinlik sayesinde öğrencilerimiz, birbirlerini başka yönleri ile tanıyarak birbirlerine destek olmuş oluyorlar. Enstrüman çalan öğrencilerimizse sunmuş oldukları performansları ile özgüven kazanmış oluyorlar.

SANAT EĞİTİMİ VE ÖĞRETİMİ

Sanat eğitimi; yaratıcılığın ön planda tutulduğu ve hayal gücünün kullanıldığı her öğrencinin kişisel gelişiminin canlandırılmaya çalışıldığı ve desteklendiği bir olgudur. İrmak Okulları'nda verilen sanat eğitiminde hedefimiz bireyin farklı bakış açılarını yakalamasını, kendi yaşantısı ile çevresindeki yaşantı arasında bağlantı kurabilmesini "görmek-fark etmek, anlamak-sezmek, uygulamak-üretmek" süreçlerini geliştirebilmesini sağlamak ve sanatsal öğrenmelerini desteklemektir. Bunun yanında, sanatın en güvenilir ortamda yaşamasını ve uygulamasını sağlamaktır.

7-11 yaş arasında verilen sanat eğitimi, bu hedefleri kapsamaktadır. Yapılan sanatsal etkinliklerde bireyin yaş ve duygusal özellikleri

göz önünde bulundurulmaktadır.

Sanat eğitiminin işlevleri arasında ise; bireyin yaratıcılığının ve sezgi gücünün gelişmesi, araştıran ve sorgulayan bir kimlik kazanması, eleştirel bakış açısı ve eleştirel düşünme yeteneğine sahip olması, görsel duyarlılığının artması, beceri, teknik bilgi ve deneyim kazanması, kendini ifade edebilme, toplumsal ve kültürel yaşamda kendine güvenme, sorumluluk alabilme gibi özellikleri sayabiliriz. Tüm bunların ışığında, sanat insan yaşamında bütünleşmiştir. İnsanın yetişmesinde sanat eğitimi ve öğretiminin önemli bir rol aldığı açıkça görülmektedir.

Görsel Sanatlar Öğretmeni
Saadet İNAN UYAR

TUVAL ÇALIŞMALARI

3. SINIFLAR SERAMİK ÇALIŞMASI

Ben seramik kedileri yaparken başta heyecanlandım, çünkü ilk defa kil kullanıyordum. Nasıl bir şey yapacağımızı da merak ediyordum. Bunun için birer şişe getirmemiz gerekiyordu; ama ne yazık ki ben bunu bilmiyordum. İyi ki kuzenim beni düşünüp bana da bir şişe getirmiş. Herkes hazır olunca yapmaya başladık. Önce şişeleri kille kapladık. Kaplarken üst tarafı ince, alt tarafını kalın

yaptık. Yani şişman bir kedimiz olacaktı. Sonra onları bir süre beklettik. Üstüne kahverengi ve siyah karışımı renkler sürdük ve kuruttuk. Üstünden altın rengi boyayı hafifçe geçtik. Biraz beklettikten sonra kütüphanenin önünde sunduk. Kil ile bir heykel yapmak çok keyifli, el becerilerimizi geliştiren bir çalışmaydı.

Derya İnci US 3/B

3. SINIFLAR MARMARA ÜNİVERSİTESİ GEZİSİ

4. sınıflara "Hayatın Sesi ve Rengi" ünitesinde, ışığın sanatla ilişkisini kurmak amacıyla, perspektif, ışık-gölge konusunun kavratılması için öğrencilere sunum yapıldıktan sonra asetat üzerine perspektif ve ışık-gölge kavramını kullanarak natüremort ve peyzaj çizimleri yaptırıldı. Perspektif ve ışık-gölge konusunu kavratmak için Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nin resim atölyelerine gezi düzenlenerek konu pekiştirilmiş ve gezi sonrasında değerlendirme formlarıyla konu pekiştirilmiştir.

4. SINIFLAR OBJE TASARIMI ve ÜÇ BOYUTLU ÖRÜMCEK TASARIMI

4.sınıf "Objekt Tasarımı" ünitesinde obje tasarımında öğrencilerin üç boyutlu olarak yaratıcılıklarını kullanabilecekleri özgün, malzeme seçimi ve kullanımı öğrencilerin gelişim özelliklerine uygun olabilecek; iletişim, özgüven, sosyal ve düşünme becerilerini kullanabilecekleri; paylaşım içinde olunabilecekleri bir konu bulunması için örümcek tasarımı çalışması

planlandı. Üç boyutlu çalışmaya geçilebilmesi için gerekli görsel ve yazılı kaynaklar taranıp araştırma becerileri geliştirilip bunların iki boyutlu olarak çizilmesi ve daha sonra üçüncü boyuta yaratıcılıklarını kullanarak atık malzemelerle iletişim, paylaşım becerilerini kullanarak grup çalışması ve çalışmanın tamamlanması sağlandı.

4. SINIFLAR ROMA DÖNEMİ SANATI ÇALIŞMASI

4. sınıflarla ünitemizde yer alan Roma Dönemi sanatı hakkında yazılı ve görsel kaynaklardan araştırma profilini geliştirici ön hazırlık yapmaları istendi. Roma Dönemi sanatı hakkında sunum yapıldıktan sonra dönemin resimlerinden yola çıkarak, görsel tasarım öğelerini ışık-gölge, perspektif, renk gibi öğelere dikkat edilerek iki boyutlu çalışmalar yapıldı.

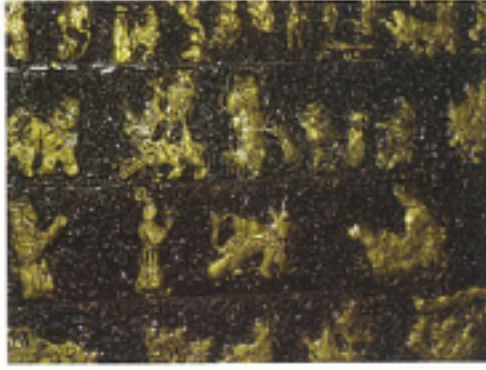

HİTİT SANATI

Resim dersinde Hitit Sanatı konusunu işledik. Resim Öğretmenimiz Hitit Sanatı hakkında bize bilgiler verdi ve slaytlar gösterdi. Hitit Güneşi hakkında birçok resim gördük. Kaya kabartma tekniğini kullanarak, bazı resimler çizdik, çizdiklerimizin üstünü kil ile kapladık, onları tahtaya yapıştırdık; kaş, göz yaptık ve süsledik.

Öğretmenimizle yaptığımız bu çalışmayı çok beğendik. Hitit Güneşi'ni herkes çok sevdi ve beğendi. Öğretmenimiz bu çalışmayı bize sanki o devirlerde yaşıyormuş gibi anlattı. Hititler hakkında birçok bilgi öğrendik.

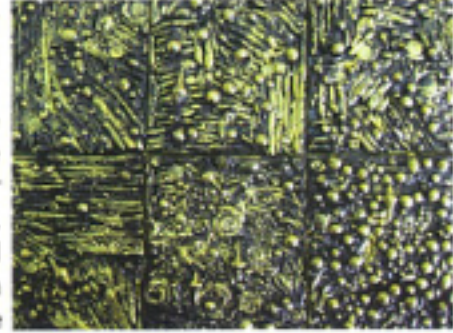
Dilay Janset HAKKO 2/A

SERAMİK PANOMUZ

Seramik panosunu yaparken çok meraklıydık. İçimizde yeni bir şeyler yapmanın ve öğrenmenin heyecanı vardı. Öğretmen her masaya küçük boyutta tahtalar dağıttı ve üstüne değişik şekiller çizerek bir desen oluşturdu. Desenleri çizerken arkadaşlarımızla ortak kararlar aldık ve bu şekilleri çizdikten sonra çizgilerinin üstünden kille geçtik, içini kille doldurduk ve şekil verdik. Sonra üstüne boncuklar dizdik. Çok güzel bir görünüm kazandı. Boncuklar çok renkli olduğu için çok göz alıcı oldu. Sonra üstüne tutkal sürdük ve boncuklar kilin üzerine yapıştı. Tutkal sürmemizin nedeni kil kuruyunca boncukların düşmemesiydi. Onun üzerine yıldızlı sarı boya sürdük ve sonra tüm tahtaları birbirine yapıştırdık. Çok güzel bir pano oluştu. Bir şeyler yaratmanın keşfetmenin heyecanını duydum.

Göktaş ŞİRİN 3/B

5. SINIFLAR ATIK MALZEME ÇALIŞMASI

5. sınıflarla yaratıcılığı geliştirici, özyönetim becerisi kazandıran, görsel tasarım ilkeleri çerçevesinde çalışmalar yürüttük, buna göre iki boyutlu yüzeye, farklı atık malzemeler kullanarak, canlılar konusunda daha önce hazırladığımız görsel materyalleri çalıştık. Ortaya paylaşımcı, iletişim kurarak, risk alarak özgün işler çıkarıldı.

EFSA NELERİ RESİM LEMEK

Geçmişe ait efsaneleri ve zaman zaman kitaplardan okuyarak zaman zaman kulaktan kulağa gelen olayları tartışarak, inceledik. Daha sonra aklımızda canlanan hikâyeleri strafoları kullanarak resme aktardık. Hikâyeleri strafora çizdikten sonra ahşap uçlarla oyma işlemine başladık. Bu alanların ortaya çıkarmak içinde pastel boya ile strafor dokusunu bozmadan renklendirdik. Böylece hem alçak rölyef çalışması yaptık hem de efsaneleri farklı bir teknikle yorumlayarak yeniden hayata geçirdik.

Eda VATAN 6/A

OKUL SONRASI KURSLAR

Resim bölümü olarak 2008-2009 öğretim yılında da ilköğretim ve lise sınıflarına yönelik olarak görsel sanat alanında ilgili ve gelişime açık öğrencilerimizi desteklemek amacıyla okul sonrası kurslar açılmıştır. Çocuğun kendi yetenekleri doğrultusunda sanatın herhangi bir alanına yönlendirilmesi onun kendini ifade etmesinde,

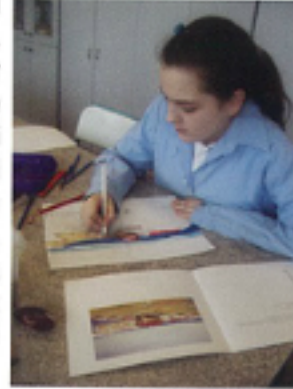
duygusal paylaşımına ve bunun sonucunda da sosyal gelişimine olumlu etkiler sağlayacağı hedeflenmiştir. Öğrencilerimiz sanatsal donanımlarının yanı sıra el-göz koordinasyonu, yaratıcılık, iletişim gibi bir çok beceriyi geliştirme imkanı bulurken son derece keyif aldıkları sanat dolu saatler geçirdiler.

6. SINIFLAR SANATÇI TANITIM AFİŞLERİMİZ

Resim atölyesinde sanat kitaplarından ve dergilerden bazı Türk ressamlarını tanıtan afiş çalışmalarını inceledik. Sonrasında bir Türk sanatçı seçerek hakkında bilgi topladık. Daha sonra seçtiğimiz sanatçıyı tanıtmak için afiş çalışmamızı oluşturmaya başladık. Afişlerimizde sanatçının bir eserini seçerek resimle yorumladık. Sanatçının ismini bazen de hakkında çeşitli bilgileri afişimizde farklı yazı karakterleri kullanarak çizdik. Böylelikle diğer arkadaşlarımıza Türk sanatçıları tanıtmak amacıyla hazırladığımız afişimizi tamamlamış olduk.

Eda SEZER 6/A

7. SINIFLAR ESERLERİMİZ NEREDE?

7. sınıflar Görsel Sanatlar dersinde "Çocuk ve Müzecilik" projesi kapsamında ülkemizden yurtdışına kaçırılan eserlere dikkat çekmek adına bir çalışma yürüttüler. Öncelikli olarak okul kütüphanesinde eser kaçakçılığıyla ilgili araştırma yaparak bu konudaki haberlerden dokümanlardan bilgi topladılar. Sonrasında bu bilgiler ve

dokümanlar ışığında bu konuya dikkat çekmek adına bilgi afişleri hazırladılar. Eserlerle ilgili resimlerin, kaçırılan eserler hakkındaki bilgilerin, eserlerin kaçırılışları, bu konuda alınan önlemlerin, kaçırılan eserlerin ülkemize geri kazandırılması gibi süreçlerin yer aldığı afişler hazırlayarak bu konuya dikkat çekecek çalışmalar hazırladılar.

8. SINIFLAR MİNYATÜR YORUMLARI

8. sınıflar olarak atölyedeki sunumlar ve gösterilen örneklerle Geleneksel Türk Sanatlarından Minyatür Sanatı'nı tanıdık. Minyatür örneklerini inceleyerek kendi çalışmalarımız için ipuçları aldık. Sonrasında farklı kağıtlar üzerine minyatürleri kendi

yorumumuzu katarak resimledik. Geleneksel Türk Sanatları'ndan önemli bir örnek olan minyatürü tanıırken çalışmalarımızı sergileyerek diğer arkadaşlarımızla paylaştık.

İrem KORKMAZ 8/B

BASKI TEKNİKLERİ

16-20 Mart tarihleri arasında lise sınıflarından 12 arkadaşımızla Cranbrook Okulları'ndan gelen Denise Samuels ile baskı etkinlikleri üzerine çalıştık. Biz bunu yaparken Cranbrook Okulları'nda işlenen teknikleri kendi bilgilerimizle birleştirerek değişik düzenlemeler yaptık.

İlk gün Cranbrook Okulları ve eğitimi hakkında bilgilendirme yapıldı, hafta boyunca işleyeceğimiz konunun örnekleri gösterildi. Çalışmaya hepimiz

birer desen çizerek başladık. Çizdiğimiz desenleri linol kalıplara kazıyarak yüzey düzenlemelerine başladık. Simetrik olarak basılan çalışmalar, hayal ettiğimden farklı düzenlemeler gördüğümde şaşırdım. Bu teknikleri görmek Denise ile İngilizce konuşarak pratik yapmak farklı bir tecrübe edinmemizi sağladı.

Elifnaz KAYHAN HZA

YEDİTEPE GÜZEL SANATLAR GEZİSİ

Arkadaşlarımız ile Yeditepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'ne gittik. Bu gezi işlediğimiz "Hayal Gücü" ünitesiyle ilgili bir geziydi. Resim dersinde üniteyle ilgili heykel çalışmaları yapacaktık. Bu çalışmaya başlamadan önce Yeditepe Üniversitesi'nde bulunan çeşitli sanat çalışmalarını gezip göreceğiz ve bilgi sahibi olacaktık. Burada genel olarak kampüsü gezdikten sonra, güzel sanatlar bölümüne ayrıntılı bir gezi yaptık. Fakültede endüstri, mutfak, grafik, moda tasarımı ile mimarlık, peyzaj mimarisi ve plastik sanatlar bölümünün olduğunu öğrendik. Bunların dışında sanat yönetmenliği ve tiyatro bölümü bunuyordu.

Biz bu bölümler içinden Plastik Sanatlar kısmını gezdik.

Bu kısımda heykellerin nasıl ve ne kullanarak yapıldığını bu işlem için kil kullanıldığını gördük. Halı bölümünde nasıl halı dokunduğunu ve bu iş için kullanılan malzemeleri gördük. Baskı bölümünde ise siyah renkli baskıların nasıl yapıldığını gördük. Resim bölümünde resmin nasıl çizilip boyandığını öğrendik. Bizim için oldukça değerli ve çok öğretici bir çalışma oldu. Heykel çalışmalarımızı yaparken gezip edindiğimiz bilgileri çalışmalarımıza yansıttık.

Ecem Cansın HAKKO 3/B

YILSONU PLASTİK SANATLAR SERGİSİ

Anaokulundan lise sınıflarına sene sonu sergisi için yaş gruplarına göre seçilen Sabri Berkel, Adnan Turani, Mustafa Pilevneli, Bedri Rahmi Eyüboğlu, Hüsamettin Koçan gibi önemli Türk sanatçıların eserleri röprodüksiyon çalışması ile akrilik boya tekniği kullanılarak tuvalere yorumlandı. Öğrenciler tuval çalışması üzerinde akrilik boya tekniğini kullanarak renk, doku ve tonlama gibi görsel sanat öğelerini uygulayarak pekiştirdiler. Gösterilen sanat

eserindeki görsel biçimlendirme öğelerinin sanatsal düzenleme ilkelerine göre nasıl düzenlendiğini keşfetme imkânı bularak resimsel ve görsel becerilerini geliştirdiler. 26 Mayıs'ta Caddebostan Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen sergide, öğrencilerimiz için çalışmalarını sanatçı özgüveniyle temsil etmek, galeri ortamında izleyicilere sunmak gurur ve heyecan verici bir deneyim oldu.

Irmak Okulları 26 Mayıs Salı günü Caddebostan Kültür Merkezi'nde Plastik Sanatlar Sergisi'ni açtı. Türk Ressamlarının yağlıboya eserlerinin reproduksiyonlarının yer aldığı sergide ayrıca üç boyutlu çalışmalar da sergilendi.

3 Haziran tarihine kadar açık kalan sergide Mustafa Ata, Bedri Rahmi Eyüboğlu, Halife Abdülmecid, Hüsamettin Koçan, Ali Avni Çelebi, Sabri Berkel, Adnan Turani ve Mustafa Pilevneli gibi önemli Türk ressamlarının yağlı boya eserlerinden reproduksiyonlar sergilendi.

Çalışmalarda ağırlıklı olarak akrilik boya tekniğini kullanıldı ve öğrencilerin bir yıl boyunca oluşturulan resim birikimi eserlere yansdı. Anaokulundan liseye kadar bütün yaş grupları bu çalışmanın içerisinde yer aldı. Çalışmalar sırasında, çok ünlü sanatçıların eserlerini inceleme şansı bulan Irmak öğrencileri, aynı zamanda renk, ışık, gölge, doku gibi birçok sanatsal öğeyi de keşfetme olanağına sahip oldu. Eğitici, keyifli, heyecanlı ve sanatsal becerilerini geliştiren bu süreçte ortaya çıkan emeklerinin sonunda sergilenmesi, öğrencileri mutlu ettiği kadar Irmak yönetici ve öğretmenlerini de onurlandırdı.

OKULUMUZ ve SPOR

İnsan vücudu, bilindiği gibi fizyolojik, psikolojik ve sosyolojik bir sacayağı üzerinde iç ve dış dengesini kurmuştur. Bu ayakların her biri, insanın sağlıklı bir yaşam sürmesini ve sağlıklı davranışlar sergilemesini sağlamaktadır.

İrmak Okulları; öğrencilerinin bedensel yeteneklerini arttırmak, boş zamanlarını değerlendirmek, takım çalışmaları ile takım ruhunu, koordinasyon ve liderlik niteliklerini geliştirmek amacıyla Beden Eğitimi dersleri uygulamalı ve

teorik olarak gerçekleştirilmektedir. Beden eğitimi dersi, öğrencilere hareket hakkında ve hareketler aracılığıyla bir şeyler öğrenme fırsatını vererek bu alanlarda gelişimlerini sağlar. Öğrenciler hareket becerilerini geliştirmede kendilerine yardımcı olacak çeşitli fiziksel etkinlikleri deneyimleme fırsatını elde ederler. Öğrenciler, ekipman ve aletleri kullanarak hareket etkinliklerinde bulunurlar. Bu sayede hem disiplinler üstü hem de beden eğitimine özgü çeşitli becerilerini geliştirirler.

IRMAK SPOR OKULLARI

14 Şubat 2009'da başlayan, 5-16 yaş grubundaki öğrencilerimize yönelik Irmak Spor Okulları, okulumuz öğretmen kadrosuyla hafta sonları cumartesi-pazar jimnastik, futbol ve voleybol branşlarında çalışmalarına başlamıştır. Son eğitim yöntemleri ile öğrenci merkezli bir eğitim sunarken, özel öğretim metotları ile işlevsel bir sporcu modeli yaratmayı hedefledik. Öğrencilerimizin çalışmalarını estetik bir boyut ile değerlendirip zihinsel beceriler yardımı ile profilendirdik. Mayıs ayının sonunda Spor Okulumuz çalışmalarına ara vermiştir. 2009-2010 Eğitim-Öğretim yılının Ekim ayında, yeni saat düzenlemeleri ile Spor Okulumuz yeniden çalışmalarına başlayacaktır. Tüm öğrencilerimizi bekliyoruz.

SATRANÇ TAKIMIMIZ

21-22.03.2009 tarihlerinde Marmara Eğitim Kurumları'nda 23 okulun katılımıyla gerçekleştirilen Satranç Turnuvası'nda okulumuz 4. olmuştur. 5. sınıflardan Ali Özkan 3. olarak madalya kazanmıştır.

18 Nisan Cumartesi günü 50.yıl Cumhuriyet Feridun Tümer İlköğretim Okulu'nda düzenlenen, Kadıköy ve Üsküdar ilçelerinden toplam 30 okulun katılımıyla gerçekleştirilen Satranç Turnuvası'nda okulumuz, toplam 6 madalya ile en fazla madalya kazanan okul olarak, birincilik kupasını kazanmıştır. **5. sınıf öğrencilerimizden;** Ali Özkan birinci,

Mehmet Volkan ikinci,

4. sınıflardan kızlarda Begüm Ortaoğlu birinci, Öykü Mete ikinci, **3. sınıflarda;** Emre Göksu birinci, Ege Erkol ikinci olmuştur.

Takım olarak turnuvaya katılan oyuncularımız; Ali Özkan, Mehmet Volkan, Uzun Onur Macar, Begüm Ortaoğlu, Öykü Mete, Emre Göksu, Ege Erkol.

Öğrencilerimizi tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyoruz.

IRMAK OKULLARI GELENEKSEL TENİS TURNUVASI

2008-2009 Eğitim-Öğretim yılı Irmak Okulları Geleneksel Kadıköy İlçe Tenis Turnuvası bu sene, 28-29-30 Nisan 2009 tarihlerinde Vakıf tenis kortlarında düzenlenmiştir. Oldukça heyecanlı ve coşkulu geçen maçlarda, sporcular fair-play kurallarına sonuna kadar uymuşlardır.

Katılan tüm sporcularımızı tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyoruz.

TENİS TAKIMIMIZ

Mertcan Hasgöl, Murat Altun, Sinem Kırçalı, Derya İcyüz, Bora Kantarcı, Ali Atalay, İzem Ekin Özavcı, Selin Kır, Yasemin Üçer, Can Mataracı, Mehmet Volkan, Beliz Ürkmez, Ayça Ulaş, Giz Belkaya, Petek Balcıoğlu, Simay Aras, Esman Özden, Miray Karabulut, Ege Toksoy, A. Mehmet Düren, Derin Sönmez

BAŞARILARIMIZ

10 Yaş Erkekler Birincisi **Ali Atalay**,
10 Yaş Kızlar Birincisi **Selin Kır**,
10 Yaş Kızlar İkincisi **İzem Özavcı**,
9 Yaş Kızlar Birincisi **Derya İcyüz**,

12 Yaş Erkekler İkincisi **Can Mataracı**,
14 Yaş Kızlar İkincisi **Petek Balcıoğlu**,
16 Yaş Kızlar İkincisi **Miray Karabulut**,
16 Yaş Erkekler Birincisi **Derin Sönmez**,
16 Yaş Erkekler İkincisi **Ege Toksoy**

OKUL İÇİ TURNUVALAR

VOLEYBOL TURNUVASI

Bu sene voleybol turnuvasında öğretmen ve öğrencilerimizin kaynaşması amacıyla bir format değişikliği yaptık. Takım ve okul ruhunu geliştirme amaçlı yapılan turnuvada, 8. sınıf ve lise sınıfları ile öğretmenler, karma düzende gruplandırıldı. İletişim, paylaşım ve kaynaşmanın ön planda olduğu turnuva; amacına uygun şekilde gerçekleşmiş, çok zevkli ve eğlenceli geçmiştir.

FUTBOL TURNUVASI

6, 7, 8. sınıflarla lise sınıflarına yönelik düzenlenen futbol turnuvaları çok çekişmeli ve zevkli geçti. Oyuncu ve seyirci katılımının oldukça fazla olması ve katılımcıların keyif alması sevindiriciydi. Turnuvaya katılan tüm öğrencilerimiz fair-play kurallarını son derece titizlikle uyguladılar.

IRMAK OKULLARI ve CRANBROOK OKULLARI İŞBİRLİĞİ İLE AÇILAN YAZ OKULUMUZ

Programımız *Tam Gün

*Yarım Gündür.

5-16 YAŞ GRUBU

Okul içi-okul dışı 5-16 yaş grubu tüm öğrencileri hedef aldığımız yaz spor okulumuz, Amerika' nın Michigan eyaletinin en seçkin okullarından biri olan Cranbrook Okulları ile işbirliği gerçekleştirilmiştir. Yaz okulunda eğitim alan öğrenciler, Irmak farklılığı ile Amerikalı eğitimcilerden Basketbol ve Görsel Sanatlar eğitimleri de aldılar.

ANA BRANŞLAR

*BASKETBOL (JOHN TWEDT)

*TENİS

*YÜZME (Balıkadamlar Spor Kulübü)

*CİMNASTİK

*VOLEYBOL

*FUTBOL

*GÖRSEL SANATLAR (DENISE SAMUELS)

YARDIMCI BRANŞLAR

*Masa Tenisi

*Badminton

*Bilgisayar

*Satranç

*Eğitsel Oyunlar

IRMAKLI KÜÇÜK KIZLARIMIZIN BAŞARISI

Kadıköy İlçesi'nin düzenlediği Küçük Kız Voleybol müsabakalarında Irmak Okulları Küçük Kız Voleybol takımımız Kadıköy İlçesinde 3. olmuştur. Final maçlarının Caferağa Spor Salonu'nda yapıldığı müsabakaların sonunda öğrencilerimiz 3.lük kupasını ve madalyalarını törenle almışlardır. Öğrencilerimizi kutluyor, başarılarının devamını diliyoruz.

IRMAK KÜÇÜK KIZ VOLEYBOL TAKIMI

BEGÜM ORTAOĞLU 4/A, ELİF İNANÇ 4/A, HANDE B.OKTAY 4/C, İLAYDA ŞAHİN 4/C, DİLARA ÖZEL 4/C, ÖYKÜ Z. METE 4/A, BERİL BERKEM 5/B, YAĞMUR TÜRKER 5/B, EGE ARIOĞLU 6/A, MERVE DEMİRKAYA 6/B, AYÇA UMUT ÖZTOK 6/B, İPEK TORLAK 6/C, DİLA OLCAY 4/B, DAMLA US 3/A

IRMAK SATRANÇ TURNUVASI

30 Mayıs 2009 Cumartesi günü gerçekleştirilen Irmak Okulları Satranç Turnuvası'na öğrencilerimizden 30 kişi katıldı. 2., 3., 4. ve 5. sınıflar seviyesinde gerçekleştirilen turnuvamıza velilerimizi ilgisi ve destekleri de fazlaydı. Güneşli, güzel bir günde saat 09.30'dan 15.00'e kadar devam eden turnuvamızın sonunda Okul Müdürümüz Sayın Atilla KÜÇÜKKAYIKCI ve İlköğretim Okul Müdürümüz Sayın Nuri OLUR'un katılımlarıyla ödül törenimizi gerçekleştirdik. Kızlar ve erkekler kategorilerinde 1. 2. ve 3. olanlara madalya; tüm katılımcılara, katılım sertifikası verildi. Önümüzdeki senelerde geleneksel hale getireceğimiz satranç turnuvamızda görüşmek üzere...

Cemil Topuzlu Cad. No.: 100 Caddebostan - İSTANBUL 34728
Tel.: 0.216.411 39 23 - 24 - 25 Faks: 0.216.411 39 26
e-posta: bilgi@irmak.k12.tr
www.irmak.k12.tr

Learning today for a better tomorrow.

